

Liahona

**Het huwelijk in
het plan van onze
hemelse Vader,
pp. 16–33**

**Algemene
conferentie —
voor jou, pp. 4, 14**

**Gezegend door
Persoonlijke
voortgang en Plicht
jegens God, pp. 46–57**

**Het avondeten
op zondag — een
geestelijk feest,
p. 66**

*De twaalfjarige Jezus in de tempel,
Carl Heinrich Bloch*

Jozef en Maria vonden 'Hem in de tempel, waar Hij zat te midden der leraren, terwijl Hij naar hen hoorde en hun vragen stelde.

'Allen nu, die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn verstand en zijn antwoorden.

'En toen zij Hem zagen, stonden zij versteld en zijn moeder zeide tot Hem: (...) Zie, uw vader en ik zoeken U met smart!

*'En Hij zeide tot hen: Waarom hebt gij naar Mij gezocht? Wist gij niet dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?'
(Lucas 2:46–49; zie Lucas 2:46, voetnoot c; naar Bijbelvertaling van Joseph Smith.)*

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: De algemene conferentie — geen gewone zegen
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** Huisbezoekboodschap: Het gezin versterken door het ontwikkelen van spiritualiteit

HOOFDARTIKELEN

- 14** Een algemene conferentie speciaal voor mij
Ann Singleton
Van het begin tot het einde voelde ik mij getroost en was het alsof ik een eenpersoonspubliek was.
- 22** Een beetje hemel op aarde
Ouderling Robert D. Hales
Een tempel huwelijk vindt plaats op een plek. Een celestiaal huwelijk wordt levenslang gevormd.
- 28** God de kans geven om ons te zegenen
Michael R. Morris
De ervaringen van jongvolwassenen in Argentinië tonen aan dat we door gehoorzaamheid onze hemelse Vader de kans geven om zegeningen op ons uit te storten — en dat doet Hij dan ook.
- 34** Geschiedenis van de zustershulpvereniging: de visie van de Heer voor zijn dochters
Julie B. Beck
Door het bestuderen van de geschiedenis van de ZHV ontdekken de zusters wat hun onmisbare rol in het plan van onze hemelse Vader is.

OP DE OMSLAG
Foto's Robert Casey.

RUBRIEKEN

- 8** Kleine en eenvoudige dingen
- 10** Dienen in de kerk: Gekwalificeerd door taken in de kerk
Alice A. Lewis
- 12** Wij spreken van Christus: Vrede vinden in moeilijke tijden
Ouderling Per G. Malm
- 16** Wat wij geloven: De verordening van de verzegeling verbindt gezinsleden voor eeuwig
- 18** Evangelieparels: De eeuwige aard van het huwelijk
President N. Eldon Tanner

- 20** Ons gezin, ons thuis: Aan mijn eeuwig huwelijk bouwen
Rosana Pontes Barbosa Neves
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 79** Ideeën voor de gezinsavond
- 80** Tot we elkaar weerzien: Tempelzegeningen nu en voor eeuwig
Stacy Vickery

42

42 De moed om te dienen
Bereid je je voor op een zending? Lees hoe andere jongvolwassenen de tegenstand overwonnen waarmee een goede keuze vaak gepaard gaat.

Kijk of je de Liahona ergens in deze uitgave verstoppt kunt vinden. Hint: kijk bij Peru.

46 De persoonlijke vooruitgang van ons gezin

Hillary Slaughter en Elyssa J. Kirkham
Persoonlijke vooruitgang is meestal persoonlijk. Maar voor twee jongevrouwen in de Oekraïne had hun Persoonlijke vooruitgang veel invloed op het gezin.

49 Eén woord en een levensles

Heather Wrigley
Waarom voelde ik me niet beter door dat ene woord? De waarde van integriteit was mijn antwoord.

50 Ben ik een kind van God?

Valarie Schenk
Een getuigenis ontwikkelen betekende ook dat ik mijn goddelijke aard ging erkennen.

52 Leren, handelen, vertellen

Adam C. Olson
Wat is de overeenkomst tussen Plicht jegens God en een Japanse vechtkunst? Drie eenvoudige woorden.

54 Plicht jegens God met papa

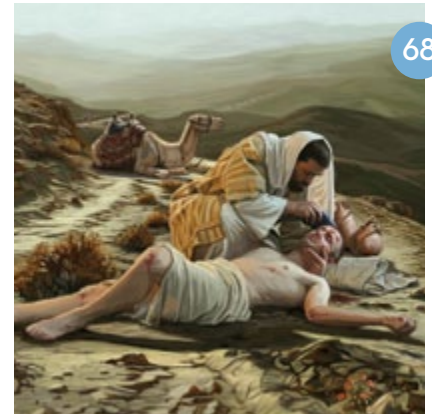
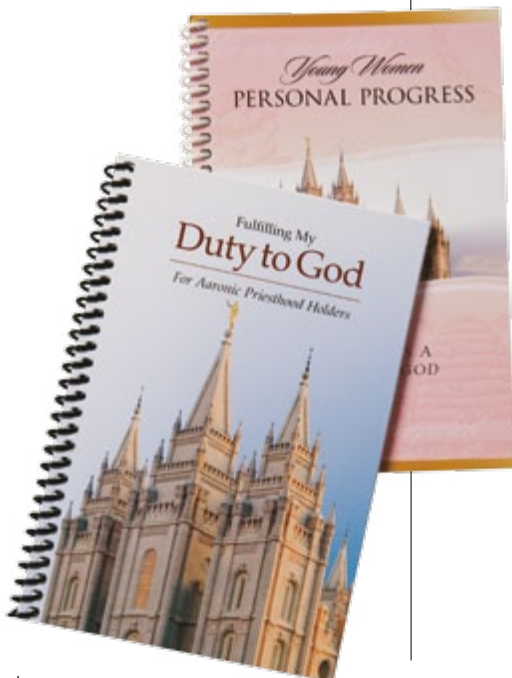
Paul VanDenBerghe
De hulp is misschien dichterbij dan je dacht.

55 Mijn quorum opbellen

Mark Tensmeyer
Ik voelde me niet zo hecht met de priesters in mijn quorum, maar toen ik hulp nodig had, waagde ik het erop.

56 Een hoger doel

Nereida Santafe de Salinas
Eenheid, activering en vriendschap waren onze hogere doelen. Plezier in de wedstrijden was slechts een bonus.

68

58 Wees een gezinsbouwer

Iedereen behoort tot meer dan één gezin. Ieder gezin kan onze hulp goed gebruiken.

60 Je voorbereiden op doop voor de doden

Elyssa J. Kirkham
Wat je van tevoren kunt doen, op de dag zelf en op het moment dat je in de tempel bent.

61 Gelukkig met het evangelie

Elder Carlos A. Godoy
Toen ik een van hen werd, ontdekte ik waarom heiligen der laatste dagen zo gelukkig zijn.

62 Ons prikbord

63 Schitterend idee

64 Jeugdwerk thuis: Het evangelie zal in de hele wereld gepredikt worden

Ana Maria Coburn en Cristina Franco

66 Het maaltijdspel

Rene Riding
Een nieuw spel — schrijfcitaten — wordt een traditie op de zondag.

68 Verhalen van Jezus: Jezus leert hoe je met anderen om moet gaan

Diane L. Mangum

70 Voor jonge kinderen

SEPTEMBER 2011 111 DE JAARGANG NUMMER 9
LIAHONA 09689 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteurs: Susan Barrett, Ryan Carr
Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Thomas S. Child, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan: **Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.**

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2011 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

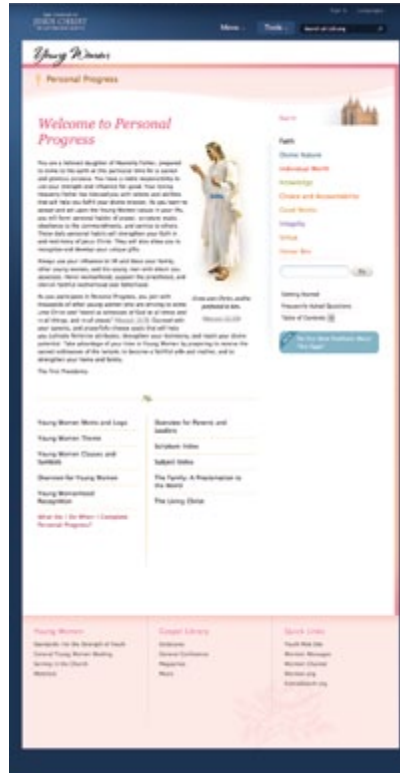
For Readers in the United States and Canada:

September 2011 Vol. 111 No. 9. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online Liahona.lds.org

VOOR JONGEREN

De artikelen voor jongeren in deze uitgave kunnen tiens helpen met hun Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God. Voor een interactieve versie van of online hulp met Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God ga naar PersonalProgress.lds.org of DutyToGod.lds.org.

IN JOUW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op www.languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Activering, 56

Algemene conferentie, 4, 14

Bekering, 61

Dienstbetoon, 10, 34, 55, 68

Doop voor de doden, 60

Familiegeschiedenis, 38

Gezin, 7, 8, 16, 46, 54, 58, 80

Goddelijke aard, 50

Hoop, 12

Huwelijk, 18, 20, 22, 28, 40

Integriteit, 49

Jezus Christus, 12, 68

Kerkroepingen, 10

Openbaring, 4, 7

Persoonlijke vooruitgang, 46

Plicht jegens God, 52, 54

Priesterschap, 16, 54, 55, 56

Profeten, 4

Schriften, 50, 66

Taal, 49

Tempels, 9, 16, 28, 40, 46, 60, 63, 80

Tiende, 41

Verordeningen, 16

Verzoening, 12

Vrede, 12

Zendingswerk, 39, 42, 64, 70

Zustershulpvereniging, 7, 34

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

DE ALGEMENE CONFERENTIE — geen gewone zegen

Een goed lid van de kerk praatte met een buurman die niet van ons geloof was. Toen het gespreksonderwerp de algemene conferentie werd, vroeg de buurman: ‘Je zegt dat jullie profeten en apostelen hebben? En zij openbaren twee keer per jaar in een wereldwijde conferentie de wil van God?’

‘Dat klopt’, antwoordde het lid vol vertrouwen.

De buurman dacht daar even over na. Hij leek oprecht geïnteresseerd en vroeg toen: ‘Wat hebben zij in de afgelopen conferentie gezegd?’

Opeens voelde dit goede lid van de kerk zich niet meer zo enthousiast over het praten over het evangelie, maar was hij beschaamd. Hoe hard hij het ook probeerde, er kwamen geen details van enige toespraak in hem op.

Zijn vriend vond dat zorgelijk en zei: ‘Wil je zeggen dat God tegenwoordig tot de mens spreekt en dat je je niet kunt herinneren wat Hij heeft gezegd?’

Dit gesprek stemde de broeder nederig. Hij beloofde zichzelf dat hij harder zijn best zou doen om de woorden van de dienstknechten van de Heer in de algemene conferentie te onthouden.

We weten allemaal wel dat het moeilijk is om alle boodschappen van de algemene conferentie te onthouden en ik ga ervan uit dat we niet beschaamd hoeven te zijn als we niet alles onthouden. Toch bevat elke algemene conferentie boodschappen die als een zegen en gave uit de hemel komen en toegesneden zijn op onze persoonlijke levensomstandigheden.

Laat mij als voorbereiding op de algemene conferentie drie kernideeën aanreiken die ons kunnen helpen om de woorden van de dienstknechten des Heren beter te ontvangen, onthouden en toepassen.

1. De leden van de kerk hebben recht op persoonlijke openbaring als ze luisteren naar de geïnspireerde woorden van de algemene conferentie en als ze die bestuderen.

Ik nodig u uit om bij uw voorbereiding op de algemene conferentie, te overwegen op welke vragen u een antwoord zou willen hebben. Bijvoorbeeld snakt u misschien naar leiding van de Heer bij moeilijkheden waarmee u kampt.

Antwoorden op uw vragen zijn misschien te vinden in een bepaalde toespraak of een bepaalde zin. Een andere keer komen de antwoorden misschien door een woord, zinsnede of lofzang die er niet eens verband mee houdt. Een hart vol dankbaarheid voor de zegeningen van dit leven en een oprecht verlangen om de woorden van raad te horen en volgen, bereiden de weg voor persoonlijke openbaring.

2. Beschouw een boodschap niet als minder waardevol alleen omdat hij u bekend voorkomt.

Profeten hebben altijd onderwezen door herhaling; het is een wet van het leren. U zult bepaalde thema's en leerstellingen bij herhaling in de algemene conferentie horen. Laat me u verzekeren: dat komt niet door een

gebrek aan creativiteit of fantasie. We horen steeds boodschappen over gelijksoortige onderwerpen omdat de Heer bepaalde fundamentele beginselen van groot eeuwig belang onderwijst en ons op het hart drukt, die we moeten begrijpen en gebruiken voordat we verder kunnen gaan naar grotere zaken. Een wijs aannemer legt eerst het fundament voordat hij de muren optrekt en het dak erop legt.

3. De woorden van de algemene conferentie moeten een kompas zijn dat ons in de daarop volgende maanden de weg wijst.

Als we naar de ingevingen van de Geest luisteren en die opvolgen, dienen ze als een Liahona die ons door onbekend gebied, door gevaarlijke valleien en bergen, heenleidt (zie 1 Nephi 16).

Sinds het begin van de wereld heeft God profeten geroepen die de wil van de hemel aan de mensen van hun tijd bekendmaken. Het is onze verantwoordelijkheid om naar de boodschappen die de Heer ons geeft te luisteren en ze toe te passen.

Onze genadige, liefhebbende hemelse Vader heeft zijn kinderen niet in de steek gelaten en zal hen ook niet in de steek laten. Hij heeft nu, evenals in het verleden, apostelen en profeten aangesteld. Hij blijft zijn woord aan hen openbaren.

Wat is het een wonderbaarlijk voorrecht om Gods boodschappen voor eenieder van ons tijdens de conferentie te horen. Laten we ons goed voorbereiden op deze grote zegen van goddelijke leiding die ons door zijn dienstknechten wordt gebracht.

Want dit is geen gewone zegen. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

- Lees het artikel samen. Moedig de gezinsleden aan om dingen te noemen waar ze tijdens de conferentie op kunnen letten.
- Om jonge kinderen te helpen met het toepassen van de raad van president Uchtdorf, laat u ze een overzicht van de algemene autoriteiten in de *Liahona* zien. Leg ze uit dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de algemene conferentie spreken. Moedig de kinderen aan om naar de conferentie te luisteren en een tekening te maken waardoor ze kunnen onthouden wat ze hebben geleerd. Ouders kunnen ook gebruik maken van conferencegames.lds.org waar meer bezigheden voor kinderen te vinden zijn.

JONGEREN

Goed, beter, best

Mary-Celeste Lewis

In zijn toespraak tijdens de algemene conferentie van oktober 2007 sprak ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen over activiteiten die goed, beter en het beste zijn. Toen hij bij het gedeelte over 'overbezette

kinderagenda's' kwam, draaide ik schuld bewust op mijn stoel.

Ik wist dat ik teveel deed. Ik deed mee aan toneelstukken op school, had extra moeilijke keuzevakken en was betrokken bij verscheidene andere activiteiten. Ik had de jongevrouwenactiviteiten niet trouw bezocht en mijn zondagen waren gestresst omdat ik op het laatste moment nog huiswerk af probeerde te krijgen. Muziek oefenen en de schoolkrant redigeren waren geen pleziertje meer maar werk.

Door de toespraak van ouderling Oaks ging ik eens goed naar mijn schema kijken. Mijn activiteiten waren goed maar ik had er teveel. Ik moest de beste uitkiezen. Toen ik probeerde te kiezen welke activiteiten ik zou laten vallen, besepte ik dat het evangelie van Jezus Christus voor iedereen de beste prioriteit is. Ik zette gebed en schriftstudie bovenaan mijn lijst en sindsdien verloopt mijn leven soepeler.

Ouderling Oaks leerde me dat als we wat de Heer van ons wil eerst doen, al het andere op zijn pootjes terechtkomt. Als ik in de Schriften studeer voordat ik speel of zelfs voordat ik mijn huiswerk doe, komt alles wat belangrijk is af. Als ik mijn leven rondom de Heer bouw, in plaats van Hem toe te voegen als een extraatje, ervaar ik een grotere mate van vrede en succes.

Ik let nu heel goed op de raad die tijdens de algemene conferentie wordt gegeven!

KINDEREN

Door de algemene conferentie kan ik antwoorden krijgen

President Uchtdorf legt uit dat als je al een paar vragen kunt bedenken voordat de algemene conferentie begint, de Heer tijdens de conferentie door zijn profeten en apostelen tot je kan spreken.

1. Bespreek als gezin of als klas wat je wilt weten, individueel of samen. (Bijvoorbeeld: Hoe kan ik mijn getuigenis versterken? Hoe moet ik met een probleem op school omgaan?) Schrijf je vragen op een vel papier of in je dagboek.

2. In de weken voorafgaand aan de conferentie kun je over die vragen nadenken en bidden.
3. Luister goed tijdens de conferentie (aantekeningen maken is misschien een goed idee). Schrijf dan op hoe de Heer je vragen — via de kerkleiders — heeft beantwoord.
4. Op een ander vel kun je een tekening maken van wat je zal doen met wat je ontdekt hebt.

geloof • gezin • hulp

Het gezin versterken door het ontwikkelen van spiritualiteit

'Ik heb een heel sterk getuigenis ontwikkeld van de waarde van Gods dochters. (...) ik [heb] ervaren dat er nog nooit zo veel behoefte is geweest aan meer geloof en rechtschapenheid. Er is nog nooit meer behoefte aan sterke gezinnen geweest.'

Zusters kunnen een sterk gezin helpen vormen door met persoonlijke openbaring te werken. 'Het vermogen om in aanmerking te komen voor persoonlijke openbaring, die te ontvangen en ernaar te handelen, is de belangrijkste vaardigheid die we in dit leven kunnen opdoen', vervolgde zuster Beck. 'Om voor de Geest van de Heer in aanmerking te komen, moeten we eerst een verlangen naar die Geest en een bepaalde mate van getrouwheid hebben. Als we de geboden onderhouden, ons bekeren en onze doopverbonden hernieuwen, kunnen we altijd de Geest van de Heer bij ons hebben. Als we tempelverbonden sluiten en naleven, kunnen we meer geestelijke kracht ontwikkelen. Veel antwoorden op moeilijke vragen zijn in de Schriften te vinden, omdat de Schriften een hulpmiddel tot openbaring zijn. (...) Dagelijks gebed is essentieel om de Geest van de Heer bij ons te hebben.'¹

We versterken onze gezinsleden ook op geestelijk vlak als we ze helpen om het eeuwige plan van onze hemelse Vader te begrijpen. 'Wat kunnen we doen om onze kinderen beter geestelijk voor te bereiden op hun eeuwige rol?' vroeg ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Misschien is het meest alomvattende antwoord: leer hun hoe ze de evangeliebeginnelen kunnen naleven.' Dat onderwijs geef je door dagelijks gebed, schriftstudie, gezinsmaaltijden, wekelijkse gezinsavond en het bijwonen van de kerkdiensten. Ouderling Ballard legt uit: 'We bereiden ons iedere dag, op dit moment, voor op het eeuwige leven. Als we ons niet voorbereiden op het eeuwige leven, dan bereiden we ons voor op iets dat minder is, misschien veel minder.'²

Bestudeer dit materiaal en bespreek met de zusters die u bezoekt datgene wat u gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en om de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik mijn zusters helpen om geestelijk meer zelfredzaam te worden?
2. Hoe kan ik beter de leiding van de Heilige Geest herkennen en volgen?

Uit de Schriften

Spreuken 22:6;
1 Johannes 3:22;
Leer en Verbonden 11:13–14; 19:38; 68:25

Ga voor meer informatie naar www.reliefsociety.lds.org.

Onze geschiedenis

De profeet Joseph Smith heeft de zusters tijdens een ZHV-bijeenkomst in april 1842 gezegd dat zij een heilige plicht hadden om hun eigen heil uit te werken. Hij zei: 'Na deze instructie bent u verantwoordelijk voor uw eigen zonden. Het is een begerenswaardige eer om zo voor uw hemelse Vader te wandelen dat u zichzelf redt. Wij allen zijn rekenschap verschuldigd tegenover God voor de wijze waarop wij het licht en de wijsheid verbeteren die onze Heer ons heeft gegeven om ons in staat te stellen onszelf te redden.'³ Hij spoorde hen aan om rechtschapen mensen te zijn, een heilig volk te worden en zich voor te bereiden op tempelverordeningen en verbonden.

NOTEN

1. Julie B. Beck, 'Op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten' *Liahona*, mei 2010, pp.
2. M. Russell Ballard, 'Geestelijke ontwikkeling', *Ensign*, november 1978, pp.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 384.

Kleine & eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht'
(Alma 37:6).

DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK IN DE WERELD

Sierra Leone

In 1981 hoorde een man uit Sierra Leone, Michael Samura, het evangelie in Nederland en liet zich daar dopen. Toen hij naar Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone, terugkeerde, vroeg hij om zendingen, maar omdat de kerk er nog niet klaar voor was om daar zendingen naartoe te sturen, kreeg hij alleen maar leesmateriaal van de kerk. Broeder Samura begon anderen te onderwijzen en hield onofficiële bijeenkomsten. Andere leden die in andere landen gedoopt waren en

terugkeerden naar Sierra Leone, deden hetzelfde.

Het jaar 1988 was een mijlpaal voor het land. In januari werd de eerste officiële bijeenkomst gepresideerd door een lid dat in Duitsland was gedoopt. In mei kwamen er twee zendingsechtparen en in juni vond de eerste doopdienst in het land plaats met veertien dopelingen. In augustus werd de eerste gemeente — de gemeente Goderich — gesticht. In 2004 werd de eerste spade gestoken voor een kerkgebouw van de kerk.

DE KERK IN SIERRA LEONE	
Ledental	8,907
Zendingsgebieden	1
Districten	2
Gemeenten	23

LEUKE GEZINSACTIVITEITEN

Als gezinsleden regelmatig samen aan een leuke activiteit meedoen, ervaren ze meer liefde en harmonie. Gezinsactiviteiten geven ouders de gelegenheid om het evangelie met hun kinderen te bespreken. En kinderen zullen vaak gewilliger zijn om naar hun ouders te luisteren en hen te gehoorzamen als zij een hechte band met ze hebben.

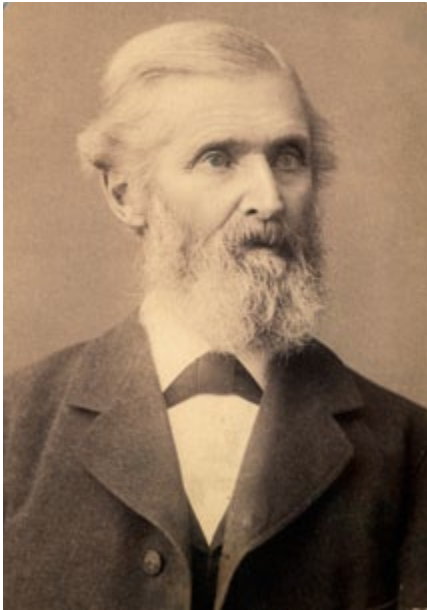
Leuke gezinsactiviteiten zijn:

- **Gezinsavond:** President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: 'Het is heel belangrijk dat vader en moeder tijd nemen om met hun kinderen te bidden, hen te onderrichten in de wegen van de Heer, hun gezinsproblemen met hen bespreken en hun kinderen de kans geven om hun talenten te laten zien.'¹
- **Dienstbetoon als gezin:** u kunt een ouder lid van de wijk bezoeken of bij u in de buurt afval opruimen.
- **Individuele uitjes met papa of mama:** daardoor kunnen kinderen hun persoonlijke band met hun ouders versterken.

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Aan de mannen van de priesterschap' *Liahona*, november 2002, p. 58.

Truman O. Angell

Truman Osborn Angell (1810–87) fungeerde gedurende verscheidene decennia als de architect van de kerk. In die tijd ontwierp hij veel opmerkelijke gebouwen, waaronder de Salt Lake-tempel, en overzag hij de bouw ervan. Truman was al die jaren nederig en gehoorzaam.

Hij werd op 5 juni 1810 in Providence (Rhode Island, VS) geboren. Als tiener leerde hij van een plaatselijke vakman timmeren en schrijnwerkerij, een speciale manier van hout bewerken.

Toen hij 22 was, maakt hij kennis met de kerk door zijn zus, die een boek-van-mormon had gekregen van zendeling Thomas B. Marsh. In januari 1833 lieten Truman, zijn moeder, Phebe, en zijn vrouw, Polly, zich dopen.

Kort nadat Truman tot lid van het Tweede Quorum van Zeventig was geordend, vroeg de profeet Joseph Smith hem om een winkel te bouwen in Kritland (Ohio). Truman bedankte ervoor en vertelde de profeet dat hij zich voorbereidde om op zending te gaan. Maar

de volgende dag zag Truman het Eerste Presidium in de verte en kreeg de ingeving dat hij de bouwopdracht van de profeet moest aanvaarden. Later schreef hij: 'Uiteraard zag ik af van mijn vastberaden plan en besloot gehoorzaam te zijn.'¹

In 1856 stuurde president Brigham Young Truman op zending naar Europa met de opdracht om 'tekeningen te maken van architectonische meesterwerken' zodat hij 'beter gekwalificeerd zou zijn om verder' te werken aan de Salt Lake tempel en andere gebouwen.²

Truman werd in 1867 geroepen als architect van de kerk. (Er wordt tegenwoordig geen officiële kerkarchitect meer geroepen.) Hoewel Trumans gezondheid had geleden onder jarenlang hard werken, aanvaardde hij de roeping nederig. In zijn dagboek schreef hij: 'Ik voel me half versleten, maar als de president en de broeders een arme sloeber als ik willen ondersteunen als de architect van de

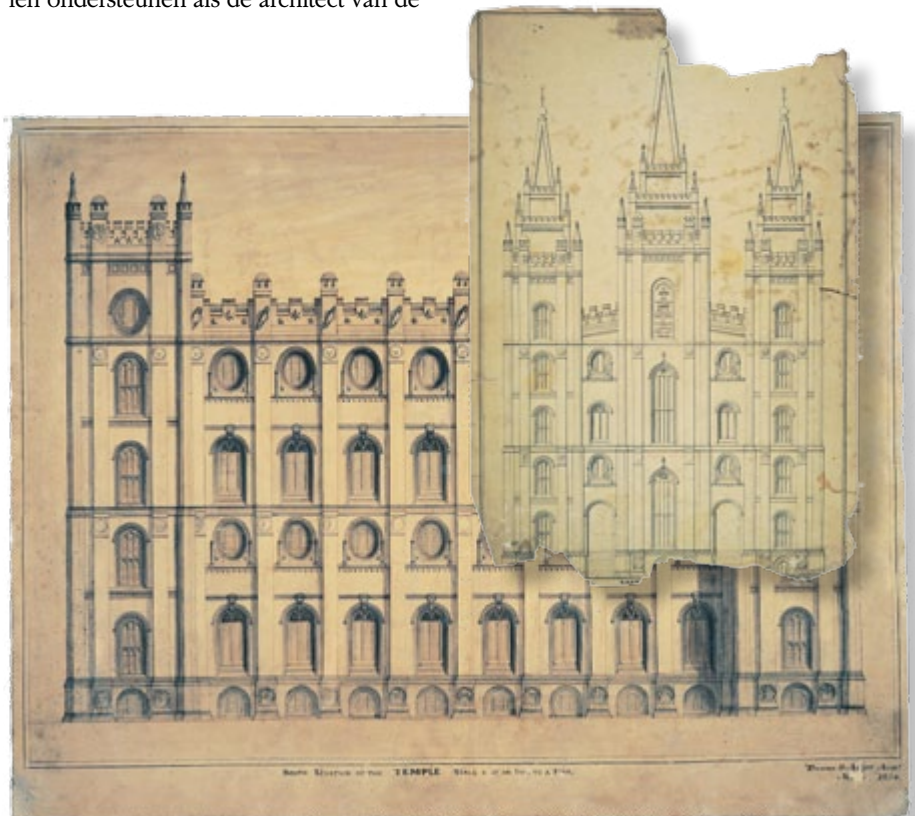
kerk, dan wil ik hen dienen en mezelf niet te schande maken (...). Moge de Heer me daarbij helpen.'³

Truman leidde veel bouwprojecten in Utah, waaronder het Lion House, het Beehive House, het Utah Territorial Statehouse en de St. Georgetempel (Utah).

Truman heeft de inwijding van de Salt Laketempel in 1893 niet mogen meemaken, maar hij fungeerde getrouw als architect van de kerk tot aan zijn dood in 1887.

NOTEN

1. Truman O. Angell, in Kate B. Carter, *Our Pioneer Heritage*, 20 delen (1958–1977), deel 10, p. 197.
2. Zie Carter, *Our Pioneer Heritage*, deel 10, p. 204.
3. Paul L. Anderson, 'Truman O. Angell: Architect and Saint,' in *Supporting Saints: Life Stories of Nineteenth-Century Mormons*, ed. Donald Q. Cannon and David J. Whittaker (1985), p. 161.

GEKWALIFICEERD DOOR TAKEN IN DE KERK

Alice A. Lewis

In Handboek 2, De kerk besturen. staat: 'Kerkleden zijn verantwoordelijk voor hun eigen geestelijke en materiële welzijn. Gezegend met de gave van keuzevrijheid, kunnen en moeten zij hun eigen koers uitzetten, hun eigen problemen oplossen en ernaar streven om zelfredzaam te worden. Leden doen dat onder inspiratie van de Heer en met het werk van hun eigen handen.' ([2010], 6.1.1).

Ik was 57, pas gescheiden, en had nagenoeg geen werkervaring buitenshuis. Maar ik had dringend een baan nodig. Ik had vier kinderen grootgebracht en nu stond ik er na 32 jaar huwelijk alleen voor met alleen enkele jaren voortgezet onderwijs. Ik was heel ongerust nu ik op mijn leeftijd een baan moest zoeken.

Ik zat te wachten op een sollicitatiegesprek als productiecoördinatrice in een grote bibliotheek en dacht steeds dat ik wel gek moest zijn om te denken dat ik in aanmerking kwam voor zo'n positie. Ik had net besloten op te staan en weg te gaan toen de secretaresse zei dat ze me verwachtten in de conferentiezaal. Ik voelde me misselijk, maar raapte mijn moed bij elkaar, bad in stilte en kwam in beweging.

Twee welkbespraakte, professionele mensen vertelden me dat ervaring op bepaalde gebieden essentieel was voor deze positie en vroegen

naar mijn ervaring. Ze zochten voor deze baan iemand die alles kon regelen voor grote conferenties, met inbegrip van aankondigingen, uitnodigingen, catering en afwikkeling. Had ik zulke ervaring? Ik dacht eerst van niet, maar toen zag ik opeens een ZHV-conferentie van de ring voor me. Ik was toen raadgeefster in het ZHV-presidium van de ring. Ik had daarvan geleerd hoe je grote bijeenkomsten organiseert en inkopen doet voor grote groepen. Ik kon eerlijk zeggen dat ik precies de ervaring had die hier gevraagd werd.

Ze vroegen me vervolgens: 'Bent u bekwaam op de computer? U zult corresponderen met vaste klanten en moet een schema bijhouden van het gebruik van de conferentiezaal.' Ik was direct dankbaar voor alle mensen die me hadden geleerd om met de computer om te gaan zodat ik de wijkagenda kon bijhouden en de ringnieuwsbrief schrijven. Ja, ik was

bekwaam op de computer.

'Er wordt van u verwacht dat u programma's en lessen voor het publiek ontwikkelt. Bent u in staat om aan kinderen en volwassenen les te geven?' Alle huiselijk levensworkshops en scoutingactiviteiten kwamen in mijn gedachten. Ik legde uit dat ik mijn hele volwassen leven kinderen en volwassenen had onderwezen. Ik wist dat ik creatief en kunstzinnig was, en was zeker dat ik boeiende programma's voor kinderen en volwassenen kon bedenken.

Ik was buiten zinnen toen ik de baan kreeg. Ik vond het fijn werk en ik deed wat ik ook met een kerkroeping zou doen: mijn werk grootmaken, extra mijlen gaan en niet zeuren over overwerken. Ik stelde computerlessen in het Engels op en charterde een jonge student om de lessen in het Spaans te onderwijzen. Ik gaf

EEN LEVENSLANGE INVESTERING

‘De kerk kan u oproepen om offers te brengen. Zij kan u vragen om te geven van het allerbeste dat u te bieden hebt. Dat kost u echter niets, want u ontdekt dan dat het een investering wordt waar u de rest van uw leven rente van trekt.’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008),
‘Life’s Obligations’, *Liahona*, mei 1999, p. 6.

handenarbeidlessen en nodigde talloze schrijvers en vooraanstaande sprekers uit. Ik versierde de bibliotheek ter gelegenheid van feestdagen en besteedde dan speciale aandacht aan boeken die daarmee te maken hadden.

Op zekere dag belde iemand me op mijn werk, beweerde dat hij tot het kantoor van de gouverneur behoorde, en wilde weten of ik geïnteresseerd was in een baan als assistente van de gouverneur. Ik vroeg lachend: ‘Wie is dit?’ Hij verzekerde me dat zijn boodschap serieus was en nodigde me uit om de volgende dag op gesprek te komen. Ik ging erheen met het voor gevoel dat het een grap was. Maar dat was het niet! Het gesprek verliep goed en ik werd ter plekke aangenomen.

In deze baan gebruikte ik vaardigheden die ik had ontwikkeld door jarenlang toespraken te houden in de kerk. De gouverneur kon niet

alle bijeenkomsten bijwonen waarvoor hij werd uitgenodigd en dan moesten de leden van zijn staf in zijn plaats spreken. Al die toespraken in de kerk en in leidinggevende taken hadden mij de ervaring gegeven die nodig was om voor publiek te spreken net als senatoren, plaatselijke en nationale waardigheidsbekleders en beroemdheden. Ik heb zeven jaar als de assistente van de gouverneur gewerkt totdat we beiden met pensioen gingen.

Hoe had ik het ooit gered zonder de brede ervaring die ik had opgedaan in allerlei kerkroepingen? Alles wat ik als dienstmaagd van de Heer in zijn kerk heb geleerd heeft mijn leven rijk aan zegeningen gemaakt. Niet alleen hielp ik anderen door mijn dienstbetoon maar ik groeide zelf met sprongen. Ik ben innig dankbaar voor het evangelie en heb een sterk getuigenis van de waarde van dienen in de kerk. ■

Ouderling
Per G. Malm
van de Zeventig

Vrede vinden

IN MOEILIJKE TIJDEN

‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven’ (Matteüs 11:28).

IN EEN ROERIGE WERELD

De Heiland sprak tot zijn discipelen ‘vlak voor Hij gekruisigd zou worden, op een moment dat zij oog in oog met angst, ontredde en vervolging stonden. In zijn laatste gezamenlijke raad die Hij hun in het sterfelijke leven gaf, zei Hij: “Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Johannes 16:33).

‘Dus laten wij in een wereld vol beproeving denken aan ons geloof (...) en laten we voluit leven, stoutmoediger en moediger dan ooit tevoren.

‘Christus heeft de wereld overwonnen en voor ons een pad bereid.’

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf, ‘De heerlijkste bedeling van alle’, *Liahona*, juli 2007, p. 20.

In het centrum van Göteborg (Zweden) is een brede boulevard met aan elke kant prachtige bomen. Op een dag zag ik een gat in de stam van een van die enorme bomen, dus gluurde ik nieuwsgierig naar binnen en zag dat de boom helemaal hol was.

Ik was verbaasd dat de boom er nog stond. Dus keek ik omhoog en zag een brede stalen band om het bovenste deel van de stam. Aan die band zaten stalen kabels vast die op hun beurt weer aan gebouwen in de buurt verankerd waren. Van een afstandje zag hij er net zo uit als de andere bomen. Pas toen ik naar binnen keek kon ik zien dat zijn stam hol was in plaats van massief en sterk. Net zoals een jonge boom langzaam maar zeker een stevige boom wordt, zo ook kunnen wij langzaam maar zeker massief worden en van binnen uit gevuld, in tegenstelling tot de holle boom. Uiteindelijk kon de boom niet gered worden en werd hij omgehakt.

Net als een jong boompje langzaam

uitgroeit tot een stevige boom, kunnen wij, in tegenstelling tot die holle boom, stap voor stap groeien in ons vermogen om sterker en van binnenuit vervuld te worden. Door de genezende verzoening van Jezus Christus kunnen we de kracht krijgen om stevig te staan en om tot in onze ziel van licht, inzicht, vreugde en liefde vervuld te worden.

Geloof in Jezus Christus en het volgen van zijn leringen geven ons een vaste hoop, en deze hoop wordt een solide anker voor onze ziel. We kunnen sterk en onwrikbaar worden. We kunnen blijvende innerlijke vrede hebben. We kunnen de rust van de Heer ingaan. Alleen als we ons afkeren van licht en waarheid zal een hol gevoel van leegte, zoals van de boom, de binnenste kamer van onze ziel bezetten.

Laten we ons richten op wat blijvende vrede in ons verstand en hart zal brengen. Dan zal ons vertrouwen sterk worden in de tegenwoordigheid van God (zie Leer en Verbonden 121:45). De belofte dat we de rust van de Heer

in mogen gaan om de gave van vrede te ontvangen heeft niets te maken met tijdelijke wereldse voldoening. Het is een hemelse gave: 'Vrede laat Ik u; mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.' (Johannes 14:27). Hij heeft de macht om de ziel te genezen en versterken. Hij is Jezus Christus. ■

'Rust voor uw ziel', Liahona, november 2010, pp. 101–102.

Voor meer informatie over dit onderwerp zie Mosiah 24:15; Leer en Verbonden 6:34, 36; 59:23; 78:17–18; Joseph B. Wirthlin, 'Innerlijke vrede' *Ensign*, mei 1991, p. 36; en Neal A. Maxwell, 'Met de armen [zijner] liefde omvat', *Liahona*, november 2002, p. 16.

'En vele scharen kwamen bij Hem, die lammen, kreupelen, blinden, stommen en vele anderen bij zich hadden, en zij legden die aan zijn voeten neer. En Hij genas hen,

zodat de schare zich verwonderde, want zij zagen stommen spreken, kreupelen gezond, lammen lopen en blinden zien. En zij verheerlijkten de God van Israël' (Matteüs 15:30–31).

HOE KUNNEN WE VREDE EN HOOP VINDEN IN MOEILIJKE TIJDEN?

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen beantwoordt deze vraag in 'De heerlijkste bedeling van alle.' (*Liahona*, juli 2007, p. 18.)

1. 'Leef zo getrouw mogelijk (...) We moeten niet verlamd raken vanwege [gebeurtenissen] ergens in de toekomst.'
2. 'Laat angst of de vader van angst (Satan zelf) ons nooit afleiden van ons geloof en onze getrouwe leefwijze.'
3. 'Wees getrouw. God heeft de leiding. Hij kent uw naam en Hij weet wat u nodig heeft.'

U kunt in de Schriften teksten opzoeken over hoop, vrede en geloof in Jezus Christus.

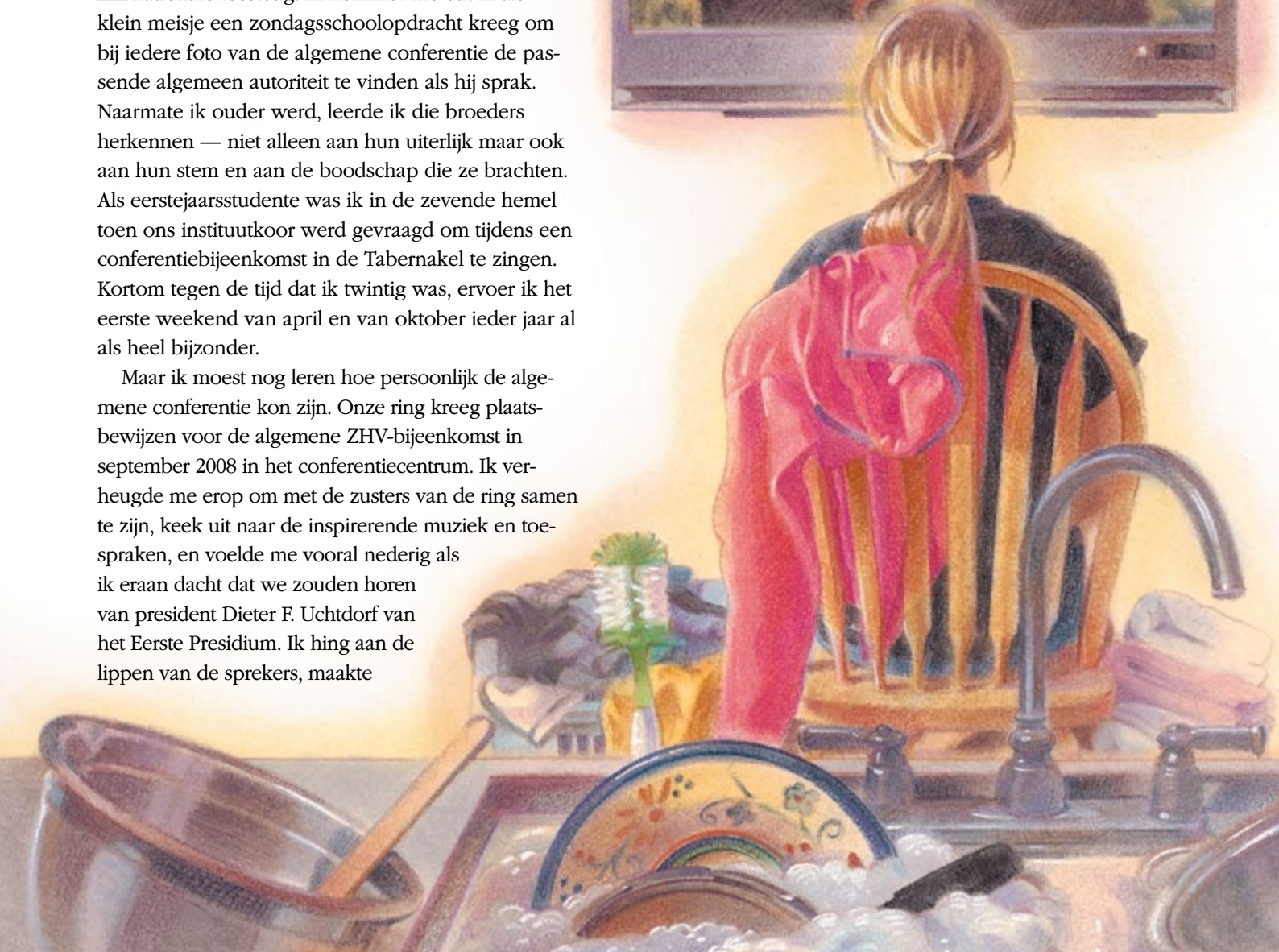
EEN ALGEMENE CONFERENTIE SPECIAAL VOOR MIJ

Waar ik mee te maken had, was angst-aanjagend, maar mijn hemelse Vader wist dat eerste weekend van oktober hoe het met me was.

Ann Singleton

Ik groeide op in een gezin waar men zich op de algemene conferentie verheugde als op een nationale feestdag. Ik herinner me dat ik als klein meisje een zondagsschoolopdracht kreeg om bij iedere foto van de algemene conferentie de passende algemeen autoriteit te vinden als hij sprak. Naarmate ik ouder werd, leerde ik die broeders herkennen — niet alleen aan hun uiterlijk maar ook aan hun stem en aan de boodschap die ze brachten. Als eerstejaarsstudente was ik in de zevende hemel toen ons instituutkoor werd gevraagd om tijdens een conferentiebijeenkomst in de Tabernakel te zingen. Kortom tegen de tijd dat ik twintig was, ervoer ik het eerste weekend van april en van oktober ieder jaar al als heel bijzonder.

Maar ik moest nog leren hoe persoonlijk de algemene conferentie kon zijn. Onze ring kreeg plaatsbewijzen voor de algemene ZHV-bijeenkomst in september 2008 in het conferentiecentrum. Ik verheugde me erop om met de zusters van de ring samen te zijn, keek uit naar de inspirerende muziek en toespraken, en voelde me vooral nederig als ik eraan dacht dat we zouden horen van president Dieter F. Uchtdorf van het Eerste Presidium. Ik hing aan de lippen van de sprekers, maakte

ijverig aantekeningen en besloot de aansporingen in praktijk te brengen. Ik vond dit een prachtige voorbereiding op de bijeenkomsten van de algemene conferentie van de daaropvolgende week.

Toen stortte mijn wereld in. Toen ik de volgende donderdag op mijn werk was, kreeg ik een telefoontje van mijn dokter dat de onderzoeken die ik in de week daarvoor had ondergaan, uitwezen dat ik kanker had.

De daaropvolgende dagen waren een verwarrende tijd vol twijfel, angst, bezorgdheid, verdriet, wanhoop en pijn. Zoveel emoties wisselden elkaar af dat ik niet kon slapen en dat ik continu huilde. Ik was nog nooit zo bang geweest.

Toen de zaterdagochtend kwam, was ik van plan naar de conferentie te luisteren en intussen andere taakjes uit te voeren. Ik dacht dat ik door bezig te blijven mijn focus van mijn beproeving kon afwenden. Maar ik zette de was neer en liet de vaat in de gootsteen staan doordat ik naar de televisie toetrok werd. Mijn hart ging sneller kloppen toen ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen de eerste bijeenkomst begon met de woorden: 'We kunnen niet alle problemen en stormen in het leven voorspellen, zelfs niet als ze vlak om de hoek zijn. Maar als gelovige en hoopvolle mensen weten we zonder twijfel dat het evangelie van Jezus Christus waar is, en dat het beste nog moet komen.'¹

Het volgende onderwerp zou vast kuisheid of de sabbatdag zijn, dacht ik. Maar elke boodschap was er een van hoop in tijden van beproeving.

De zondag was een vredige dag waarop onze familie voor mij verenigd was in vasten en gebed. Ik hoorde weer woorden van hoop net zoals de dag daarvoor, en tenslotte 's middags nog een krachtige boodschap van ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Ik getuig dat de verzoening van Jezus Christus alle beproevingen en ontberingen dekt die ieder van ons in het leven kunnen overkomen. En in tijden dat we geneigd zijn "Hopelijk weet U dat ik het hartstikke moeilijk heb" te zeggen, kunnen we er zeker van zijn dat Hij er is en dat

we veilig in zijn liefdevolle armen zijn.'²

Misschien kwam het door het vasten en bidden of gewoon door mijn eigen emotionele toestand, maar ik had het gevoel dat dit van het begin tot het eind mijn eigen persoonlijke algemene conferentie was met een eenpersoonspubliek.

De daaropvolgende dagen, weken en maanden waren vol problemen in de vorm van onderzoeken, operaties, chemotherapie en bestraling. Ik wenste dat ik kon zeggen dat ik me in die maanden nooit wanhopig voelde. Integendeel. Wel voelde ik me in die periode gesteund door het bidden en vasten van mijn wijk en familieleden, de priesterschapszegens van mijn vader en het geloof van mijn moeder. Tijdens de eerste maanden van de behandelingen las ik het hele Boek van Mormon in de wetenschap dat je troost kunt ontvangen door het woord van God.

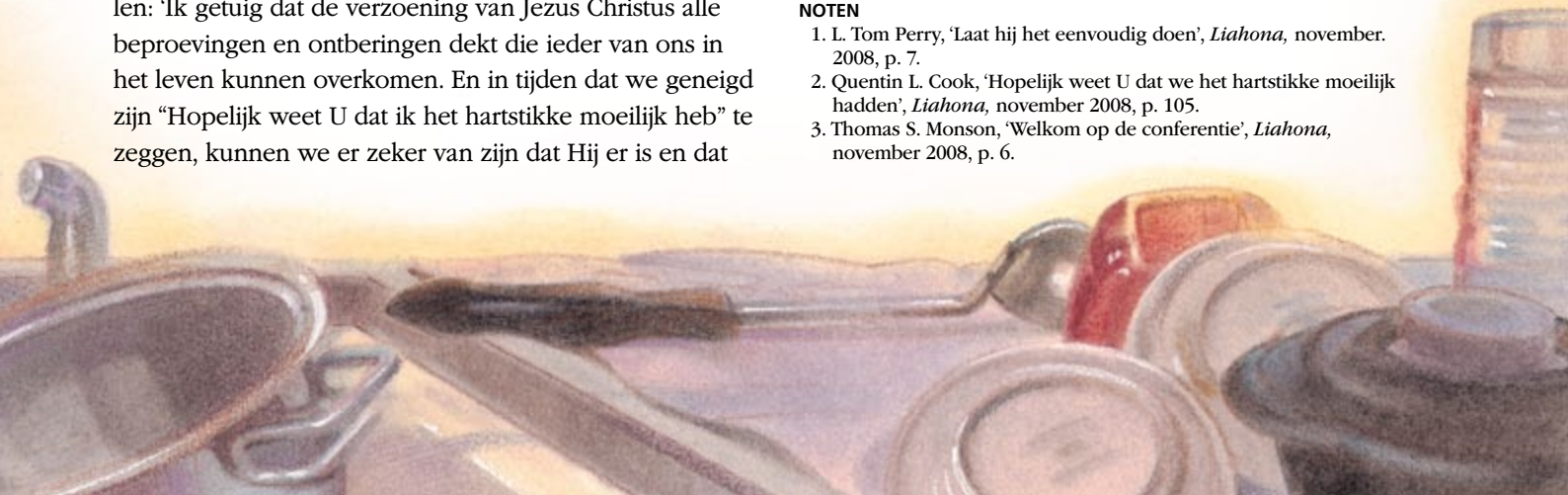
Maar op de donkerste dagen wendde ik me altijd tot mijn versleten exemplaar van de *Liahona* van november 2008 en las de woorden die van een liefhebbende Vader door zijn geïnspireerde dienstknechten regelrecht tot in mijn bange hart kwamen. Ik was verbaasd dat ik een uitspraak van President Thomas S. Monson in zijn openingstoespraak niet had onthouden: 'Onze hemelse Vader denkt aan ieder van ons en aan onze behoeften. Mogen wij vervuld worden met zijn Geest als wij deelnemen aan deze 178ste algemene oktoberconferentie van de kerk.'³

Ik had een getuigenis van die waarheid gekregen. Onze hemelse Vader dacht dat weekend in oktober aan mij. Hij was bekend met mijn behoefte aan hoop op zijn liefde en hoop op zijn plan voor mij. Hij sprak en ik luisterde. ■

Noot: Zuster Singleton heeft haar behandeling in juni 2009 afgerond en de kanker is niet teruggekomen.

NOTEN

1. L. Tom Perry, 'Laat hij het eenvoudig doen', *Liahona*, november 2008, p. 7.
2. Quentin L. Cook, 'Hopelijk weet U dat we het hartstikke moeilijk hadden', *Liahona*, november 2008, p. 105.
3. Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie', *Liahona*, november 2008, p. 6.

De verordening van de verzegeling

VERBINDT GEZINS-
LEDEN VOOR
EEUWIG

We kunnen hier op aarde door priesterschapsvoegdheid in de tempel heilige verbonden (beloften) met God sluiten. Een van die verbonden is de verzegeling van man en vrouw aan elkaar (eeuwig huwelijk) en de verzegeling van kinderen aan hun ouders. Dat betekent dat als we onze verbonden met de Heer en elkaar nakomen, de dood ons niet permanent van elkaar kan scheiden. Die verordening van verzegeling is een essentieel deel van het plan van onze hemelse Vader voor ons zodat we voor eeuwig bij Hem kunnen wonen. (Zie Leer en Verbonden 128:9–10; 132:19.)

Als we zelf tempelverbonden gesloten hebben, kunnen we onze familiegeschiedenis uitzoeken en tempelverordeningen ontvangen voor onze overleden voorouders. Daardoor komen de tempelverbonden binnen hun bereik. (Zie Leer en Verbonden 138:29–37.)

Van de priesterschapsmacht om gezinsleden aan elkaar te verzegelen was van oudsher (zie Maleachi 4:5–6) geprofeteerd, maar ook in deze tijd (zie Leer en Verbonden 2). Beide profetieën openbaarden dat de profeet Elia ‘in het hart der kinderen de aan de vaderen gemaakte beloften [zal] planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaderen wenden’ (Leer en Verbonden 2:2).

De beloofde terugkeer van Elia vond plaats op 3 april 1836 in de pas

ingewijde Kirtlandtempel in Ohio (VS). Elia en anderen verschenen toen aan de profeet Joseph Smith en gaven hem priesterschapssleutels. (Zie LV 110:13–15.)

Er zijn nu over de hele wereld 134 tempels in gebruik, waar getrouwe heiligen der laatste dagen verbonden kunnen sluiten met God en waar ze als gezin voor eeuwig aan elkaar verzegeld kunnen worden. Daarna kunnen ze er plaatsvervangend voor hun voorouders werkzaam zijn en aldus de profetie in vervulling brengen dat de harten van de kinderen naar hun voorouders gekeerd worden. ■

Voor meer informatie zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 219–223; *Trouw aan het geloof* (2004), 40–43, 84–88, 156–160, 171; en ‘De tempel waardig zijn’ *Liahona*, augustus 2010, pp. 12–13.

‘Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen’ (Matteüs 16:19).

FOTO'S: LAUREN FOCHEITO, JOHN LUKE, CRAIG DIMOND, MATTHEW REEFER EN DAVID STOKER; FOTO RECIFEMPEL (BRAZILIË) LAUREN FOCHEITO

We moeten bepaalde verbonden en verordeningen ontvangen om bij onze hemelse Vader terug te keren:

1. *We laten ons dopen en worden bevestigd (zie Matteüs 3:16–17; Johannes 3:5; 2 Nephi 31:5–18).*

2. *Mannen ontvangen het Aäronische priesterschap en later het Melchizedekse priesterschap (zie Leer en Verbonden 128:11).*

3. *In de tempel sluiten we nog meer verbonden die te maken hebben met de begiftiging.*

4. *Man en vrouw worden in de tempel voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar verzegeld (gehuwd).*

5. *Kinderen die uit een verzegeld echtpaar worden geboren, worden 'in het verbond geboren'. Kinderen die niet in het verbond geboren zijn, kunnen aan hun ouders verzegeld worden.*

6. *Dan maken we de namen van onze voorouders klaar voor tempelwerk en ontvangen de nodige verordeningen plaatsvervangend voor hen in de tempel (zie 1 Korintiërs 15:29; Leer en Verbonden 128:15–16, 24).*

DE EEUWIGE AARD VAN HET huwelijk

**President
N. Eldon Tanner
(1898–1982)**

Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

Nathan Eldon Tanner werd geboren op 9 mei 1898 in Salt Lake City. Hij werd in 1962 tot apostel geordend en was van 1963 tot 1982 onder vier kerkpresidenten raadgever in het Eerste Presidium. Het volgende is een uittreksel van zijn toespraak 'Celestiaal huwelijk en eeuwige gezinnen' die hij in april 1980 tijdens de algemene conferentie heeft gegeven. Ga voor de hele toespraak in het Engels naar conference.lds.org.

Een van de gelukkigste tijden in het leven is als iemand een huwelijk overweegt. (...) Ik denk dat we wel mogen aannemen dat de meeste stellen er op de dag van hun huwelijk zeker van zijn dat ze de juiste keuze doen. Het gebeurt echter maar al te vaak dat als de huwelijksreis afgelopen is, de problemen beginnen en het huwelijk in een scheiding eindigt.

Het hoge aantal scheidingen heeft sommigen doen besluiten tot een leefstijl waarin ze willen ontsnappen aan schijnbaar zinloze rituelen, zonder de betrokkenheid van een geestelijke of andere wettige bekrachtiging. Ik vraag me af hoeveel ze begrijpen van het doel van de schepping van de aarde waarop ze wonen, en hoe terdege ze de Schriften hebben onderzocht om te begrijpen waarom God man en vrouw schiep en de heilige verordening van het huwelijk instelde.

Laat we eerst eens kijken naar het doel van de schepping van de aarde. In de Schriften wordt duidelijk dat het enige doel was om een

plek te verschaffen aan de zoons en dochters van God waar ze in de sterfelijkheid kunnen wonen en waar ze door het onderhouden van de geboden kunnen bewijzen dat ze een terugkeer in de nabijheid van God, van waar ze kwamen, waardig zijn.

Na het scheppen van de aarde zei God: 'Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis (...)

'En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

'En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar' (Genesis 1:26–28).

Toen God de vrouw schiep, bracht hij haar bij de man en zei: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn' (Genesis 2:24).

Ja, het huwelijk is door God verordonneerd, en na die eerste verwijzing over de man en de vrouw komen we iedere keer weer teksten tegen die aantonen dat mannen en vrouwen echtgenoten werden in een huwelijksceremonie die gevolgd werd door een bruiloftsfeest. We zijn hier niet alleen maar om te 'eten, drinken en vrolijk te zijn' (2 Nephi 28:7). Ons is een aarde gegeven met de opdracht om die te onderwerpen en ons te vermenigvuldigen en die te vervullen. Het is interessant dat God zei 'vermenigvuldigen' en niet alleen de aarde 'vervullen' (zie Genesis 1:28).

Het is van belang dat we begrijpen, zoals we in de Schriften kunnen lezen, dat God eeuwig is, dat zijn scheppingen eeuwig zijn en zijn waarheden eeuwig zijn. Toen hij Adam en Eva in de echt verbond, was die verbintenis dan ook eeuwig. Het huwelijk zoals het door God is ingesteld en voltrokken in een heilige tempel, is eeuwig — en duurt niet alleen maar tot de dood. In Prediker lezen we: ‘Ik heb ingezien, dat al wat God doet, voor eeuwig is’ (Prediker 3:14).

Toen Christus aan Petrus vroeg wie Hij was, antwoordde Petrus: ‘Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.’ Jezus verzekerde Petrus dat hij dat wist door openbaring van God, de Vader, en dat Hij zijn kerk op deze rots van openbaring zou bouwen. Vervolgens zei Hij: ‘Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen,

N. Eldon en Sara Tanner met hun dochters, ongeveer 1927. Hun vijfde en laatste kind, Helen, werd in 1931 geboren.

en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen’ (zie Matteüs 16:15–19).

Toen de farizeeën bij Jezus kwamen en Hem in de val wilden lokken met vragen over scheiding, antwoordde Hij onder andere:

‘Hebt gij niet gelezen, dat de Schepper hen van den beginne als man en vrouw heeft gemaakt?’

‘En Hij zeide: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn.

‘Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet’ (Matteüs 19:4–6).

Deze teksten geven aan dat het celestiale huwelijk, verordonneerd door God en met zijn bevoegdheid in zijn heilige tempel gesloten, eeuwig is, en echtparen die zo zijn verenigd, zijn voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar verzegeld, en hun kinderen worden geboren onder het verbond van het eeuwige evangelie. Zij zullen afhankelijk van hun getrouwheid een eeuwig gezin vormen. (...)

Jezus Christus is naar de aarde gekomen om ons die boodschap, van wie we zijn en wat we moeten doen, te brengen. Hij heeft ons het evangelieplan van leven en heil gegeven en gezegd dat er geen andere naam onder de hemel is gegeven waardoor wij gered kunnen worden (zie Handelingen 4:12). Datzelfde evangelie is in deze laatste dagen hersteld, met een levende profeet (...) die namens God spreekt. Dat was door de eeuwen heen altijd Gods manier van communiceren met de mens. (...)

Ik weet dat we, door het evangelie van Jezus Christus en door het onderhouden van de geboden van God en de verbonden die we met Hem sluiten, van ons huis een hemel op aarde kunnen maken en onszelf en onze kinderen voorbereiden om bij onze hemelse Vader terug te keren. ■

Paragrafen gestandaardiseerd.

AAN MIJN eeuwig huwelijk BOUWEN

Rosana Pontes Barbosa Neves

Toen ik een tiener was ontwikkelde ik het geloof dat het huwelijk een prachtige eeuwige ervaring kon zijn. Niettemin was het niet altijd gemakkelijk voor me om dat te geloven, want ik had geen sterke huwelijksvoorbeelden in mijn jeugd, en ik bleef in mijn hart angstig voor het huwelijk. Maar ik besloot dat falen en teleurstelling geen regel hoeven te zijn en dat mijn hemelse Vader me zou helpen om te weten hoe ik een gelukkig huwelijk tot stand kon brengen.

Toen ik 26 jaar was, trouwde ik met Sidnei in de São Paulotempel (Brazilië). Toen we verkering hadden, probeerden we onszelf al geestelijk en emotioneel voor te bereiden op de belangrijkste gebeurtenis in ons leven. We besloten wat voor huwelijk we wilden hebben, we stelden samen doelen, wisselden van gedachten — spraken over ons getuigenis, onze wensen en zorgen, en onze dromen. We lazen samen ook de raad van de profeten over het huwelijk. We deden wat we konden om ons voor te bereiden vanuit het verlangen om elkaar en onze toekomstige kinderen geluk en veiligheid te bieden. We vroegen de Heer om wijsheid voor een gelukkig leven.

We zijn nu achttien jaar getrouwd. In die jaren hebben we steeds geleerd

van de evangeliebeginselen, de raad van onze leiders en natuurlijk van de Geest. Hier volgen enkele dingen die we gedaan hebben voor een sterk, gelukkig huwelijk:

1. Elke dag bidden. Als we 's avonds bidden, danken we onze hemelse

Vader voor ons huwelijk, voor de liefde die we voor elkaar hebben, en we bidden dat onze gevoelens versterkt mogen worden en we individueel sterk mogen worden wanneer we te maken krijgen met de plannen van de tegenstander, die gezinnen wil vernietigen.

HET HUWELIJK IN HET PLAN VAN ONZE HEMELSE VADER

'Bij de man en vrouw die beiden tot de Heer worden getrokken (zie 3 Nephi 27:14), die elkaar leren dienen en liefhebben, die zich zij aan zij door het leven slaan, naar elkaar toegroeien en één worden — gezegend doordat zij beiden het unieke in zich ten goede laten komen aan de relatie — ontluikt het besef

welke vervulling onze hemelse Vader voor zijn kinderen in gedachte heeft. Men legt de hand op het hoogste geluk, het ware doel van Vaders plan, wanneer men het eeuwig huwelijksverbond aangaat en naleeft.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Het huwelijk is onmisbaar voor zijn eeuwige plan', *Liahona*, juni 2006, p. 86.

2. Om vergeving vragen. We doen ons best om ons er nooit door trots van te laten weerhouden om vergeving te vragen of toe te geven dat we ongelijk hebben. Liefde en eenheid zijn belangrijker dan wie gelijk heeft en wie niet.
3. Nooit kwaad van elkaar spreken. Het is duidelijk dat we geen van beiden volmaakt zijn, maar we zeggen niets lelijks over elkaar bij anderen. We spreken positief over elkaar.

4. Het huwelijk als instelling verdedigen. Wanneer we daar maar de gelegenheid toe krijgen — en vooral als we in gezelschap zijn van mensen die het huwelijk bekritisieren — komen we op voor het gezin en voor wat we geloven.
5. Veel praten en luisteren. Als de ander praat, houden we op met waar we mee bezig zijn en luisteren aandachtig.
6. Elkaar liefdevol en attent behandelen. We beledigen, beschuldigen of bekritisieren elkaar niet.
7. We blijven hulp en raad over het huwelijk zoeken in de Schriften en de woorden van hedendaagse profeten. We weten niet alles. We zijn niet volmaakt en kunnen gemakkelijk iets vergeten of fouten maken. We wachten liever niet tot problemen op ons pad komen, maar in plaats daarvan werken we aan de bouw van een sterk huwelijk voordat omstandigheden ons kunnen kwetsen.

Al die punten speelden een rol bij het versterken van de relatie tussen mijn man en mij. Ik weet dat, als we ons leven en onze gevoelens met onze hemelse Vader bespreken en raad aan Hem vragen, de Heilige Geest ons zal inspireren en we een eeuwig gezin kunnen worden, en alle moeilijkheden kunnen overwinnen. We weten ook dat onze hemelse Vader ons zal helpen als we zijn wil leren kennen en doen. ■

EEN GESLAAGD HUWELIJK

'Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegroundvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.'

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.

EEN BEETJE hemel OP aarde

Een celestiaal huwelijk vereist dat we een toegewijd leven van getrouwheid en celestiale beginselen leiden, hetgeen geluk in dit leven en verhoging in het volgende leven brengt.

Het woord *tempelhuwelijk* beschrijft de plek waar je naartoe gaat om je huwelijk te laten voltrekken. Een *celestiaal huwelijk* is wat je bereikt door trouw te zijn aan de heilige verbonden die je tijdens de tempelhuwelijksceremonie sluit.

Als de beloften zijn gedaan, vereist een celestiaal huwelijk dat we een toegewijd leven van getrouwheid en celestiale beginselen leiden, hetgeen geluk in dit leven en verhoging in het volgende leven brengt. Als we leven volgens de wetten die bij een celestiaal huwelijk horen, kunnen we met onze partner en ons gezin een beetje hemel op aarde beleven. En als we volgens die wetten leven, dan passen we dezelfde wetten toe die in de hemel worden toegepast. We oefenen hoe we bij de Vader en de Zoon en met ons gezin leven in de toekomstige eeuwigheid. Voor mij is dat de boodschap die De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor de wereld heeft.

**Ouderling
Robert D. Hales**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Als je een partner kiest, zorg dan dat jullie allebei een verlangen hebben naar een celestiale huwelijksrelatie, een verlangen om een partner voor de eeuwigheid te hebben en een verlangen om in de nabijheid van onze hemelse Vader te leven.

Een partner kiezen

Leden van de kerk die single zijn, stellen vaak de vraag: 'Hoe vind ik de juiste persoon voor een huwelijk?' Laat me een voorstel doen. Meet het geestelijk niveau van mogelijke toekomstige partners. Ten eerste: als ze lid zijn van de kerk, zijn ze actief en volledig toegewijd, of zijn ze passief en vijandig? Ten tweede: als ze geen lid van de kerk zijn, zijn ze ontvankelijk voor het evangelie en haar leringen, of zijn ze onverschillig en vijandig?

Als je met een actief lid voor tijd en alle eeuwigheid in het nieuw en eeuwig verbond in de tempel trouwt, heb je dan nog problemen? Ja. Kun je ze oplossen? Ja. Zijn je kansen om ze op te lossen en je getuigenis te sterken groter dan als je niet in de tempel was getrouwd? Ja. Maar als je iemand trouwt die vijandig tegenover de kerk staat of die passief is in het evangelie, dan plaats je jezelf in een positie waarin je op een dag misschien moet kiezen tussen die persoon en de kerk. Dat is een zware verantwoordelijkheid.

Als je een partner kiest, zorg dan dat jullie allebei een verlangen hebben naar een celestiale huwelijksrelatie, een verlangen om een partner voor de eeuwigheid te hebben en een verlangen om in de nabijheid van onze hemelse Vader te leven.

De wet gehoorzamen

De Heer heeft duidelijk gemaakt dat we alleen voor eeuwig bij onze partner kunnen blijven als we de wet gehoorzamen. In een openbaring van deze tijd zegt Hij:

'Bereid uw hart erop voor de aanwijzingen die Ik u nu ga geven, te ontvangen en te gehoorzamen, want allen aan wie deze wet wordt geopenbaard, moeten die ook gehoorzamen.

'Want zie, Ik openbaar u een nieuw en eeuwigdurend verbond' (Leer en Verbonden 132:3-4).

Ieder lid van de kerk zou afdeling 132 van de Leer en Verbonden moeten lezen en bestuderen. Beseft u dat er niemand tussen de Heer en de verzegelaar staat als hij de verzegeling voltrekt? Het is een prachtige, ontroerende ceremonie.

De diepere, onderliggende bedoeling van een tempelhuwelijk is door de Verlosser zelf verhelderd met de woorden: 'En wat het nieuw en eeuwigdurend verbond betreft: het werd ingesteld voor de volheid van mijn heerlijkheid; en wie daarvan een volheid ontvangt, moet en zal zich aan de wet houden of hij zal worden verdoemd' (Leer en Verbonden 132:6).

De Heer heeft gezegd: 'Daarom, indien een man een vrouw huwt in de wereld en hij haar niet huwt door Mij of door mijn woord en zich met haar verbindt zolang hij in de wereld is, en zij met hem, dan zijn hun verbond en huwelijk niet van kracht wanneer zij dood zijn en wanneer zij uit de wereld zijn; daarom zijn zij niet door enige wet gebonden wanneer zij uit de wereld zijn' (Leer en Verbonden 132:15).

Beseffen we dat in de Leer en Verbonden staat dat we de hoogste graad van het celestiale koninkrijk niet kunnen bereiken tenzij we een

celestiaal huwelijk aangaan (zie Leer en Verbonden 131:1–4)? Het is ook duidelijk wat er gebeurt met hen die de zegeningen van een tempelhuwelijk nooit ontvangen: hun verbintenis duurt tot de dood hen scheidt — een heel droevige gedachte.

Het doel van het evangelie en van een celestiaal huwelijk is niet alleen ons bij elkaar te houden, maar ook ons in aanmerking te doen komen voor de hoogste beloning van onze hemelse Vader: verhoging in het celestiale koninkrijk, groei in dat koninkrijk en eeuwig leven met ons gezin.

Samen omhoog

Een celestiaal huwelijk is als een berg beklimmen. Je bindt jezelf vast aan een eeuwige partner en begint te klimmen. Als er kinderen geboren worden, bind je jezelf ook aan hen vast en ga je verder met je tocht. De touwen zullen alle klimmers bij elkaar houden, maar de wind, regen, sneeuw en ijs — moeilijkheden in de wereld — zullen aan je rukken om je van die berg af te trekken.

Hoe bereik je de top? Als vader of moeder het opgeeft en het touw doorsnijdt dat hen aan elkaar en aan hun kinderen bindt, is er een goede kans dat de een of ander van de berg naar beneden valt en misschien nog andere gezinsleden meetrekt. Het hele gezin zou van die berg kunnen vallen en de eeuwige top niet bereiken. Dat risico willen we niet nemen. Laten we er altijd op bedacht zijn dat we als gezinsleden in een bergbeklimmersteam zitten dat zijn best doet

om terug te keren in de nabijheid van onze hemelse Vader.

Een populair gezegde luidt: ‘Tilt gij mij en ik til u, dan gaan we samen omhoog.’

Een huwelijksovereenkomst is geen kruk. Je trouwt niet met iemand van wie je denkt dat hij of zij een beetje verder staat dan de engelen om dan op die persoon te gaan leunen. Liever ontwikkel je je eigen gaven en talenten. En als je je ontwikkelt, groei je samen, terwijl je elkaar steunt en sterkt.

Voordat mijn vrouw en ik trouwden, zei ik tegen haar: ‘Weet je, Mary, ik heb het idee dat ik om zakelijk succes te hebben in eigen

Een celestiaal huwelijk is als een berg beklimmen. Je bindt jezelf vast aan een eeuwige partner en begint te klimmen. Als er kinderen geboren worden, bind je jezelf ook aan hen vast en ga je verder met je tocht.

Het geheim van een gelukkig huwelijk is de Achilleshiel beschermen en geen gebruik maken van de zwakheden van hen die je het beste kent, het meeste liefhebt en uiteindelijk het meest kunt kwetsen.

land hard moet werken en misschien internationaal. Wil je die reis met me maken? Dat wilde ze wel. Tien jaar na ons huwelijk werd mij gevraagd om naar Engeland te gaan, en zij ging mee. Toen gingen we naar Duitsland en later naar Spanje. Ze werd internationaal, multicultureel, en leerde een andere taal, omdat ze besloten had dat we samen zouden werken en groeien.

Denk eraan dat je elkaar vriendelijk behandelt en elkaar respecteert om wie je bent en om wat je wilt worden.

Ik herinner me een vrouw in mijn wijk van een aantal jaren terug toen ik bisschop was. Zij en haar man hadden huwelijksproblemen. In dat gesprek begon zij haar man neer te halen in alle opzichten waarin een man lof nodig heeft om zichzelf te kunnen respecteren. Ze vertelde

dat hij ontoereikend was als vader, ontoereikend in zijn huwelijk, ontoereikend als kostwinner, en sociaal ontoereikend.

Ik vroeg haar: 'Waarom doe je dit een man aan die je zou moeten liefhebben en steunen?'

Ze antwoordde: 'Je kunt veel beter ruzie maken met iemand van wie je houdt, omdat je weet hoe je hem het beste kunt kwetsen.'

En ze *meende* het.

Als heiligen der laatste dagen moeten we onze morele keuzevrijheid gebruiken en onze gelegenheid tot groei benutten. Iedereen heeft zwakheden. De tegenstander kent de Achilleshiel van je geliefden, je vrienden, je kamergenoten, je broers en zussen en je ouders. Begrijp je *je eigen* Achilleshiel? Weet je welke situaties je moet vermijden en wat je zwakheden zijn? Het geheim van een gelukkig huwelijk is de Achilleshiel beschermen en geen gebruik maken van de zwakheden van hen die je het beste kent, het meeste liefhebt en uiteindelijk het meest kunt kwetsen.

'Daarom versterk uw broeders door al uw conversatie, door al uw gebeden, door al uw aansporingen, en door al uw doen en laten' (Leer en Verbonden 108:7). Met andere woorden, je moet elkaar elke dag helpen door je gebed en door je aansporingen en door wat je doet.

Ik herinner me een jong echtpaar dat aan het begin van hun studie stond. Eén ouder gaf hun een huis. De andere ouder gaf hun meubilair en een nieuwe auto. Ze hadden al wat wenselijk was cadeau gekregen.

Binnen drie jaar waren ze gescheiden. Ze hadden niet gewerkt en geofferd. Ze hadden op elkaar en op hun ouders geleund als op krukken, zichzelf kreupel gemaakt en waren niet gegroeid. Ze hadden de uitdaging niet ervaren. Ze hadden zich geen zorgen gemaakt over hoe hun huwelijk een succes zou worden. Zorg dat je samen offert, deelt en groeit.

Elkaar steunen

Toen ik in een periode van vijf jaar had gediend als ouderlingquorumpresident, gemeentepresident en bisschop, verhuisden we naar een nieuwe wijk. Mijn vrouw werd al gauw als ZHV-presidente geroepen. Zij ging voor het eerst met de bisschop overleggen en ik rende door de gangen en de parkeerplaats en de recreatiezaal achter onze twee jongsten aan. Het was mijn eerste ervaring met wachten. Ik wachtte anderhalf uur. Toen Mary uit het kantoor van de bisschop kwam, had ik de ene jongen in mijn arm en de andere aan de hand. Ik had niet de moed om iets te zeggen, maar ik wierp haar een blik toe die zei: 'Besef je dat je me anderhalf uur hebt laten wachten?'

Ze stak alleen maar vijf vingers op en zei: 'Vijf jaar.' Zolang had ze op mij gewacht. Toen begon ik te besefpen dat het nu mijn taak was om mijn vrouw in haar roeping te steunen zoals ze mij in mijn roepingen had gesteund.

Ik vraag jullie om niet op je partner te leunen als op een kruk, maar rechtop te lopen, elkaar te sterken en iedere avond als je samen bidt om

hulp te vragen. Ik getuig dat als ik in mijn leven ongelukkig, gedeprimeerd of verdrietig was, dat momenten waren waarop ik, zelfs maar in kleine mate, afweek van de leringen van de Heer. Dat je waar geluk mag vinden en de vreugde van een celestiaal huwelijk mag beleven met een beetje hemel op aarde, is mijn gebed. ■

Uit een toespraak gegeven aan de Brigham Young University op 9 november 1976. Ga voor de volledige tekst in het Engels naar speeches.byu.edu.

Ik vraag jullie om niet op je partner te leunen als op een kruk, maar rechtop te lopen, elkaar te sterken en iedere avond als je samen bidt om hulp te vragen.

God

DE KANS GEVEN OM ONS TE ZEGENEN

Michael R. Morris

Kerktijdschriften

Hoe kunnen er in een district in Argentinië met slechts een paar kleine gemeenten in minder dan vier jaar zeventien tempelhuwelijken plaatsvinden? De leiders zeggen dat het antwoord eenvoudig is: gehoorzaamheid.

Toen de familie Silva van Mendoza (Argentinië) naar Ushuaia, de meest zuidelijke stad in het land, verhuisde, vroeg de 21-jarige Gisela Silva zich af of ze haar kansen om in de tempel te trouwen had achtergelaten. Tenslotte heeft Mendoza een ring met wijken vol heiligen der laatste dagen, terwijl het geïsoleerde Ushuaia — gelegen op het eiland Tierra del Fuego — slechts zeshonderd leden verspreid over drie kleine gemeenten heeft.

‘Mijn ouders waren in de tempel getrouwd en ik wenste die zegen ook voor mijzelf: trouwen met een getrouw lid van de kerk met wie ik een eeuwig gezin kon vormen’, zegt ze. ‘Maar toen ik in Ushuaia aankwam, waren er zo weinig jongvolwassenen dat ik me afvroeg of dat zou lukken.’

Lucas Romano had dezelfde zorg als Gisela. Tijdens zijn zending in Uruguay waren zijn ouders met het gezin naar Ushuaia verhuisd. Toen hij zich na zijn zending bij hen voegde, merkte hij direct dat er meer jonge alleenstaande mannen waren dan vrouwen. Niettemin was hij vastbesloten de raad van de plaatselijke leiders te volgen en alleen met leden van de kerk uit te gaan.

Het werd gemakkelijker om die raad op te volgen toen Lucas Gisela in de kerk had ontmoet en ze zich inschreef voor Engelse lessen aan de school waar hij als leerkracht werkte. Hij liep na de lessen met haar naar huis en al gauw kregen ze verkering. Ze baden beiden over hun hechter wordende relatie en zeggen dat de bevestiging ‘regel op regel, voorschrift op voorschrift’ kwam (2 Nephi 28:30; Leer en Verbonden 98:12).

FOTO: BUENOS AIRES TEMPEL (ARGENTINIË) NÉSTOR CURBELO; KAART: MOUNTAIN HIGH MAPS © 1993 DIGITAL WISDOM, INC.

In april 2005 trouwden Lucas en Gisela voor de wet, zoals dat in Argentinië vereist is, en werden vervolgens in de Buenos Airstempel (Argentinië) aan elkaar verzegeld. Hun verzegeling was van betekenis voor de jonge leden in Ushuaia: het was het eerste van zeventien tempelhuwelijken in minder dan vier jaar.

Een geweldig succesverhaal

Hoe kunnen er in een district met slechts een paar kleine gemeenten in zo korte tijd zoveel tempelhuwelijken plaatsvinden? De plaatselijke leiders zeggen dat het antwoord eenvoudig is: gehoorzaamheid.

‘Dit is een geweldig succesverhaal’, zegt Marcelino Tossen, voormalig president van het district Ushuaia. ‘Deze jonge mensen zijn een fantastisch voorbeeld voor de leden van de kerk. Een van hun kwaliteiten is dat zij de Heer gehoorzamen, de profeten, en hun plaatselijke leiders, en dat zij de ingevingen van de Geest volgen. Die kwaliteit verenigt de jongeren hier in het district Ushuaia.’

President Tossen geeft echter toe dat de plaatselijke leiders ‘hier een tijdje in het gehele district aan gewerkt hadden’ voordat hun onderricht en advies over het belang van een tempelhuwelijk vruchten afwierp.

Roberto Ignacio Silva, president van het district Ushuaia, zegt dat het hem, toen hij in 2004 met zijn gezin in Ushuaia kwam wonen, opviel hoeveel ongehuwde teruggekeerde zendelingen en ongehuwde jonge vrouwen er waren. Zijn dochter Gisela ging deel uitmaken van die groep. Hij zei dat de jongvolwassenen het doel hadden om in de tempel te trouwen, maar wat bemoediging en sturing nodig hadden.

‘Ik vertelde hun dat we, als we een eeuwige partner wensen, niet naar iemand hoeven te zoeken die volmaakt is’, zegt president Silva. ‘Maar we moeten bidden en de Heer vragen om ons te helpen, en we moeten getrouw in de kerk blijven.’

Behalve het opvoeren van het aantal activiteiten voor jonge alleenstaanden — met onder andere haardvuuravonden en activiteiten samen met alleenstaanden uit Rio Gallegos en andere meer noordelijke steden — legden de leiders de nadruk op gebed, getrouwheid en gehoorzaamheid aan de geboden. Ze moedigden de jongvolwassenen ook aan om genoeg geloof te ontwikkelen om hun angsten te overwinnen.

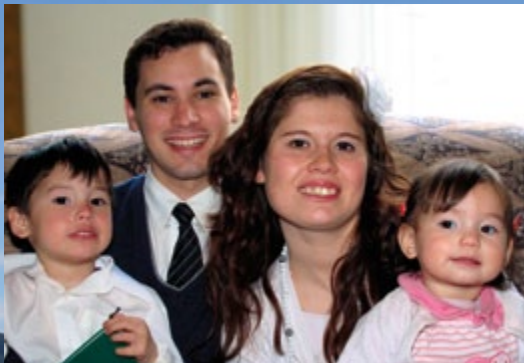
We hadden niets

‘Wat de jonge mensen hier bezighoudt, is hoe ze kunnen trouwen als ze niet veel hebben’, zegt president Silva. ‘We hebben ze duidelijk gemaakt dat ze niet alles hoeven te hebben voordat ze trouwen.’

Ruth Rodríguez leerde Emanuel Silva kennen toen hun beiden in februari 2006 gevraagd werd om mee te helpen met het organiseren van een jonge- alleenstaandenactiviteit voor meerdere districten in Rio Gallegos, meer dan 320 kilometer naar het noorden. De vriend die hen

‘De grootste zegen van ons tempelhuwelijk is het geluk dat ik voel door de kennis dat we als een eeuwig gezin verenigd zijn’, zegt Ruth Silva, op de foto midden rechts met haar man, Emanuel, en hun dochter, Banira. Boven: Ezequiel en Marina Frau met hun dochter, Ailín. Onder: Lucas en Gisela Romano, met hun kinderen, Benjamín en Rebeca.

FOTO'S MICHAEL R. MORRIS, TENZIJ ANDERS AANGEGEVEN; ACHTERGROND © ISTOCKPHOTO

uitnodigde om samen te werken, hoopte dat het wat zou worden. ‘Het werkte’, zegt Emanuel, die inmiddels twee jaar terug was van een zending in het gebied Tucson (Arizona).

Toen Ruth en hij zes maanden later trouwden, hielp hun — geestelijke en materiële — voorbereiding hen om hun angst voor de toekomst te overwinnen.

‘Ik voelde de liefde van mijn Vader in de hemel en merkte dat Hij wilde dat ik een gezin zou vormen’, zegt Emanuel over de antwoorden op zijn gebeden. ‘Toen ik eenmaal een doel had gesteld, wees Hij me de weg en hielp me bij het vinden van een vrouw.’

Ruth voegt toe dat ze door hun doelen als echtbaar, waaronder hard werken om te sparen voor hun tempelreis, voorwaarts konden gaan. ‘Soms wilden we iets kopen’, zegt ze, ‘maar dan zeiden we: “nee, we moeten sparen om naar de tempel te gaan.”’

De kosten van de vliegreis naar de tempel in Buenos Aires (Argentinië) in 2006 putten hun financiële reserves volledig uit. ‘We hadden daarna niets meer’, zegt Emanuel, een bekende uitspraak onder jonggehuwden. Nu lachen hij en Ruth om die herinnering. Ze zijn dankbaar dat ze zich die ‘mooie ervaring’ van een verzegeling in de tempel konden permitteren — een ervaring die nog heel veel voor hen betekent.

‘We kunnen allerlei zorgen bedenken als we over ons huwelijk nadenken’, zegt Ruth. ‘Hoe moet het met alles wat ons nog ontbreekt? Hoe moet het met onze financiën? En als we kinderen willen grootbrengen? Maar als we gehoorzaam zijn aan het woord van de Heer, naar de tempel gaan en aan ons gezin beginnen, hoeven we ons geen zorgen te maken. De Heer zal ons op volkomen onverwachte wijze zegenen.’

Je kunt niet alles plannen

Toen Ezequiel Agustín Frau in het begin van 2006 werkeloos werd, was hij bijna twee

jaar terug van zijn zending in Colombia. Hij was nog alleen, maar dacht dat zijn toekomstige vrouw niet in Ushuaia te vinden was. Hij besloot naar de tempel te gaan om leiding te krijgen.

‘Ik wilde meer contact met de Heilige Geest, de wil van God voor mij ontdekken en inspiratie ontvangen’, zegt hij. ‘De tempel hielp me daarbij.’

Toen hij na een driedaagse busreis van 3.200 kilometer Buenos Aires bereikte, ging hij bij vrienden en daarna bij een familielid logeren en bezocht de tempel veelvuldig. Na enkele weken raakte Ezequiels geld op en overwoog hij naar Ushuaia terug te keren. Maar een plaatselijke bisschop vond een baantje voor hem en hij besloot nog te blijven.

Kort daarna ontmoette Ezequiel een jonge vrouw, Marina Mas, op een kerkactiviteit. Ze konden goed met elkaar praten en hij voelde zich al snel op zijn gemak bij haar. Toen hij Marina weer zag tijdens een bijeenkomst voor jonge alleenstaanden zei ze iets wat indruk op hem maakte.

Ezequiel herinnert zich dat Marina in een gesprek over doelen zei: ‘We moeten leven op het niveau van de soort persoon met wie we willen trouwen.’

Marina had ook gebeden om een goede partner te vinden. Ze kende veel jonge mannen maar was onmiddellijk onder de indruk van Ezequiels geestelijke instelling.

Een gemeenschappelijke vriend hielp Ezequiel om een woning te vinden die dicht bij zijn werk was — het was tot dan toe drie uur met de bus. Het bleek dat zijn nieuwe appartement — in een stad van dertien miljoen mensen — slechts twee straten van het huis van Marina verwijderd was.

‘Ik had niet gepland om twee straten van haar huis af te gaan wonen’, herinnert hij zich. ‘Ik wist niet eens waar ze woonde.’

Zo dichtbij wonen stelde Ezequiel ruimschoots in de gelegenheid om Marina te bezoeken, en haar familie verwelkomde hem hartelijk. De samenloop van omstandigheden was een antwoord op zijn gebeden.

Ze gingen samen uit en begonnen al spoedig plannen te maken voor een gezamenlijke toekomst. Nadat ze in het najaar van 2006 in de tempel getrouwd waren, verhuisden ze naar Ushuaia.

‘We begrijpen niet altijd welke visie onze Vader in de

HET GODDELIJKE CONCEPT VAN HET HUWELIJK

‘Wat is het huwelijk in het plan van onze eeuwige Vader toch fantastisch. Dit plan voorzag in zijn goddelijke wijsheid in het geluk en de veiligheid van zijn kinderen, en in het voortbestaan van het mensenras. (...)’

‘Niemand die in de Schriften leest, zowel die uit de oudheid als uit deze tijd, kan aan het goddelijke concept van het huwelijk twijfelen. De fijnste gevoelens in het leven, de ruimhartigste en voldoeninggevendste impulsen van het mensenhart komen tot uiting in een huwelijk dat zuiver en onbezoedeld boven het kwaad van de wereld staat.’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), ‘What God Hath Joined Together’, *Ensign*, mei 1991, p. 71.

hemel heeft en we kunnen niet alles plannen', zegt Ezequiel terugblikkend. 'Maar we kunnen wel gehoorzaam zijn en Hem de kans geven om ons te zegenen.'

Een gezin hebben is fijn

President Tossen zegt dat een van de grootste zegeningen van de tempelhuwelijken die Ushuaia ten deel valt, is dat 'de dag in aantocht is waarop de kerk geleid zal worden door kinderen van het verbond. Het evangelie zal zich hier dan verspreiden en de Heer zal de kerk zegenen'— zoals Hij ook getrouwe echtparen zegent die in de tempel trouwen.

'Toen ik klein was en onze leiders over het huwelijk spraken, waren het altijd vrolijke verhalen', zegt Ruth Silva. Ze beseft dat 'nog lang en gelukkig' veel moeite vergt, 'maar ik denk wel dat die verhalen klopten. De grootste zegen van ons tempelhuwelijk

is het geluk dat ik voel door de kennis dat we als een eeuwig gezin verenigd zijn.'

Mede door haar voorbeeld liet haar vader zich in 2008 dopen en nam hij zijn gezin mee naar de tempel, waar ze een jaar later aan elkaar verzegeld werden.

'De zegen waarvan ik het meest geniet, naast het grootbrengen van mijn kinderen met het evangelie, is de vreugde en vrede in mijn hart doordat ik gewillig was om de reddende verordening van het eeuwig huwelijk te ontvangen', zegt Lucas Romano. 'Dat gevoel van geluk wordt iedere keer hernieuwd als ik bij mijn vrouw en kinderen ben. Het groeit steeds, als een sneeuwbal. Iedere dag ben ik de Heer nog dankbaarder dat ik ben getrouwd en een gezin gevormd heb.'

Marina Frau zegt: 'Een gezin hebben is zo fijn! Het is soms moeilijk omdat er nog veel te leren valt, maar het is ook heel fijn.' ■

'Ik vertelde hun dat we, als we een eeuwige partner wensen, niet naar iemand hoeven te zoeken die volmaakt is. Maar we moeten bidden en de Heer vragen om ons te helpen, en we moeten getrouw in de kerk blijven', zei Roberto Ignacio Silva, president van het district Ushuaia, tegen de jongvolwassenen. Velen van hen (foto hierboven) hebben die raad ter harte genomen en zijn in de Buenos Aires-tempel (Argentinië) getrouwd.

Julie B. Beck
Algemeen ZHV-presidente

De zusters- hulpvereniging:

DE VISIE VAN DE HEER VOOR ZIJN DOCHTERS

Als dochters van God die naar het eeuwige leven streven, kunnen we vol vertrouwen voorwaarts gaan, geïnspireerd door het voorbeeld van hen die ons zijn voorgegaan.

Toen wij als algemeen ZHV-presidium geroepen werden, werd ons de geschiedenis van de ZHV gegeven met het verzoek om die te bestuderen. Dat deden we onder gebed. We studeerden met het verlangen om te weten wat de Heer wilde dat wij leerden en deden als gevolg van die studie. In onze studie openbaarde zich een erfgoed dat rijk is aan geestelijke kracht en bijdragen van vrouwen in de kerk. Het was een indrukwekkend verslag van wat de Heer met zijn dochters doet en wat Hij van hen verwacht. Door onze studie, en de inspiratie waarmee ze gepaard ging, leerden we het doel van de ZHV begrijpen. We ontdekten dat de Heer, in voorbereiding op de zegeningen van het eeuwig leven, wilde dat zijn dochters *in geloof en persoonlijke rechtschapenheid groeien, hun gezin versterken en op zoek gaan naar hen die hulp behoeven, en die hulp dan bieden*. Als de zusters van nu hun geschiedenis onder gebed lezen, ontvangen ze net als wij inzichten, antwoorden en inspiratie.

We hopen dat we bij onze studie van de geschiedenis en het werk van de ZHV zullen zien hoe onze hemelse Vader de zusters in het verleden hielp. Als we zien hoe Hij hen hielp, ontwikkelen we een getuigenis dat Hij ons nu ook zal helpen. We zullen inzien dat als God meer dan honderd jaar geleden een vrouw kon helpen door de Heilige Geest, Hij dat ook voor de vrouwen van nu kan doen.

Zuster Eliza R. Snow, onze tweede algemeen ZHV-presidente, was een sterke, getrouwe leidster. Zij begreep dat de Geest 'ieder verlangen van het menselijk hart bevredigt en vervult, en ieder vacuüm opvult'. Gedurende verschillende perioden van haar leven worstelde ze met een zwakke gezondheid en eenzaamheid. Niettemin werd ze gesterkt doordat ze in staat was persoonlijke openbaring te ontvangen en daarnaar te handelen. Voor haar waren persoonlijke openbaring en het voortdurende gezelschap van de Geest als een fontein. Ze zei: 'En is het niet ons voorrecht dat we zo kunnen leven dat die voortdurend in onze ziel vloeit?'¹

Door dergelijke voorbeelden overal in onze geschiedenis worden we eraan herinnerd dat het vermogen om persoonlijke openbaring te ontvangen en ernaar te handelen de allerbelangrijkste vaardigheid is die we in dit leven kunnen verwerven. Als we die hebben, kunnen we niet falen. Als we die niet hebben, kunnen we niet slagen.

De geschiedenis van de zustershulpvereniging is voor zusters overal ter wereld van belang

Onze geschiedenis laat ons een lange rij sterke, rechtschapen, getrouwe, toegewijde vrouwen zien. Dat erfgoed begon met Eva, en de verhalen van deze vrouwen behoren ons allen toe en geven ons zicht op onze

Geloof en persoonlijke rechtschapenheid doen groeien

verbonden, zodat ze een voorbeeld konden zijn in hun sterfelijke ervaringen. We kunnen in ieder land zo'n erfgoed van geloof vinden onder de vrouwen die de kerk hebben helpen vestigen en de gezinnen van de heiligen der laatste dagen hebben helpen versterken.

Silvia H. Allred, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, vertelde over haar moeder, Hilda Alvarenga, die als ZHV-presidente in een gemeente in El Salvador werd geroepen toen ze een bekeerlinge van ruim dertig jaar was. Ze zei tegen de gemeentepresident dat ze onervaren, onvoorbereid en ongeschikt was. Maar de gemeentepresident riep haar toch. Door te dienen, ontwikkelde ze leiderschapsvaardigheden en nieuwe talenten, zoals onderwijzen, toespraken houden, bijeenkomsten, activiteiten en dienstbetoon organiseren. Ze hielp anderen in de gemeente om mee te bouwen aan het koninkrijk.² Tegenwoordig verwacht onze hemelse Vader van zijn dochters in iedere

toekomst. Als we dit erfgoed van rechtschapen, toegewijde vrouwen voortzetten, komt dat doordat we bouwen op wat zij gedaan hebben. Door onze studie van de geschiedenis zien we dat er kracht en grote mogelijkheden schuilen in de vrouwen van de kerk, en dat vanwege hun geloof in de Heer Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. Dat geloof heeft vrouwen het vermogen geschonken om goede keuzen te maken en moeilijkheden te overwinnen. Het heeft hen in staat gesteld om een beroep te doen op het vuur van hun geloof en de kracht van hun

gemeente en wijk dat zij de leiding op zich nemen, net als vroeger. Zusters als Hilda Alvarenga worden pioniers en goede voorbeelden voor toekomstige generaties.

De geschiedenis kan de vrouwen van vandaag, die onder veel druk staan, helpen

Doordat we als presidium over de hele wereld hebben gereisd, zijn we bij de zusters thuis geweest. We hebben hun worstelingen gezien en kennen de hartverscheurende moeilijkheden waar ze mee te maken hebben.

Gezinnen versterken

het perspectief dat we nodig hebben om onze focus gericht te houden op de essentiële zaken die ons voor eeuwig tot zegen zullen zijn.

Geloof doen groeien, gezinnen versterken en anderen dienen is nu net zo belangrijk als toen de ZHV werd georganiseerd.

Van onze geschiedenis leren we dat een sterk geloof een stuwende en stabiliserende kracht in het leven van rechtschapen vrouwen is. Geloof in de verzoening van Jezus Christus geneest ons niet alleen, maar het stelt ons ook in staat om moeilijke dingen te doen en een voorbeeldig leven te leiden. We leren van onze geschiedenis dat vrouwen door naastenliefde, de reine liefde van Christus, die nooit vergaet, heel moeilijke beproevingen goed konden doorstaan. We laten ons geloof en persoonlijke rechtschapenheid groeien als we onze keuzen maken om onze wil op die van God af te stemmen. Als we dat doen, ervaren we vrede. Als we niet afgestemd zijn, voelen we ons schuldig. Dat komt door de Geest die ons laat weten dat we ons moeten bekeren en onszelf

Sommigen van hen vinden het moeilijk om tijd te vinden voor dagelijks gebed en schriftstudie, en om de dingen te doen waardoor ze de Geest kunnen voelen. We leven in een tijd die steeds moeilijker wordt en we worden omgeven door ideeën en praktijken die ons van ons eeuwige doel af kunnen houden. Omdat wij als vrouwen veel invloed hebben op iedereen om ons heen, moeten we alles doen wat we kunnen om geestelijk sterk te blijven. De geschiedenis van onze zustershulpvereniging richt onze aandacht op dat wat belangrijk is, waardoor we de juiste prioriteiten kunnen stellen.

Iedere dag krijgen we de kans om keuzen te doen waardoor we ons geloof laten groeien en ons gezin versterken. Meer dan zestig jaar geleden vroeg zuster Belle S. Spafford, onze negende algemeen ZHV-presidente, de zusters om de waarde van hun interesses te overwegen, hun activiteiten te evalueren en hun leven te vereenvoudigen door de dingen te doen die de meeste blijvende waarde hadden, en zich op die manier te ontdoen van minder lonende activiteiten.³ Haar raad is nog steeds waardevol. Door het bestuderen van onze geschiedenis krijgen we

opnieuw op Gods wil moeten afstemmen. Bekering is een beginsel waarvan we dagelijks gebruikmaken om geestelijk sterk te blijven.

Van onze geschiedenis leren we dat sterke gezinnen geen toeval zijn. Nauwkeurig, gefocust en vastberaden volgens Gods plan leven is in de wereld van vandaag een bewuste geloofskeuze. De mensen om ons heen sterken en alle gezinnen voeden, is een liefdevolle geloofsdienst.

Onze geschiedenis kent vele voorbeelden van zusters die de opdracht om de 'lasten van de armen te verlichten' en 'zielen te redden' uitvoerden.⁴ Amy Brown Lyman was de achtste algemeen ZHV-presidente tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ze adviseerde de zusters om hun geloof te versterken en vol te houden. Ze richtte hun aandacht erop dat ze hun woning tot een veilige plek en een prioriteit in hun leven dienden te maken.⁵

Als een zuster lid wordt van de ZHV, gaat zij deel uitmaken van een grote wereldwijde zusterschap, verenigd in discipelschap. Dan gaat ze meedoen met anderen die ook vastbesloten zijn om hun verbonden na te leven en alles

Uitzoeken wie hulp nodig hebben en die hulp bieden

wat ze hebben te geven voor de opbouw van het koninkrijk van de Heer.

Door onze geschiedenis begrijpen we onze onverbreekbare band met de priesterschap

De Heer heeft belangrijk werk voor zijn zoons en zijn dochters. Priesterschapsquorums en de ZHV doen het werk van de Heer. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Ik zal de vrouwen onder de priesterschap naar het patroon van de priesterschap organiseren.'⁶

De ZHV-presidente functioneert nu, evenals in het verleden, onder leiding van de bisschop of gemeentepresident, die de sleutels van het priesterschap draagt om de wijk of gemeente te leiden.

Barbara W. Winder, onze elfde ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Ik wil zo graag en verlang zo sterk dat we verenigd zijn, één met de priesterschap, om het koninkrijk van God hier en nu op te bouwen.'⁷

Daarnaast is het bijzonder te weten dat iedere zuster toegang heeft tot alle heilsverordeningen en verbonden kan sluiten die haar in staat stellen om haar aardse en eeuwige zending te vervullen. Iedere zuster kan constant het gezelschap van de Heilige Geest genieten om haar te leiden, te troosten en haar rechtschapen daden te bevestigen. Ze heeft ook toegang tot geestelijke gaven die haar vermogen vergroten om met vertrouwen en bescherming door het leven te gaan. Onze geschiedenis vertelt hoe de vrouwen uit het verleden gebruik maakten van die zegeningen.

Door kennis van onze geschiedenis kunnen we ons beter voorbereiden op de zegeningen van het eeuwige leven

We zien dat de ZHV-zusters in het verleden met grote problemen geconfronteerd werden, maar wij bestrijden nu ook een vastbesloten vijand die ons geloof en onze gezinnen wil vernietigen, en ons alleen en ellendig achter wil

laten. De geschiedenis van de ZHV verschaft een context voor alles wat we doen. Door de profeet Joseph Smith gaf de Heiland de vrouwen van deze bedeling een oproep om zijn werk uit te voeren.

Door onze geschiedenis komen we te weten wie we zijn en wat onze onmisbare rol in het plan van onze hemelse Vader is. We kunnen onze verantwoordelijkheid niet aan iemand anders overdragen. Omdat onze hemelse Vader ons kent en van ons houdt, zal Hij ons steunen als wij onze wil op die van Hem afstemmen. 'Welnu, indien gij voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20). ■

NOTEN

1. Eliza R. Snow, geciteerd in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), hoofdstuk 4.
2. Zie *Daughters in My Kingdom*, hoofdstuk 6.
3. Zie *Daughters in My Kingdom*, Voorwoord.
4. Zie *Daughters in My Kingdom*, hoofdstuk 2.
5. Zie *Daughters in My Kingdom*, hoofdstuk 5.
6. Joseph Smith, geciteerd in *Daughters in My Kingdom*, hoofdstuk 2.
7. Barbara W. Winder, geciteerd in *Daughters in My Kingdom*, hoofdstuk 8.

ZIJN BELOFTE WERD VERVULD

Tijdens een gezamenlijke priesterschaps- en ZHV-bijeenkomst in 2009 legde onze hogepriestergroepsleider uit dat het de wens van het ringpresidium was dat iedere volwassene dat jaar een familienaam naar de tempel zou meenemen. Hij introduceerde ring- en wijkprogramma's om de leden te helpen met het bereiken van dat doel. Tot slot deed hij in het kader van zijn verantwoordelijkheid voor het familiehistorisch programma als bevoegd priesterschapsleider een belofte dat we zouden slagen als we probeerden het doel van de ring te halen.

Na de bijeenkomst bespraken mijn vrouw en ik de belofte, en we waren het erover eens dat dit niet op mij van toepassing was. We hadden al veertig jaar lang elke tak van mijn stamboom onderzocht. Het was moeilijk om mijn voorouders te vinden en we hadden

al enkele jaren geen vooruitgang van betekenis gemaakt. We waren van mening dat er niets meer aan te doen was. Toch bleef de belofte van de hogepriestergroepsleider de volgende dagen in mijn oren klinken. Ik besloot de belofte te geloven. Starend naar mijn stamboomlijst, zat ik te piekeren wat ik kon doen.

Na drie dagen diep nadenken voelde ik me geïnspireerd om op een bepaalde plek naar informatie te zoeken van iemand in de laatste generatie op mijn lijst. Na nog geen halve dag van onderzoek op het internet ontdekte ik dat een andere man in een Engelse parochie onderzoek had gedaan naar die familienaam. Een van de meest recente namen die hij had gevonden, was mijn persoon op de lijst. Met behulp van zijn gegevens was ik in staat om nog eens vijf generaties verder te

gaan met die lijn — tot in 1650 — en de meisjesnamen van verscheidene vrouwen in die lijn toe te voegen, plus de namen van broers en zussen. Mijn vrouw en ik waren stomverbaasd en dolblij.

Enige tijd later begon ik een zoektocht op het internet naar een betovergrootvader die onvindbaar leek. Na een korte zoektocht vond ik hem. Ik ontdekte dat hij kort na het overlijden van zijn vrouw van Pennsylvania (VS) naar Wisconsin (VS) was verhuisd. Met informatie die ik in documenten uit Wisconsin vond, voegde ik nog eens meer dan vierhonderd namen aan mijn familiegeschiedenis toe.

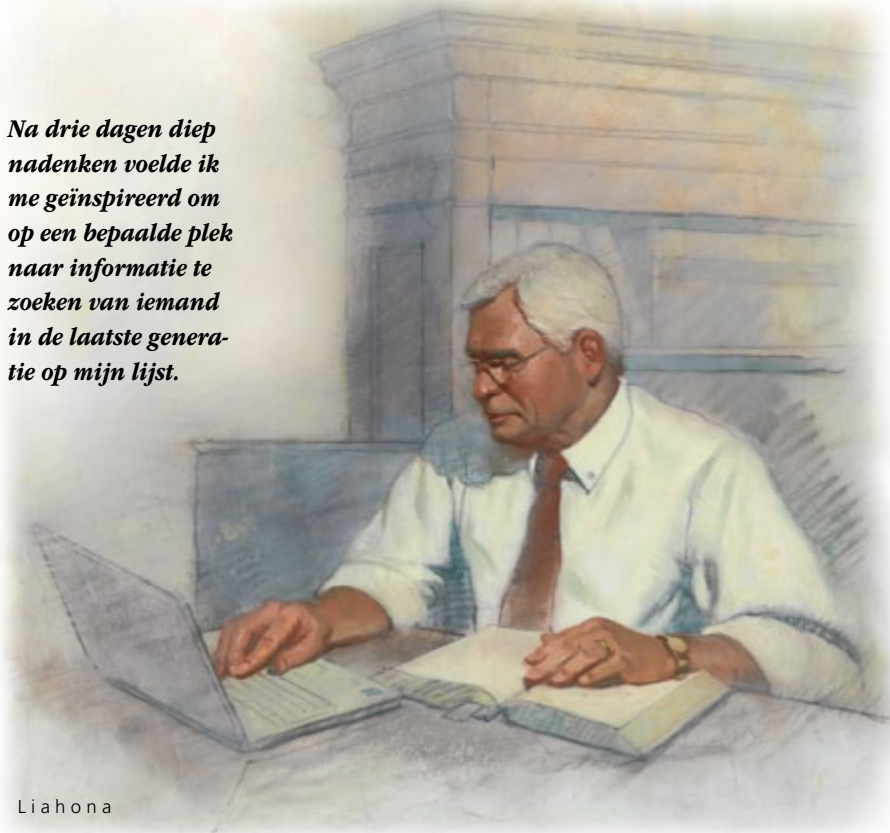
Later ontdekte ik honderd voorouders die in de Amerikaanse revolutie en de burgeroorlog hadden gevochten. Ik kon zes lijnen tot in de zeventiende eeuw traceren.

Gedurende de voorgaande veertig jaar had ik 65 namen op mijn stamboomlijst gezet en bijna drieduizend namen in mijn database. In de twintig maanden nadat mijn hogepriestergroepsleider die belofte had gedaan, voegde ik nog zeventig namen aan mijn lijst toe en zette meer dan zeventienduizend namen in mijn database, met inbegrip van twee presidenten van de Verenigde Staten!

De Heer vertelt ons dat zijn woord 'geheel [zal] worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (Leer en Verbonden 1:38). De belofte van onze hemelse Vader, gedaan door een geïnspireerde en bevoegde priesterschapsleider, was waarlijk vervuld. ■

Ted Bainbridge (Colorado, VS)

Na drie dagen diep nadenken voelde ik me geïnspireerd om op een bepaalde plek naar informatie te zoeken van iemand in de laatste generatie op mijn lijst.

DE GEEST SPRAK TOT MIJ

Toen ik mijn roeping ontving om in het zendingsgebied Toulouse (Frankrijk) te dienen, was ik opgetogen dat ik in een vreemd land mocht dienen en een nieuwe taal mocht leren. Hoewel ik nooit Frans had geleerd, had ik er vertrouwen in dat ik de taal gemakkelijk zou leren spreken.

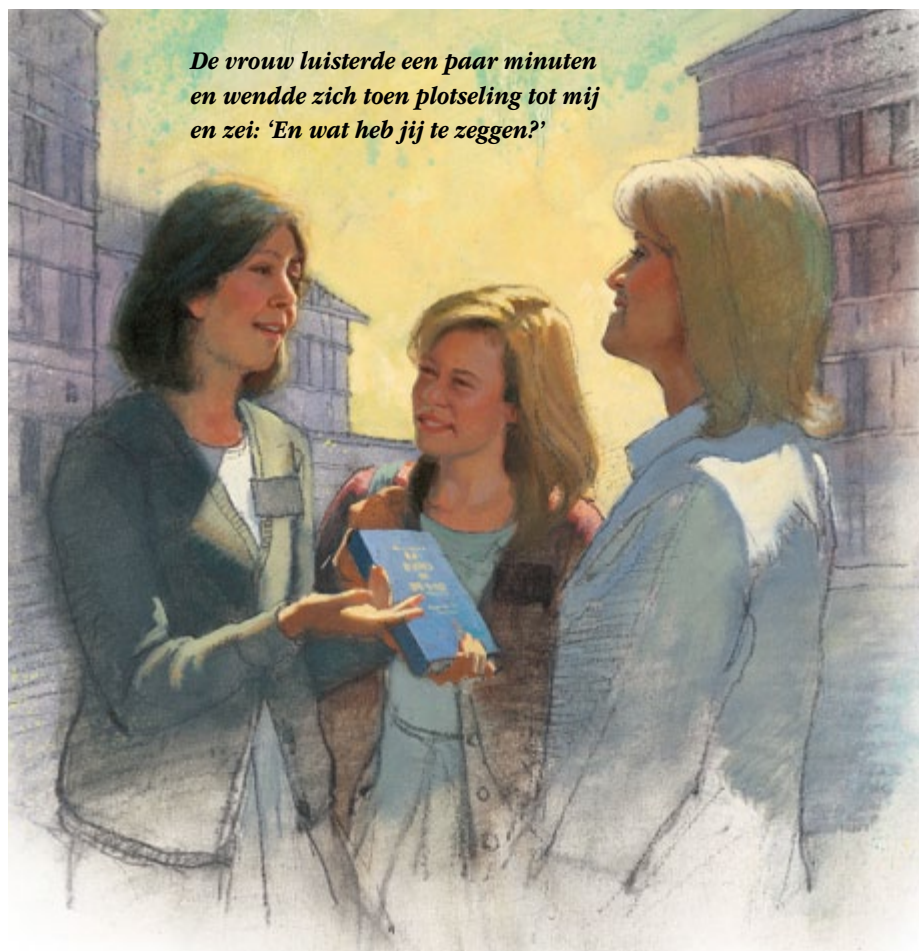
Mijn ringpresident zegende me met de gave van talen toen hij me aanstelde als zendeling. Die zegen sterkte me in mijn vertrouwen dat ik snel Frans zou kunnen leren.

Toen ik op het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo (Utah, VS) aankwam, wilde ik graag beginnen, maar mijn verblijf daar maakte me heel erg nederig. Ik was overweldigd en worstelde elke dag. Toen ik het opleidingscentrum verliet, vond ik dat ik weinig vooruitgang met het Frans had gemaakt. Ik vroeg me af wanneer de gave van talen zou komen.

Ik werd in het zendingsveld eerst naar een kleine plaats in Zuid-Frankrijk gestuurd. Op een dag, slechts een paar dagen nadat ik was aangekomen, spraken mijn collega en ik mensen aan op straat. Ik zei niet veel als we met mensen spraken. Ik kon hen nauwelijks verstaan en zij konden mij nauwelijks verstaan.

We benaderden een vrouw en mijn collega begon haar over de kerk te vertellen. De vrouw luisterde een paar minuten en wendde zich toen plotseling tot mij en zei: 'En wat heb jij te zeggen?'

Angstig en wanhopig probeerde ik me iets te herinneren van wat ik had geleerd. Met bevende stem getuigde ik eenvoudig van onze hemelse

De vrouw luisterde een paar minuten en wendde zich toen plotseling tot mij en zei: 'En wat heb jij te zeggen?'

Vader en van het Boek van Mormon. Terwijl ik dat deed, getuigde de Geest tot mij dat wat ik gezegd had waar was. Ik weet niet of de vrouw iets voelde, maar ze glimlachte, wendde zich weer tot mijn collega en vroeg haar om verder te gaan met haar boodschap.

Ik leerde hierdoor een belangrijke les. Ik leerde dat, hoewel ik niet goed Frans kon spreken, de Geest wel door mij kon spreken. Ik ontdekte dat de zegen die ik van mijn ringpresident had ontvangen eigenlijk een zegen was die me in staat stelde om de taal van de Geest te spreken.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Er is een taal (...) die alle zendelingen gemeen hebben: de taal van de Geest. Die leren ze niet uit studieboeken geschreven door geleerde mensen, noch leren ze die beheersen door te lezen en uit het hoofd te leren. De taal van de Geest

komt tot hen die er met heel hun hart naar streven om God te leren kennen en zijn goddelijke geboden te onderhouden. Beheersing van die taal stelt iemand in staat om door barrières heen te breken, hindernissen te overwinnen en het mensenhart te raken.' (Zie 'The Spirit Giveth Life', *Liahona*, internationale editie, juni 1997, p. 2.)

Nu, jaren later, heeft die ervaring nog steeds haar uitwerking op mij. Ik hoef het evangelie niet meer in het Frans te prediken, maar ik heb nog steeds de hulp van de Geest nodig als mij gevraagd wordt om in de kerk een les te geven of een toespraak te houden. Als ik merk dat ik moeite heb om me duidelijk uit te drukken, dan vind ik troost in de gedachte dat de Geest in staat is tot het hart van alle kinderen van God te spreken. ■

Christy Rusch Banz (Utah, VS)

DE TEMPEL WAS DICHT!

De datum van ons huwelijk zou 7 juli 2009 zijn — een datum waarnaar we vol spanning uitzagen. Omdat we dichtbij de Abatempel (Nigeria) waren opgegroeid, waren we heel blij dat, hoewel we ergens anders waren gaan wonen, veel vrienden en familie die nog in dat gebied woonden zich in de tempel of later tijdens de receptie bij ons konden voegen.

We kwamen na meer dan zes uur reizen vanaf Lagos in Aba aan en troffen de laatste voorbereidingen voor onze verzegeling en receptie. Maar drie dagen voor onze trouwdag hoorden we dat de tempel onverwachts tot nader order was gesloten. We waren radeloos en verward. Niemand kon ons zeggen wanneer de tempel, die gesloten was vanwege onrust in dat gebied, weer open zou gaan. Teleurgesteld meldden we vrienden en familieleden dat onze verzegeling uitgesteld werd, en we keerden verdrietig terug naar Lagos, niet wetende wanneer we weer een afspraak voor de verzegeling in de tempel zouden kunnen maken.

Terug in Lagos baden we vurig dat de tempel weer open zou gaan. Er ging een week voorbij zonder nieuws over een openingsdatum. Die ene week leek ons wel een jaar. We keken er naar uit om zo spoedig mogelijk in de tempel te trouwen en dat met vrienden en familie te vieren.

Naarmate de tijd verstreek zonder nieuws over een openingsdatum meenden we alternatieven te moeten overwegen. Omdat de Abatempel tempel de enige tempel in Nigeria is,

Ik zal ons huwelijk altijd koesteren, en het is een verhaal dat ik nooit zal vergeten.

beseften we dat we naar de Accratempel in Ghana moesten reizen als we binnenkort verzegeld wilden worden. Helaas zou die reis een hoeveelheid geld kosten die we niet hadden. Maar we hadden altijd een tempelhuwelijk gepland en wisten dat het door moest gaan.

We leenden geld van familie en vrienden, regelden een paspoort, beldden de Accratempel om een datum af te spreken en kochten vliegtickets om naar Ghana te vliegen.

We kwamen op 14 augustus 2009 in Accra aan en gingen de volgende dag naar de tempel. In de verzegelkamer voegden zich een verzegelaar en twee getuigen bij ons. Geen vrienden, geen familie, niemand die we kenden. Maar in

een onbekend land, in een gebied ver van ons huis, wisten we waar we moesten zijn en deden we wat we moesten doen. Op dat moment voelden wij de machten der eeuwigheid en begrepen de liefde die onze hemelse Vader voor ons en voor al zijn kinderen heeft beter.

Helaas stierf mijn vrouw in 2010 na de geboorte van ons eerste kind. Ik mis haar hevig, maar vind veel troost in de wetenschap dat we in de tempel aan elkaar verzegeld zijn. Ik ben eeuwig dankbaar dat we ons tempelhuwelijk niet hebben uitgesteld tot een moment waarop het gemakkelijker zou zijn. Ik zal ons huwelijk altijd koesteren, en het is een verhaal dat ik nooit zal vergeten. ■

Chinedu Enwereuzo (Lagos, Nigeria)

ZOU IK EEN BAAN VINDEN?

Ik staarde naar het opgevouwen bankbiljet in mijn hand in het besef dat ik nog tiende moest betalen van het geld dat ik in de laatste week van mijn zomerbaan had verdiend. Ik was negentig rand aan tiende verschuldigd en ik had één biljet van honderd rand.

Ik was net begonnen aan het laatste jaar van mijn medicijnenstudie en ik had veel studiekosten. Ik zat daar aan het biljet van honderd rand te friemelen terwijl ik nadacht over die tiende. Aan mijn zomerbaan was een einde gekomen en er was weinig kans dat ik een baan zou vinden die in mijn drukke schema paste. Maar mijn ouders hadden me geleerd om een eerlijke tiende te betalen. Dit geld was van de Heer, en dat wist ik. Met die gedachte deed ik het geld in de envelop en betaalde mijn tiende.

In de dagen die volgden, bad ik bij mijn zoeken naar een baan dat de vensters van de hemel voor me open mochten gaan. Ik had een baan nodig die in mijn schema paste, die goed betaalde voor weinig uren, en die tijd overliet voor studie. Kortom, ik had een wonder nodig.

Twee weken later suggereerde een vriend van me dat ik kon solliciteren naar een baan in het ziekenhuis waar onze faculteit net een afdeling had geopend. Ik ging naar het kantoor en klopte aan. De vrouw die daar zat, had mijn klas twee jaar eerder les gegeven en herinnerde zich mij nog.

‘Ik vroeg me af of u nog op zoek bent naar mentoren voor uw nieuwe programma’, zei ik. ‘Als dat zo is, zou ik graag voor u werken.’

‘Inderdaad’, antwoordde zij. ‘We zoeken nog naar een mentor voor

een groep tweedejaars medicijnenstudenten voor één uur in de middagen. De begintijd is flexibel. Je moet iedere dag een andere patient bestuderen en de studenten daarover onderwijzen. Kun je dat?’ vroeg ze.

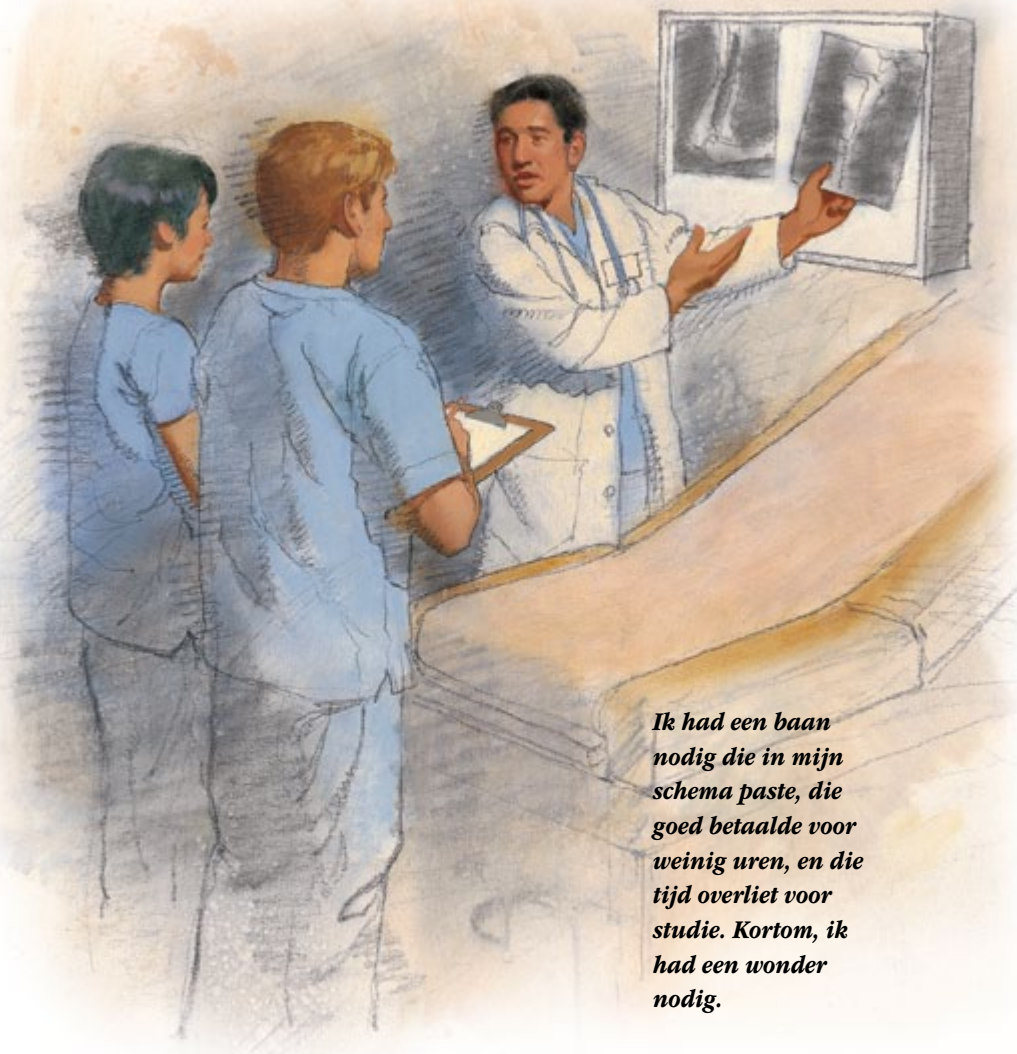
De Heer had me geholpen om precies de baan te vinden die ik nodig had! Het was een antwoord op mijn gebed.

Toen ik er een maand had gewerkt, ontdekte ik pas hoe

gezegend ik wel was. Op mijn loonstrookje stond een maandsalaris dat drie keer zo hoog was als ik had verwacht. En daarnaast kreeg ik nog vakantiegeld.

De Heer had de vensters van de hemel opengedaan en zegeningen over me uitgestort die groter waren dan ik ooit had verwacht. Als gevolg daarvan was mijn geloof in het begin van de tiende gesterkt. ■

Greg Burgoyne (Zuid-Afrika)

Ik had een baan nodig die in mijn schema paste, die goed betaalde voor weinig uren, en die tijd overliet voor studie. Kortom, ik had een wonder nodig.

DE MOED OM TE DIENEN

Hedendaagse profeten hebben iedere waardige en capabele jongeman gevraagd om een voltijdzending te vervullen en hebben jonge vrouwen in die dienst verwelkomd. Jongvolwassenen over de hele wereld reageren op deze oproep om te dienen, maar het volgen van de profeet vereist geloof en moed. In de verhalen die volgen, vertellen jonge teruggekeerde zendingelingen hoe ze de kracht hebben gevonden om de obstakels te overwinnen waar je tegenaan loopt als je besluit om op zending te gaan en je voorbereidt op een zending.

BIJ MIJN BESLUIT BLIJVEN

Toen ik 21 werd, kreeg ik ingevingen om op zending te gaan. Ik had nooit plannen gemaakt voor een zending, dus waren deze gedachten onverwacht. Mijn priesterschapsleider moedigde me aan om erover te bidden en dat deed ik.

Mijn antwoord was heel duidelijk: ik wist dat God wilde dat ik op zending ging. Aanvankelijk was ik enthousiast om op zending te gaan, maar het was veel moeilijker dan ik had voorzien.

Mijn baas begreep niet waarom ik anderhalf jaar weg zou gaan en wilde me geen vrije tijd geven om me daarop voor te bereiden. Hij gaf me een ultimatum: 'Werk of werk niet. Het is jouw keus.' Hoe zorgwekkend het ook was om de laatste weken voor mijn zending niet te werken, ik besloot daar weg te gaan.

Voldoen aan de medische vereisten was ook ingewikkeld. Mijn dokter in mijn vaderland, Rusland, had de medische documenten van de kerk voor een zending nog nooit gezien en weigerde ze te ondertekenen.

Door dergelijke obstakels vroeg ik me af of ik echt de juiste keuze had gedaan. Ik stond verscheidene keren op het punt om van gedachte

te veranderen. Maar op die momenten van twijfel herinnerde ik mij het antwoord dat ik op mijn gebed had gekregen en was ik in staat om bij mijn besluit te blijven. Uiteindelijk vond ik oplossingen voor deze obstakels en voor andere moeilijkheden die ik tegenkwam.

Ik werd naar het zendingsgebied St.-Petersburg (Rusland) geroepen. De eerste maanden in het zendingsveld waren niet makkelijk. Maar door wat ik geleerd had, toen ik om moest gaan met de obstakels die op mijn pad kwamen toen ik me voorbereidde om te dienen, was ik in staat om de moeilijkheden van mijn zending aan te pakken. Van mijn zending — en van de problemen bij

de voorbereiding op mijn zending — leerde ik dat ik moeilijke dingen met de hulp van de Heer toch kan doen.

Elena Ogneva Anderson
(Utah, VS)

MIJN LEVEN BEHOORT HEM TOE

Toen ik achttien werd, begonnen veel leden in mijn wijk en ring te zeggen dat ik op zending moest gaan. Hoewel ik altijd van plan was geweest om op zending te gaan, hield ik er helemaal niet van om zo onder druk te worden gezet.

Al gauw begon ik aan mijn eerste studiejaar. Door hard werken won ik een beurs waardoor ik in Duitsland kon gaan studeren. Duitsland verschilde enorm van mijn vaderland, Mexico, maar ik werd in de cultuur ondergedompeld en leerde de taal snel.

Uiteindelijk werd mij een baan aangeboden bij een vooraanstaand Europees bedrijf. Op zending gaan was opeens meer een plicht dan een verlangen. Ik dacht dat ik deze baan wel kon aannemen en werelds succes genieten.

Op een sneeuwachtige dag reisde ik met mijn vriendin Melanie naar Heidelberg. Na enkele uren was de snelweg bedekt met sneeuw en we werden slaperig. We reden ongeveer 105 kilometer per uur toen we door een rood licht reden en een bus raakten.

Toen ik wakker werd, zag ik de politie, de ambulance en Melanie, die huilde. De auto was helemaal kapot en ik zat er nog in. Tranen

kwamen in mijn ogen toen ik besepte hoe gezegend we waren dat we allebei nog leefden. Ik begon te bidden en mijn hemelse Vader te danken dat Hij ons dit had laten overleven, maar toen kwam er een nieuwe angst in me op: ik was niet in staat om mijn benen te bewegen.

Op weg naar het ziekenhuis hoorde ik de verplegers zeggen dat ik, als ik een ruggegraatsbeschadiging had, waarschijnlijk nooit meer zou kunnen lopen. Ik bad met mijn gehele hart tot mijn hemelse Vader. Eerst dankte ik Hem opnieuw dat ik nog leefde, in het besef dat mijn leven niet van mij was. Daarna beloofde ik Hem: 'Als mijn benen in orde zijn en ik kan lopen, dan zal ik met heel mijn hart en verstand een zending vervullen.'

Na vier uur in het ziekenhuis was mijn diagnose veelbelovend: ik zou weer lopen. Er was geen enkele aarzeling meer over een zending. In plaats daarvan voelde ik een sterk verlangen om te getuigen dat God leeft, dat Hij onze Vader in de hemel is en dat Hij wonderen in ons leven kan wrochten.

Na die ervaring besloot ik de baan die me aangeboden was niet aan te nemen. Ik wist dat mijn tijd en alles wat ik heb de Heer toebehoort. Waarom zou ik Hem niet een beetje van die tijd geven en Hem twee jaar dienen?

Toen ik afgestudeerd was, werd ik naar het zendingsgebied Frankfurt (Duitsland) geroepen. Op zending getuigde ik van mijn hemelse Vader. Ik weet dat Hij leeft, dat Hij mijn Vader is, en dat Hij me beschermt. Hij heeft me mijn leven gegeven en het behoort Hem altijd toe.

Mahonry Gonzalez (Morelos, Mexico)

IK BEN VAN GEDACHTE VERANDERD

Ik was 21 jaar en mede-eigenaar van een schoonheidssalon. In de kerk gaf ik les in het jeugdwerk. Ik had een goed leven maar was rusteloos. Het leek of er iets anders was dat ik moest doen. Ik wist gewoon niet wát.

Mijn bisschop nodigde me op een zondag uit in zijn kantoor en vroeg of ik een zending had overwogen. Dat had ik helemaal niet verwacht. Ik was pas twee jaar lid van de kerk en ik had er nooit aan gedacht om op zending te gaan.

Ik zei tegen de bisschop dat ik niet dacht dat een zending iets voor mij was. Toen ik zijn kantoor verliet, zei hij: 'Laat het me weten als je van gedachte verandert.' Ik dacht dat het onderwerp afgesloten was, maar de woorden van de bisschop bleven in mijn oren klinken.

Ik vroeg me af hoe ik ooit een zending kon vervullen. Ik was het enige lid van de kerk in mijn familie. Hoe zouden zij het vinden? Wat moest ik doen met mijn aandeel in de schoonheidssalon? Kon ik het aan om anderhalf jaar te dienen?

Terwijl ik daar allemaal over nadacht, kreeg ik de ingeving om in het Boek van Mormon te lezen. Ik pakte het en ging naar Alma hoofdstuk 8. Toen ik las hoe Alma en Amulek zich op zending begaven, wist ik dat ook ik de 'woorden Gods [moest] verkondigen' (vers 30). De volgende zondag vertelde ik mijn bisschop dat ik van gedachte veranderd was en dat ik op zending wilde gaan.

Mijn familie steunde me en het lukte me om mijn deel van de

RECHT OP DE HULP VAN DE HEER

'Nu kan het zijn dat enkelen van u verle-

gen van aard zijn of zich niet geschikt achten om een dergelijke roeping te aanvaarden. Denk eraan dat dit het werk van de Heer is. Als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp. De Heer zal de rug sterken waarop een last wordt gelegd.'

President Thomas S. Monson, 'De Heer heeft zendingen nodig', *Liahona*, januari 2011, p. 4.

schoonheidssalon te verkopen. Ik vulde een zending in Caracas (Venezuela) en pluk nog steeds de vruchten van een toegewijde zending voor de Heer.

Jessica Baksis (Idaho, VS)

BEKEERD TOT HET EVANGELIE – EN TOT EEN ZENDING

Ik ben in de kerk opgegroeid en was altijd van plan om op zending te gaan. Maar toen de tijd naderde dat ik kon gaan, verlangde ik erg naar een persoonlijke krachtige bekeringservaring, zoals ik die van andere mensen hoorde als ze vertelden hoe ze lid van de kerk waren geworden.

Ik wist dat op zending gaan offers zou vergen. Ik had een goed betaalde baan en ik vroeg me af of ik bij mijn terugkeer wel weer zo'n goede baan zou vinden. Ik maakte

me zorgen over het onderbreken van mijn studie en weggaan bij familie en vrienden. Maar diep in mijn hart wist ik dat het goed was om op zending te gaan, dus ik ging verder met mijn voorbereidingen.

Als onderdeel van die voorbereidingen ging ik met de zendelingen mee naar hun afspraken. Op een avond gaven de zendelingen en ik een man les over het woord van wijsheid, maar hij wilde dat beginsel niet aannemen. Toen we zijn huis verlieten, merkte ik dat de zendelingen ontmoedigd waren, en ik was ook verdrietig.

Ik wist echter niet goed waarom ik verdrietig was, want ik kende deze man eigenlijk niet. Daar bleef ik over nadenken en ik kwam tot de conclusie dat ik me zo voelde omdat ik tijdens de les de Geest had gevoeld. Ik was verdrietig omdat deze man iets had afgewezen wat mij zoveel vreugde had gebracht.

Met die gedachte werd het me duidelijk dat ik *echt* bekeerd was. Ik wist dat het evangelie waar was en kon niet wachten om erover te vertellen. Al gauw werd ik naar het zendingsgebied Rome (Italië) geroepen.

Ik werd rijkelijk gezegend voor de offers die ik had gebracht bij de voorbereiding op mijn zending. Ik predikte het evangelie aan geweldige mensen, sloot vriendschappen voor het leven en leerde Engels. De zegeningen kwamen nog steeds toen ik terug was. Ik kreeg de baan terug die ik voor mijn vertrek had en kreeg zelfs promotie.

Maar de grootste zegen was waarschijnlijk wel dat mijn getuigenis van het evangelie was vergroot. Mijn zending was een periode van onvergelijkelijke geestelijke groei, waar ik altijd dankbaar voor zal zijn. ■

Marco Brando (Italië)

De persoonlijke vooruitgang van ons gezin

Hillary Slaughter
en Elyssa J. Kirkham

Soms kan één persoon alles om hem of haar heen veranderen. Als je begint bij jezelf — als je de moed hebt om bij jezelf te beginnen — dan kan het zijn dat alles om je heen zich daar uiteindelijk naar plooit', zegt Katja Kalasnikova uit Kiev (Oekraïne).

Door hun geloof en het programma Persoonlijke vooruitgang konden Katja Kalasnikova en Ivanna Roebantsjoeek uit de wijk Voskresens'kiji die moed bij elkaar rapen, waardoor zij het gezin waartoe zij behoren, konden versterken en voorbereiden om naar de tempel te gaan.

Veranderen

De gezinnen waartoe Katja en Ivanna behoren, sloten zich in 1992 bij de kerk aan, kort nadat het zendingsgebied Kiev (Oekraïne) was

opgericht. Maar beide gezinnen raakten inactief voordat de meisjes oud genoeg waren om zich te laten dopen.

Toen Ivanna 13 jaar was, verhuisden haar ouders naar een huis dichtbij een kerkgebouw van heiligen der laatste dagen. Toen ze er met haar moeder langs liep, herinnerde haar moeder zich al het goede dat de kerk haar gebracht had. Ze moedigde Ivanna aan om naar de kerk te gaan. 'Mijn moeder wist dat ze me in de kerk alleen goede dingen zouden leren, in tegenstelling tot de wereld', zegt Ivanna. Ze ging naar de kerk en naar activiteiten, en ze kreeg les van de zendingen. En toen de zendingen haar vroegen of ze zich wilde laten dopen, stemde ze in.

Katja's verhaal

Toen Katja op haar vijftiende terugkwam van een reis met een jeugdgroep uit de buurt, was ze verbaasd

dat haar vader haar vertelde dat hij de zendingen had uitgenodigd om haar les te geven. Hij zei dat zij best mocht luisteren, maar dat hij geen interesse had.

Katja maakte een afspraak met de zendingen. 'Toen ik luisterde, voelde ik dat dit de goede weg was. Ik herinnerde me hoe ik me als kind in de kerk had gevoeld. En na een tijdje besloot ik me te laten dopen', zegt ze.

Persoonlijk vooruitgang maken

Beide jongevrouwen moesten veranderen om lid van de kerk te kunnen worden, en het programma Persoonlijke vooruitgang hielp hen daarbij. 'Ik was nog aan het leren. Ik had zo mijn gewoonten. Zelfs mijn kledingstijl moest ik veranderen', herinnert Katja zich. 'Persoonlijke vooruitgang hielp me stukje bij beetje met veranderen. Het gaf me kracht om een dochter van God te zijn, niet alleen in de kerk, maar elke dag.'

Door Persoonlijke vooruitgang konden Ivanna en Katja gewoonten aanleren die hen geestelijk sterk maakten, zoals gebed, schriftstudie en geschikte programma's kiezen in de media. Ze leerden ook les geven en anderen dienen. Daardoor konden ze dichter tot God komen en thuis een beter voorbeeld worden.

'Persoonlijke vooruitgang heeft me geholpen. Iedere opdracht die ik afmaakte, leidde tot groei. Ik kreeg

Katja Kalasnikova verwierf door het volgen van Persoonlijke vooruitgang kennis die haar ouders beïnvloedde om met haar naar de kerk te gaan. Op de andere pagina: Katja en haar vriendin Ivanna Roebantsjoeek voor de Kievtempel (Oekraïne).

*Door het programma
Persoonlijke vooruitgang
konden twee jongevrou-
wen in Kiev (Oekraïne)
veranderingen ten goede
aanbrengen in hun leven
en dat van het gezin
waartoe ze behoren.*

meer kennis en moed', zegt Ivanna. 'Het was vooral goed voor me omdat de meeste van onze gezinsleden niet actief zijn als lid van de kerk.'

Door voorbeeld leiden

Door de veranderingen die Ivanna vanwege Persoonlijke vooruitgang doormaakte, kon zij thuis een voorbeeld zijn. 'Mijn ouders merkten duidelijk hoe ik veranderde. Ze waren heel blij dat ik naar de kerk ging', zegt Ivanna. Ze ging alleen naar de kerk, totdat haar moeder besloot met haar mee naar de avondmaalsdienst te gaan. Nu gaan ze samen naar de kerk.

Katja's voorbeeld raakte haar gezinsleden ook. Kort nadat Katja lid van de kerk was geworden, ging haar moeder met haar mee, en daarna haar vader. De gezinsleden van beide jongevrouwen merkten welke invloed het programma Persoonlijke vooruitgang en hun betrokkenheid in de kerk op Katja en Ivanna hadden. Ze zagen hoe gelukkig ze waren geworden en wilden daar ook deel aan hebben.

Ivanna zegt dat ze door het programma Persoonlijke vooruitgang een goed voorbeeld voor haar gezinsleden kan zijn. Ivanna en haar moeder gaan nu samen naar de kerk.

Het huis van de Heer betreden

De vreugde van Katja en haar gezinsleden nam toe. Door haar deelname aan Persoonlijke vooruitgang viel het haar op dat het programma zich richtte op het belang van de tempel. 'Er is een hele afdeling gewijd aan naar de tempel gaan. Ik wilde echt naar de tempel, maar mijn ouders waren er niet klaar voor', zegt ze.

Katja was echter in de gelegenheid om met haar seminarieklas naar de tempel te gaan. Ze weet nog: 'Ik deed voor het eerst tempelwerk. Ik was echt blij en ik wilde vaker gaan. Ik wilde echt dat ik er met de rest van het gezin naartoe kon en dat we voor eeuwig verzegeld zouden worden.'

Katja en haar gezinsleden bereidden zich voor en waren uiteindelijk klaar om naar de tempel te gaan. Twee jaar na haar eerste bezoek aan de tempel kwam Katja terug, dit keer met het hele gezin. 'Ik begreep dat het echt een plek is waar een gezin eeuwig kan worden', zegt Katja. Ze werden in de Freibergtempel (Duitsland) aan elkaar verzegeld.

GEESTELIJKE KRACHT ONTWIKKELEN

'Het jongevrouwenprogramma bevat datzelfde invloedrijke patroon om geestelijke kracht

in de jongevrouwen te ontwikkelen en ons de kans te bieden om ze daarbij te helpen. Persoonlijke vooruitgang bereidt jongevrouwen voor op de tempelverordeningen. Zij hebben veel aan het voorbeeld van moeders, grootmoeders en alle rechtschapen vrouwen om hen heen in de kerk.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Help hen op weg naar huis', *Liahona*, mei 2010, pp. 24–25.

Voortgaan in geloof

Katja en Ivanna zijn dankbaar voor de kerk en beide hebben ze veel profijt gehad van wat de kerk biedt, met name het programma Persoonlijke vooruitgang. 'Mijn getuigenis van Persoonlijke vooruitgang is dat het ons sterker maakt en ons helpt om ons in ieder aspect van ons leven te vervolmaken', zegt Katja.

Ivanna is van mening dat de jongevrouwen en andere kerkorganisaties haar hebben geholpen om een zending te zijn. Ivanna is positief over zendingswerk. Ze zegt: 'Raak niet ontmoedigd, maar wees altijd een voorbeeld van hoe de kerk ons leven verandert. We zijn er gelukkig, en iedereen wil gelukkig zijn. En als we mensen mee naar de kerk nemen en zij zien ons geluk, dan volgen ze ons voorbeeld. We kunnen die mensen altijd — met kleine stapjes — helpen, hen dienen, en op een gegeven mooi moment zijn ze er dan klaar voor.' ■

EÉN WOORD EN EEN LEVENSLES

Heather Wrigley

Kerktijdschriften

Integriteit is wat je doet als er niemand kijkt

Het was buiten een verzengende hitte van 46°C, normaal voor een zomerdag buiten op de boerderij in Brawley (Californië, VS). Ik schopte tegen de band van de grote watertruck die voor de derde keer in vier dagen kapot was gegaan. Ik had mijn zomerbaantje nodig om mijn ontspanning, kleren en uiteinde-lijk school te kunnen betalen. Ondanks de hitte vond ik het heel vervelend dat ik eerder moest stoppen, maar zo zag het er wel naar uit.

David, een lid van de wijk en vriend van de familie, kwam van de molen naar me toe en keek naar de truck. Ik uitte mijn frustratie en kwam in de verleiding om een woord te zeggen dat ik anderen had horen zeggen als ze boos waren. Net voordat ik het werkelijk uitsprak, ging de gedachte door me heen dat ik dat niet moest doen omdat het een slecht woord was. Maar ik veegde dat snel aan de kant met de gedachte dat niemand het ooit te weten kwam. Ik zei het woord, maar voelde me er niet beter door.

INTEGRITEIT EN ZELFRESPECT

'De beste test voor iemands

integriteit is misschien wel zijn weigering om iets te doen of zeggen dat zijn zelfrespect schade kan berokkenen.'

President Thomas S. Monson, zie 'Op zoek naar een overvloedig leven', *Liahona*, augustus 1988, p. 3.

David keek op en zei dat hij met mijn vader de truck zou repareren als ze er tijd voor hadden. Intussen vond ik voor de rest van de dag wat anders te doen.

Aan het eind van de dag sprong ik bij mijn vader in de truck. We waren nog maar pas op weg toen mijn vader me aankeek en zei dat David hem had verteld over mijn reactie op de kapotte truck, lelijk woord en al. 'David zei dat hij nooit gedacht had dat zoiets uit de mond van mijn dochter kon komen', zei mijn vader. 'Hij heeft teveel respect voor je, schatje.'

Ik liet mijn hoofd hangen en plotseling kwamen de tranen. Ik had mezelf verlaagd in de ogen van mensen om wie ik gaf. Maar bovenal was ik teleurgesteld in mezelf en wist dat God het ook was. Ik besepte dat ik me daarom niet beter had gevoeld door dat woord te zeggen.

Ik beloofde dat ik dat woord nooit meer zou uitspreken of iets anders wat God niet behaagt. Niet omdat ik niet wilde dat mijn vader en David zich voor mij zouden schamen, maar omdat het de goede keuze was. Integriteit, ontdekte ik, is wat je doet als je denkt dat er niemand kijkt. ■

Ben ik een kind van God?

Valarie Schenk

Door één vers in het Oude Testament heb ik mijn goddelijke aard begrepen

Als 21-jarige student zocht ik naar waarheid en was ik verrukt toen ik de evangelieboodschap van de zendelingen hoorde. Ik aanvaardde de boodschap langzaam aan met mijn hele hart. Ik werd lid van de kerk, maar ik was het enige kerklid in de familie.

Toen ik ongeveer een jaar lid van de kerk was, besepte ik dat mijn getuigenis elke dag sterker werd, maar dat er iets aan ontbrak. Ik wist niet dat ik een kind van God was.

Het was waar dat ik God als de Vader van iedereen had aanvaard. Ik was me echter niet bewust hoe persoonlijk Hij ieder van zijn scheppingen kent. 'Met alles wat deze wereld omvat,' dacht ik bij mezelf, 'hoe kan Hij me dan persoonlijk kennen? Hoe kan Hij me als zijn dochter zien? Hoe kan Hij me als zijn kind liefhebben?'

Met deze vragen in gedachte wendde ik me in gebed tot mijn hemelse Vader. Kort daarna kwam ik tijdens mijn schriftstudie 1 Kronieken 28:9 tegen. Koning David zei tegen

zijn zoon: 'En gij, mijn zoon Salomo, ken de God van uw vader, en dien Hem met een volkomen toegewijd hart en een bereidwillig gemoed, want de Here doorzoekt alle harten en doorgrondt al wat de gedachten beramen. Indien gij Hem zoekt, zal Hij zich door u laten vinden; doch indien gij Hem verlaat, zal Hij u voor eeuwig verwerpen.'

Geen enkele schrifttekst heeft me dichter tot mijn Vader in de hemel gebracht dan deze. Het was niet alleen een getuigenis voor me dat ik een dochter van God ben, maar ook dat ik Hem kan vinden als ik Hem zoek. Het is voor mij een getuigenis van mijn goddelijke aard. Ik was in mijn hart niet geheel bekeerd tot het idee dat ik een kind van God was. Ik had wel gehoopt dat het waar was, maar kon de kennis van zo'n liefdevolle Vader niet bevatten. Ik kon geen Wezen bevatten dat mijn diepste gedachten en dromen kende. Ik kon zijn liefde niet aannemen doordat ik mijn tekortkomingen en vele fouten die ik had gemaakt, kende.

Ik leerde veel van deze tekst. Ten eerste: David die zelf veel fouten had gemaakt, raadt zijn zoon, Salomo, aan om de Heer te zoeken en Hem volkomen toegewijd te dienen. Op

die manier kan Salomo de Heer vinden. Door deze woorden ontloek in mij een sterk verlangen om een persoonlijke relatie met mijn Vader in de hemel te ontwikkelen. Ik leerde meer over de liefdevolle manier van handelen van onze hemelse Vader. Ik wist dat ik, evenals David en Salomo, door Hem gevonden kan worden. Onze relatie groeide. Deze tekst bood me een formule voor het leven, en ik merkte dat die waar was.

Ik ontdekte dat mijn hemelse Vader me persoonlijk kent. Ik bleef deze tekst bestuderen totdat de zinsnede 'de Here doorzoekt alle harten' in mijn gedachten was gegrift. Iedere keer dat ik het vers las, fluisterde de Heilige Geest tot mijn hart dat onze hemelse Vader alles weet, zelfs 'al wat de gedachten beramen'. Ik wist dat Hij niet alleen mijn Schepper was, maar dat Hij ook mijn liefdevolle Vader was en dat ik zijn geliefde kind was. Ik had eindelijk aanvaard dat Hij me kent. Hij kent mijn diepste gedachten, ambities, dromen, verlangens, angsten, bedoelingen en — van groot belang voor mij — mijn denkbeelden. Hij kent me net zoals mijn ouders hier op aarde, maar nog beter. Door die inzichten kreeg ik een getuigenis dat ik een kind van God ben.

GELIEFDE DOCHTERS VAN ONZE HEMELSE VADER

'Op de eerste pagina van ons

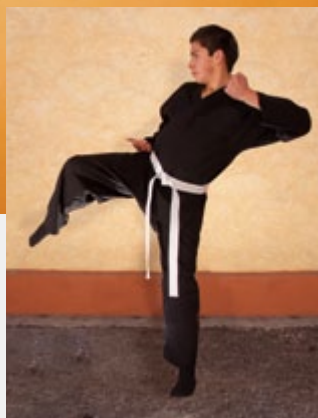
boekje *Jongevrouwen — Persoonlijke vooruitgang* vind je deze woorden: 'Jij bent een dochter van je hemelse Vader en Hij houdt van je. Je was voorbereid om juist in deze tijd naar de aarde te komen, met een heilig en heerlijk doel.' [(Brochure, 2009), p. 1.]

'Zusters, die woorden zijn waar! Ze zijn geen verzinsel in een sprookje. Is het niet opmerkelijk om te weten dat je hemelse Vader je kent, hoort, over je waakt en je oneindig liefheeft? In feite is zijn liefde voor jou zó groot dat Hij je dit aardse leven gegund heeft als een kostbaar geschenk van een "er was eens", compleet met je eigen ware verhaal van avontuur, beproevingen en kansen op grootsheid, edelheid, moed en liefde. En wat het allerheerlijkste is, Hij biedt je een onbevattelijk groot geschenk van onschatbare waarde. Onze hemelse Vader biedt je het grootst denkbare geschenk – het eeuwige leven – en de oneindige zegen van een kans op je eigen "en ze leefden nog lang en gelukkig".

'Maar zo'n zegen heeft een prijs. Je krijgt die niet gewoon omdat je ernaar verlangt. Je krijgt die alleen als je begrijpt wie je bent en wat je moet worden om zo'n geschenk te verdienen.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Jouw lang en gelukkig leven', *Liahona*, mei 2010, pp.124–125.

LEREN, HANDELEN, VERTELLEN

Adam C. Olson
Kerktijdschriften

Helaman Ayala is gek op ninjitsu (een Japanse vechtsport). Deze priester in de wijk Hacienda, in de ring Mexico-Stad-Tecamac, heeft heel veel geoefend om te leren wat hij nu kan. Vrienden vragen hem vaak om verschillende technieken te laten zien.

*Drie woorden
geven je de sleutel
om je plicht jegens
God te vervullen.*

Hij houdt ook van muziek en heeft gitaarles gehad. 'Maar ik heb niet veel tijd om te oefenen', zegt hij. 'Dus ik heb niet veel vooruitgang gemaakt. En ik kan anderen hierin ook niet veel leren.'

Helaman begrijpt het belang van oefenen wat je leert en het dan aan anderen vertellen. 'Alleen weten is niet genoeg. Je moet doen', zegt hij. 'We kunnen wel iets leren, maar als we het niet in praktijk brengen, hebben we er niets aan. En vertellen is essentieel om er zeker van te zijn dat je het echt geleerd hebt.'

Dat vindt hij fijn aan het nieuwe Plicht jegens God. 'Ik houd van het idee van "leren, handelen, vertellen"', zegt hij. 'Ik heb er veel plezier van. Meer weten en toepassen wat ik heb geleerd, is goed voor mijn getuigenis.'

Hij gebruikt het heilsplan als voorbeeld. Het is een leerstelling die hij al vaak heeft gehoord. 'Door het zelf te bestuderen, zag ik de liefde die onze hemelse Vader voor ons heeft. De Heilige Geest raakte mijn hart en ik voelde dat het waar is. Ik ben zijn liefde voor mij gaan voelen die Hem ertoe bracht om zijn Zoon te zenden.'

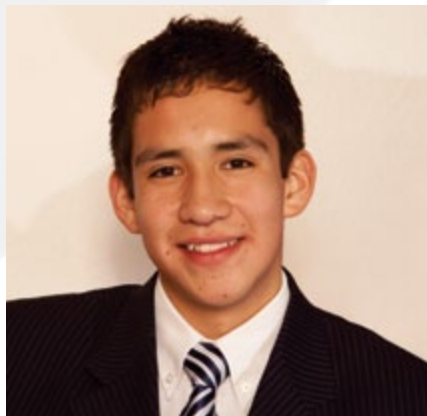
Helaman stelt doelen voor zijn Plicht jegens God en werkt daaraan. Hij waardeert de steun die hij daarbij van zijn ouders ontvangt. 'Mijn ouders moedigen mij aan, herinneren me eraan als ik het vergeet en vragen me of ik mijn doelen heb gesteld', zegt hij.

Zijn vader, die bisschop van de wijk is, helpt hem. 'Hij helpt me om

dingen te begrijpen die ik zelf niet begrijp', zegt Helaman. 'Mijn vader en moeder steunen me hier echt in.'

Helaman zegt dat de doelen van Plicht jegens God echt voor je bestwil zijn. Plicht jegens God heeft zijn geloof versterkt en hem geholpen om verleiding te weerstaan. Hij kon zich daardoor ook beter voorbereiden op de toekomst. 'Door dat boekje kun je je beter voorbereiden op het Melchizedeks Priesterschap en leer je veel van wat je nodig hebt als zendeling.'

Zoals hij vooruitgang heeft gemaakt met ninjitsu door doelen te stellen om te leren, daarnaar

te handelen en anderen erover te vertellen, weet Helaman dat we 'om vooruitgang in het leven te maken ook doelen moeten stellen en naar de toekomst moeten kijken.'

Met behulp van Plicht jegens God en de hulp van zijn ouders is Helaman goed van start gegaan. ■

IJVER EN VERTROUWEN

'Enkele weken geleden zag ik een nieuwe diaken ijverig aan zijn taak beginnen. Zijn vader

liet me het schema zien dat zijn zoon had gemaakt, waarop alle rijen in de kapel stonden, een nummer voor iedere diaken die het avondmaal zou rond-dienen, en hun route door de kapel om alle leden het avondmaal te geven. De vader en ik glimlachten bij de gedachte dat een jongen uit eigen beweging een schema had gemaakt om er zeker van te zijn dat hij zijn priesterschapstaak goed zou vervullen.

'Ik herkende in zijn ijver wat er in het nieuwe boekje *Plicht jegens God* staat beschreven. We moeten leren wat de Heer van ons verwacht, een plan maken, dat plan ijverig in praktijk brengen en dan aan anderen vertellen hoe je door die ervaring bent veranderd en anderen tot zegen bent geweest (...)

'Jullie worden ijveriger als je begrijpt hoeveel vertrouwen God in jou heeft gesteld. Er staat een boodschap van het Eerste Presidium in dat boekje *Plicht jegens God*: "Vader in de hemel stelt veel vertrouwen in je. Hij wil dat je een belangrijke zending voor Hem vervult. Hij zal je helpen als je tot Hem in gebed gaat, luistert naar de influisteringen van de Geest, gehoorzaam bent aan de geboden, en de verbonden nakomt die je hebt gesloten.'" [*Mijn plicht jegens God vervullen: voor Aäronisch-priesterschapsdraggers* (brochure, 2010), p. 5.]

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Met alle ijver', *Liahona*, mei 2010, pp. 60–61.

Plicht jegens God met

PAPA

Paul VanDenBerghe

Kerktijdschriften

Hulp nodig met Plicht jegens God? Hulp is bij de hand.

Toen hij vorig jaar op een haardvuuravond van de nieuwe brochure *Plicht jegens God* had gehoord, stond Aleks Miller — diakenquorumpresident van de wijk North Shore in de ring Vancouver (British Columbia, Canada) — te popelen om te beginnen. Samen met zijn vader maakte hij een plan om iedere zondag samen aan een afdeling van de brochure te werken.

‘Mijn vader en ik nemen iedere week de tijd om samen een afdeling van het boekje door te nemen’, zegt Aleks. ‘We beginnen met een gebed en dan leren we wat en lezen de Schriften. We beantwoorden de vragen in die afdeling en schrijven dan op hoe we ten uitvoer kunnen brengen wat we geleerd hebben.’ Aleks vertelt vaak aan zijn moeder waar hij met zijn vader aan werkt. ‘Ik heb met mijn moeder over het avondmaal en de betekenis van de avondmaalsgebeden gesproken, en een paar ideeën opgeschreven over hoe ik als diaken kan zorgen dat het avondmaal nog meer voor haar gaat betekenen.’

Na slechts enkele weken lang Plicht jegens God met papa bespreken te hebben, merkte Aleks dat het een uitwerking had op zijn leven. ‘Het

JULLIE TOEKOMST LONKT

‘Als jullie actief je taken in het Aäronisch priesterschap vervullen, zul je je voorbereiden om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen, op zending te gaan en in de heilige tempel te trouwen.

‘Jullie zullen je altijd de quorumadviseurs en de andere leden van het quorum herinneren. (...)’

‘Jonge Aäronische priesterschapsdragers, jullie toekomst lonkt; bereid je daar op voor. Moge onze hemelse Vader jullie altijd leiden als je dat doet. Moge Hij ons allemaal leiden in ons streven om ons priesterschap te eren en onze roeping groot te maken.’

President Thomas S. Monson, ‘Doe uw plicht; doe uw best’, *Liahona*, november 2005, p. 59.

geeft me een heel goed gevoel’, zegt hij. Een bespreking met zijn vader is niet altijd het eerste waar Aleks op zondagmiddag zin in heeft, ‘maar als we eenmaal samen beginnen te leren en lezen, dan ben ik blij en voel ik me er goed over.’

Aleks heeft nieuwe doelen gesteld en krijgt meer inzicht in het evangelie door zijn studie met zijn vader. ‘In een van de afdelingen in *Plicht jegens God* wordt voorgesteld dat we vijf onderwerpen uit *Voor de kracht van de jeugd* kiezen en dan voor ieder onderwerp een doel opschrijven zodat we er beter in kunnen worden’, legt Aleks uit. ‘Ik heb eerlijkheid gekozen. Een van mijn doelen is om het aan mijn ouders te vertellen als ik iets verkeerd doe in plaats van het voor me te houden.’

Aleks koos ook het onderwerp onderwijs. ‘Het was mijn doel om op school een hele maand niet te klieren in de klas en al mijn opdrachten af te maken zodat ik thuis geen huiswerk meer had. Het gaat best goed en ik heb nu veel extra tijd.’

Nu moedigt Aleks alle diakenen in zijn quorum aan om aan hun Plicht jegens God te werken. En hij geeft iedere jongeman die overweegt om de brochure open te doen en aan de slag te gaan hetzelfde advies: ‘Gewoon doen. Als je in je eentje niet op gang komt, doe het dan zoals ik en vraag je pa om het samen te doen.’ ■

Mijn QUORUM

opbellen

Mark Tensmeyer

Ik hielp een gezin in mijn wijk en ik had hulp nodig om alles voor elkaar te krijgen.

Op een zaterdag kreeg ik een telefoontje van de vader van een gezin waar ik de huisonderwijzer van was. 'Ik vraag me af of je op onze kinderen kunt letten zodat Cindy en ik naar haar oma kunnen gaan', vroeg broeder Stevens (de namen zijn gewijzigd). 'Het gaat niet goed met haar en we denken dat dit misschien onze laatste kans is om haar te bezoeken.'

Ik verzekerde broeder Stevens dat ik graag wilde helpen. 'Fantastisch!' zei hij. 'En als je dat ook nog aankunt, zou het fijn zijn als je het huis een beetje opruimt, want het is vandaag onze trouwdag.'

Toen ik arriveerde, kreeg ik van broeder en zuster Stevens wat pasta voor in de magnetron en een lijstje met klusjes in en om het huis. Toen reden ze weg. Ik had sterk de indruk dat ik meer moest doen dan op de kinderen letten. Het was een nare dag voor ze en ik wilde die een beetje beter maken. Ik besloot alle klusjes op het lijstje te doen en nog iets extra's, waaronder

de vaat, het gras maaien en de randjes knippen.

Kennelijk kon ik dat niet allemaal doen en op de drie kinderen letten in die drie uur, dus bedacht ik dat ik een paar leden

van mijn priestersquorum kon bellen. Er was slechts één probleem: ik was niet bepaald bevriend met de jongens in mijn quorum. We konden wel met elkaar overweg, maar behalve de kerk hadden we niet veel met elkaar gemeen. We gingen naar verschillende scholen en ik zag ze zelden buiten kerkaangelegenheden om. Ik voelde me niet voldoende op mijn gemak om hen voor zoiets te bellen.

Ik belde de jongemannenpresident en vroeg of hij me kon helpen om wat jongens op te trommelen. Hij antwoordde vriendelijk dat hij maar een adviseur was en dat ik Peter, de assistent van de bisschop, moest bellen, die geroepen was om mij in mijn priesterschapstaak te helpen. Dat was precies wat ik vreesde dat hij zou zeggen.

Zenuwachtig en met enige aarzeling belde ik Peter en vroeg of hij kon komen. 'Oké', zei hij. 'Scott en Kevin zijn hier bij mij. Die komen wel mee.'

Samen maaiden we het gras en knipten de randjes, deden de afwas en ruimdten het huis op. Broeder en zuster Stevens kwamen thuis toen we bijna klaar waren.

Van die ervaring heb ik geleerd dat priesterschapsquorums verenigd zijn door geloof in Jezus Christus en in dienstbetoon, ongeacht verschil in interesse, persoonlijkheid of achtergrond. ■

EEN HOGER

DOEL

Mensen voor kerkactiviteiten uitnodigen is een uitstekende manier om onze priesterschapsplicht om 'allen uit [te] nodigen om tot Christus te komen' te vervullen (Leer en Verbonden 20:59).

Nereida Santafe de Salinas

Onze ring, de ring San Cristóbal (Venezuela), besloot een voetbaltoernooi voor de Aäronische priesterschap te organiseren. Die activiteit had ook ten doel om vriendschappen te versterken en de verschillende priesterschapsquorums te sterken.

De ringleiders zeiden dat alleen de jongemannen van iedere wijk of gemeente mee mochten doen en dat zij nieuwe leden of minderactieve leden moesten aanmoedigen om mee te doen, zodat ze voor iedere leeftijdsgroep een compleet team zouden hebben. In onze wijk, de wijk Táriba, waren maar twee diakenen, één leraar en een paar priesters.

Een team bij elkaar krijgen

Mijn zoon, José Francisco, die we liefdevol 'Junior' noemen, zat in het diakenenquorum met zijn goede vriend Oscar Alejandro. Het was duidelijk dat er niet genoeg jongens waren om aan het voetbaltoernooi te kunnen deelnemen. Dus spoorden ze met de zendelingen en wijkleiders alle minderactieve jongeren op. Iedere week namen ze de tijd om

die jongens op te zoeken, ze aan te moedigen en hun vertrouwen te winnen. Dankzij de moeite van deze twee twaalfjarige jongens vonden ze genoeg jongemannen voor een team. Een van de wonderen die hun werk tot gevolg had, was dat onze wijk er verscheidene actieve jongeren bij kreeg!

Doordeweeks haalden ze hun nieuwe vrienden op en trainden op een veldje. Het was veel werk en ze waren altijd moe. Ze hadden weinig coaching of strategie, maar dat hield ze niet tegen. Ze waren blij met wat ze deden.

Het toernooi begint

Eindelijk brak de dag van het toernooi aan. Ons dappere team diakenen arriveerde bij het ringcentrum. Ze hadden niet veel supporters om ze aan te moedigen, evenmin hadden ze een coach om ze te helpen of uniforms zoals de meeste andere teams. Maar ze speelden enthousiast, eensgezind en met liefde.

De eerste wedstrijd leden ze een verpletterende nederlaag. Maar ze gaven niet op en de hele ring begon ze aan te moedigen; iedereen zei

dat de jongens van de wijk Táriba zo'n goed voorbeeld waren.

Junior was de keeper. Hij verdedigde het doel met zoveel vuur dat de ballen afdrukken op zijn handen achterlieten. Die avond thuis zei hij dat zijn handen echt pijn deden en dat hij handschoenen nodig had. We pakten ons spaargeld om een paar handschoenen voor hem te kopen. Maar de handschoenen waren te duur, dus kochten we stoffen tuinhandschoenen. Hij nam ze dankbaar aan.

Ik weet niet waar zijn team de motivatie vandaan haalde om verder te gaan. Ze waren de laagste in de poule, maar ze bleven spelen.

Uiteindelijk brak de tijd aan voor de eliminatieronden. Als gevolg van het tekort aan diakenen in onze ring, mocht onze dappere groep in de finale spelen, maar ze speelden tegen een getraind team met een coach die een heel goede speler was. Hij had veel tijd aan het trainen van zijn team besteed. Ze waren het topteam. Ze speelden in uniform en vertoonden de soort discipline die je

door trainen ontwikkelt. Hun coach vertrouwde er vast op dat ze zouden winnen omdat het team van mijn zoon niet zo goed was.

Mijn man kwam juist terug van een reis en hij besloot de diakenen te helpen. Hij moedigde ze aan, gaf ze wat aanwijzingen en tot onze verbazing wonnen ze. Dus mochten ze tegen het team van de andere ring spelen. Onze jongemannen wonnen weer!

Toen de wedstrijd afgelopen was, applaudiseerde iedereen. De menigte kon nauwelijks geloven dat die jongemannen de eerste plaats in de

diakenencategorie konden behalen en de derde plaats van de hele Aäronische priesterschap.

Hun doelen bereiken

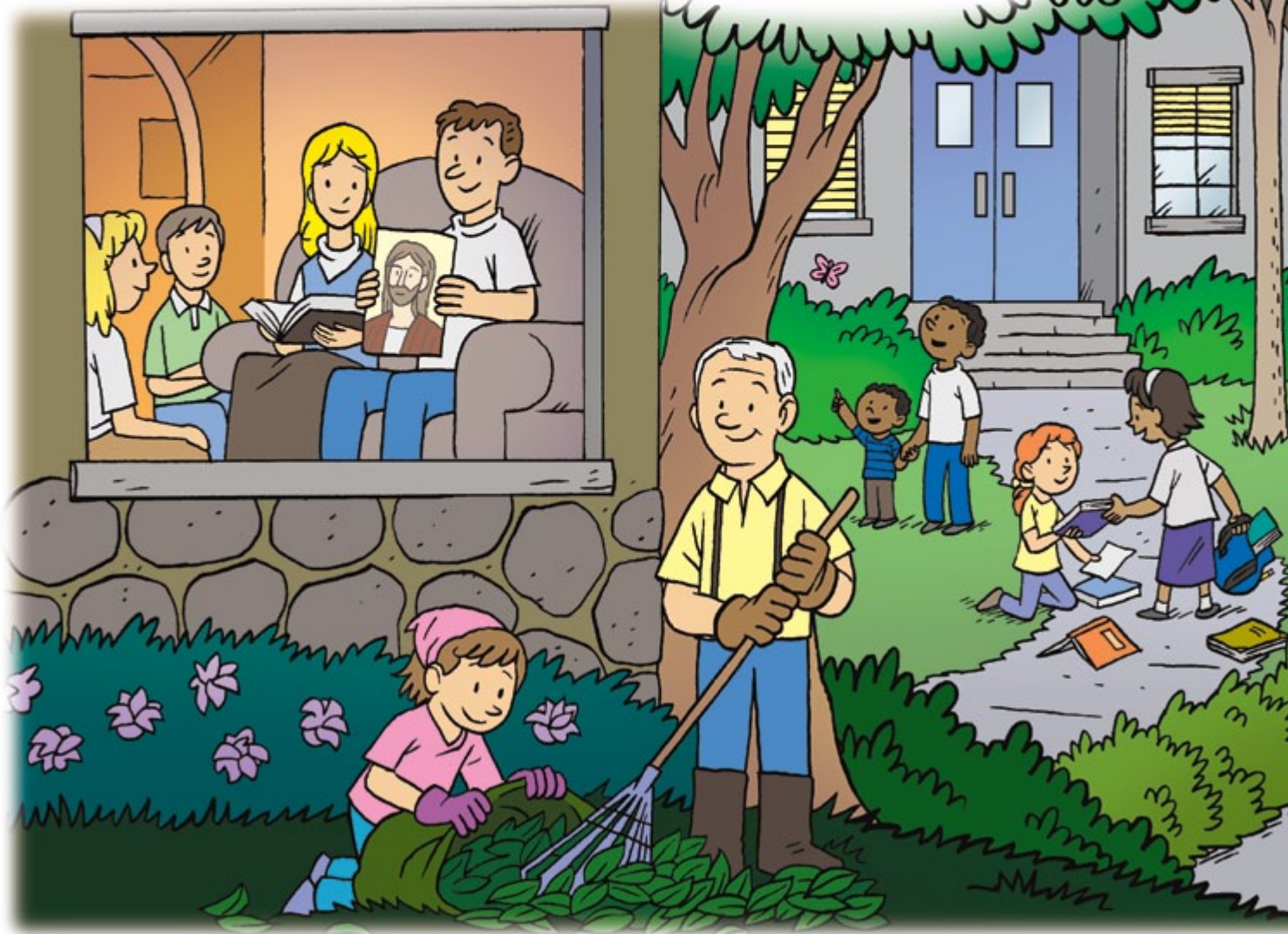
Van deze ervaring leerden we over beginselen en eeuwige waarheden die ons in dit leven ten dienste zullen

staan. De jongemannen van de ring waren een voorbeeld van liefde, activering, doorzettingsvermogen, enthousiasme en samenwerken als team. Ze lieten zien wat het ware doel van de activiteit was. Ze ontwikkelden vriendschapsbanden met anderen. ■

Wees een gezinsbouwer

Heb je wel eens nagedacht over alle gezinnen waar je toe behoort? Alle gezinnen op deze pagina's zijn belangrijk en helpen je groeien. Zoek hieronder voor ieder gezin twee plaatjes uit die laten zien hoe je een gezinsbouwer kunt zijn.

'Ik ben een bouwer, iedere dag: ik werk in het gezin' ('Ons eeuwige gezin', Kinderprogramma voor de avondmaalsdienst en overzicht participatieperiode 2009, pp. 10-11).

HET GEZIN VAN ONZE HEMELSE VADER

Je hebt volmaakte, onsterfelijke hemelse Ouders die volmaakt van je houden en alles weten wat jij meemaakt. Je zult altijd tot dat gezin behoren en alle andere geestkinderen van onze hemelse Vader ook. Dat betekent dat iedere persoon op aarde je geestelijke broer of zus is.

HET GEZIN VAN JE OUDERS

Dit zijn de mensen die je het beste kent — moeder, vader, broers en zussen. Onze hemelse Vader heeft je in een gezin geplaatst zodat je mensen om je heen zou hebben die van je houden, je onderwijzen en je helpen groeien.

DE GEZINNEN IN JE FAMILIE

Grootouders, neven, nichten, tantes en ooms behoren allemaal tot de gezinnen in je familie. Zo heb je nog meer mensen van wie je kunt houden!

JOUW TOEKOMSTIGE GEZIN

Degene met wie je op een dag trouwt en de kinderen die je krijgt, gaan tot dit heel belangrijke gezin behoren. Neem je voor om in de tempel te trouwen en het evangelie thuis na te leven zodat je gezin voor eeuwig samen kan zijn.

JE KERKGEZIN

De leden van je wijk of gemeente zijn als gezinsleden die om elkaar geven en elkaar proberen te helpen. Leden van de kerk noemen elkaar 'broeder' en 'zuster' omdat ze door de doop in het evangelie van Jezus Christus met elkaar verbonden zijn. Alle leden van de kerk over de wereld zijn één groot gezin! ■

Je voorbereiden op doop voor de doden

Elyssa J. Kirkham

Als je twaalf jaar bent, krijg je misschien de kans om naar de tempel te gaan om je te laten dopen en bevestigen voor mensen die overleden zijn zonder een gelegenheid te hebben gehad om het evangelie aan te nemen. Hier zijn enkele dingen die je kunt doen om je voor te bereiden om de tempel te betreden en daar de Heilige Geest te voelen.

Hoe kun je je voorbereiden

- Heb geloof in Jezus Christus. Laat je dopen en bevestigen tot lid van zijn kerk. Jongens moeten het Aäronische priesterschap hebben.
- Houd de geboden en maak goede keuzen. Bekeer je als je iets verkeerd doet.
- Zorg dat je een gesprek hebt met je bisschop of gemeentepresident. Als je het waardig bent, geeft hij je een tempelaanbeveling voor beperkt gebruik.
- Help met familiehistorisch werk zodat je familienamen mee naar de tempel kunt nemen, als dat mogelijk is.
- Bestudeer de Schriften en kerkpublicaties (zoals bijvoorbeeld de *Liahona* van oktober 2010) waardoor je tempelwerk beter kunt begrijpen.

Op de dag zelf

- Doe je zondagse kerkkleden aan. Wees schoon en verzorgd.
- Lees de Schriften of kerktijdschriften, of luister naar opbouwende muziek.
- Bid dat je in de tempel de Heilige Geest mag voelen.
- Neem onderweg naar de tempel geen boeken, elektronica of muziek mee die je geen eerbiedig gevoel geven.

In de tempel

- Je krijgt witte kleding om aan te trekken. Wit is een symbool

van reinheid en zuiverheid.

- Bij het doopvont mag je misschien kijken naar anderen die zich laten dopen voor de doden.
- Terwijl je wacht, kun je bidden en nadenken. De tempel is een bijzondere plek waar je dicht bij je hemelse Vader kunt zijn.
- Je wordt bevestigd voor mensen voor wie de doop al gedaan is.
- Denk aan hen voor wie je de doop en bevestiging hebt ontvangen en aan de zegeningen die nu voor hen beschikbaar worden door jouw werk in de tempel. ■

Gelukkig met het evangelie

'Wij zullen roemen in de Heer; ja, wij zullen ons verheugen, want onze vreugde is overvloedig'
(Alma 26:16).

Naar een interview met ouderling Carlos A. Godoy van de Zeventig; Jacob Fullmer

om naar de kerk van de heiligen der laatste dagen te komen en ik ging met haar mee. Ik was heel opgetogen om eindelijk te weten te komen wat ze nou toch in die kerk deden.

Toen we daar aankwamen, zag ik twee leden een simpel spelletje spelen. Ze keken heel blij en dat trok mijn aandacht. **'Waarom zijn ze zo blij?'** vroeg ik me af.

Daar kwam ik achter toen ik naar de lessen van de zendelingen luisterde en me liet dopen. Geluk voel je in je hart. Mijn bekeering veranderde mijn leven, dat van mijn kinderen en van generaties voor en na mij.

Wat je ook doet buiten de leringen van de kerk zal je geen geluk brengen. Misschien maakt het je aan het lachen of brengt het een kort moment van opwinding, maar waar geluk vind je in het evangelie.

Zelfs als je vrienden je soms belachelijk maken, zullen ze je bewonderen omdat je vasthoudt aan je principes.

Je ouders houden van je. Wat ze van je vragen, doen ze niet omdat ze het je moeilijk willen maken, maar omdat ze je willen beschermen.

Wees altijd dankbaar voor je ouders, het evangelie en het geluk dat het je brengt. ■

Toen ik veertien jaar was, lag mijn school tegenover een kerkgebouw van heiligen der laatste dagen. Ik zag vaak mannen met witte overhemden dat grote gebouw in- en uitgaan. Ik vroeg me af wat ze daarbinnen deden.

Op een dag wilden mijn vrienden

en ik voetballen, maar er was geen plaats meer op ons schoolplein. Iemand zei: 'Laten we bij de kerk voetballen. Ze hebben daar een mooi veldje om te spelen.' Dat was mijn eerste contact met de kerk — buiten het gebouw.

Twee jaar later nodigde een vriend van mijn broer mijn zus uit

Ons prikbord

MET GEBED GAAN ANGST EN PIJN GAUW OVER

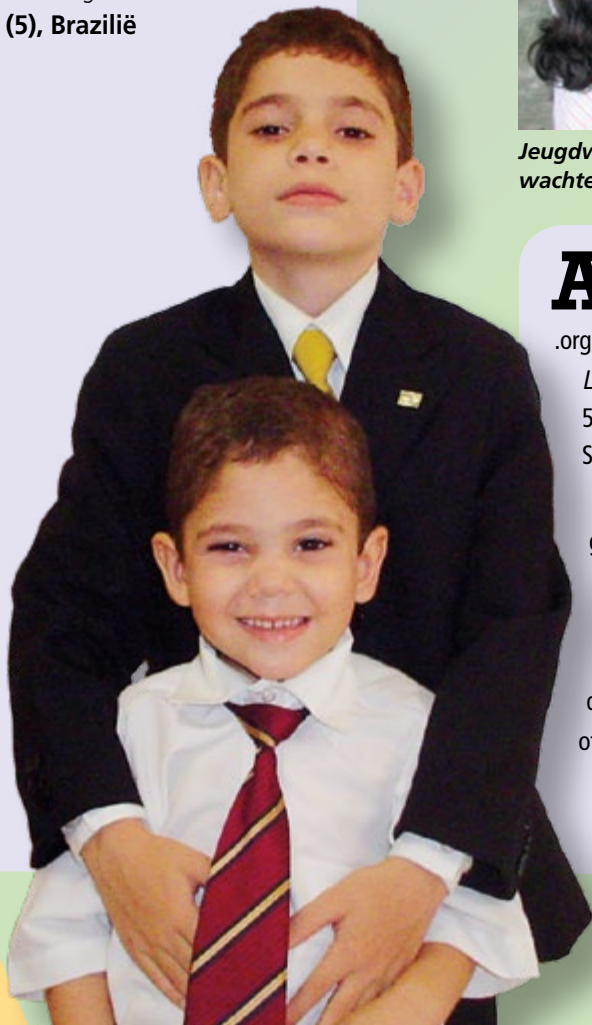
Op zekere zondag kwam er een zieke poes in ons huis. Ze miauwde luid en raar en ze wilde niet uit ons huis weggaan. Ik was bang voor de poes, dus besloot ik te bidden. Toen ik klaar was met bidden, had mama kans gezien de poes uit het huis te krijgen.

Mama heeft pas een pijnlijke operatie gehad. Ik heb hard gebeden dat de operatie goed zou gaan. Toen ze thuiskwam uit het ziekenhuis, zag ik dat ze huilde, en ze zei dat ze veel pijn had. Ik vroeg haar of ze wilde dat ik zou bidden en ze zei 'ja'. Ik knielde neer en vroeg of onze hemelse Vader haar pijn wilde laten overgaan. Toen ik klaar was met bidden, glimlachte mijn moeder, en ze knuffelde en kustte mij.

Ik weet dat onze hemelse Vader liefdevol en aardig is. En ik weet dat ik, als ik bang ben of pijn heb, tot Hem kan bidden, en dat de angst en pijn dan gauw overgaan.

Helaman F. (5), Brazilië

Helaman en zijn broer, Ezra (10)

Milagros T. (11), Peru

Guo J. (10), Taiwan

Jeugdwerkkinderen in de wijk Tumán in de ring Pomalca (Peru) wachten eerbiedig totdat het jeugdwerk begint.

Als je een tekening, foto, ervaring, getuigenis of brief voor Ons prikbord hebt, e-mail die dan naar liahona@ldschurch.org, met 'Our Page' als onderwerp. Of stuur post naar:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Elke inzending moet de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van het kind bevatten (het kind moet in de leeftijd van drie tot twaalf jaar zijn), plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) om de foto en de inzending van het kind te gebruiken. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

SCHITTEREND IDEE

KINDEREN

**‘Je bent nooit ver-
dwaald, als je de
tempel kunt zien.’**

Ouderling Gary E. Stevenson van de Zeventig, ‘Heilig huis,
heilige tempel’, *Liahona*, mei 2009, p. 101.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

Het evangelie zal **IN DE HELE WERELD** gepredikt worden.

Ana Maria Coburn
en Cristina Franco

'En dit evangelie zal tot alle natie, geslacht, taal en volk worden gepredikt (Leer en Verbonden 133:37).

Is het ooit tot je doorgedrongen dat maar heel weinig mensen in de wereld de zegeningen ontvangen die jij ontvangt omdat je tot de ware kerk van Jezus Christus behoort? Veel mensen weten niet dat ze kinderen van onze hemelse Vader zijn en dat ze tot Hem kunnen bidden en dat Hij dan zal antwoorden. Ze weten niets van de zegeningen die ze door het evangelie kunnen ontvangen. Onze hemelse Vader wil dat we iedereen

over het evangelie vertellen.

Omdat er zoveel mensen zijn die het evangelie nog moeten horen, zijn er zendingen geroepen die in verschillende delen van de wereld dienen. De zendingen vertellen de mensen wat ze moeten weten en doen om weer bij onze hemelse Vader en Jezus te kunnen wonen.

President Thomas S. Monson heeft gezegd dat je je nu, terwijl je nog jong bent, kunt voorbereiden

om een zending te zijn.

Je kunt vrienden voor de kerkdiensten uitnodigen, voor activiteiten of voor de gezinsavond. De beste manier om nu een zending te zijn, is door liefde te tonen en een goed voorbeeld voor je vrienden te zijn.

Activiteit

Plak pagina 65 op stevig papier en knip de zestien kaartjes uit. Leg de kaartjes met de goede kant naar beneden op een glad oppervlak. Draai om de beurt twee kaartjes om waarbij je het woordkaartje en het plaatje zoekt die bij elkaar horen. Denk terwijl je speelt na over wat je nu als zending kunt doen. ■

**NEEM EEN
VRIEND
OF VRIENDIN
MEE NAAR HET
JEUGDWERK**

**KIES DE
GOEDE WEG**

**'DIT EVANGELIE
ZAL TOT ALLE
NATIES WORDEN
GEPREDIKT.'**

ZENDELINGEN

**ZUSTERS-
ZENDELINGEN**

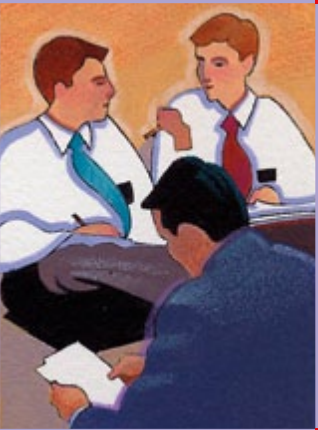
DOOP

SCHRIFTEN

**OPLEIDINGS-
CENTRUM VOOR
ZENDELINGEN**

Het maaltijdspel

'Braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten' (Handelingen 2:46).

Rene Riding

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

De kruidige geur van spaghetti saus hing in de lucht toen Joseph en de rest van het gezin die zondag aan tafel gingen voor het avondeten. Papa sprak het gebed uit en het eten werd rondgedeeld.

'Laten we filmcitataten doen!' riep Joseph uit.

Filmcitataten was zijn lievelingsspel bij het avondeten. Zijn moeder, vader en twee zusjes, Jill en Julia, vonden het ook leuk. Eén van hen zou iets citeren uit een film die ze hadden gezien. Alle anderen mochten dan proberen als eerste te raden uit welke film het citaat was.

'Misschien kunnen we eens een ander spel doen', zei mama. 'Aangezien het zondag is, kunnen we misschien schriftcitataten doen.'

'Wat is dat?' vroeg Joseph.

'Ik bedenk een citaat uit de Schriften en jullie mogen raden wie het gezegd heeft', zei mama.

'Dat klinkt saai', zei Joseph. 'Trouwens, ik ken geen citaten uit de Schriften.'

'Ik eerst!' zei Jill. 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden.'

Julia's hand vloog omhoog. 'Nephi heeft dat gezegd!'

'Je hebt het goed geraden, Julia, Nu ben jij aan de beurt om er een te bedenken', zei Jill.

‘Hmm (...) even denken (...) goed, raad maar eens: “Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!”

Nu stak papa zijn hand op. ‘Dat zei onze hemelse Vader in het heilige bos tegen Joseph Smith.’

‘Klopt’, zei Julia. ‘Goed, pap!’

Joseph ging langzaam wat meer rechtop zitten op zijn stoel.

‘Ik wil een hele moeilijke bedenken’, zei papa. ‘Wat denk je hier van: “Laat mijn volk gaan.”’

Josephs hand ging omhoog. ‘Hé, dat zei Mozes. Dat was makkelijk.’

‘Dat klopt. Nu ben jij aan de beurt’, zei papa.

Joseph leunde met zijn kin op zijn hand. Toen verscheen er een glimlach op zijn gezicht, want hij herinnerde zich de jeugdwerkles van die ochtend. Zuster Morris had verteld over de keer dat de discipelen van Jezus de kinderen wilden tegenhouden om bij Hem te komen. ‘Laat de kleine kinderen tot Mij komen’, zei Joseph.

Julia stak haar hand weer op. ‘Jezus heeft dat gezegd.’ ‘Goed geraden!’

Ze speelden totdat iedereen klaar was met eten.

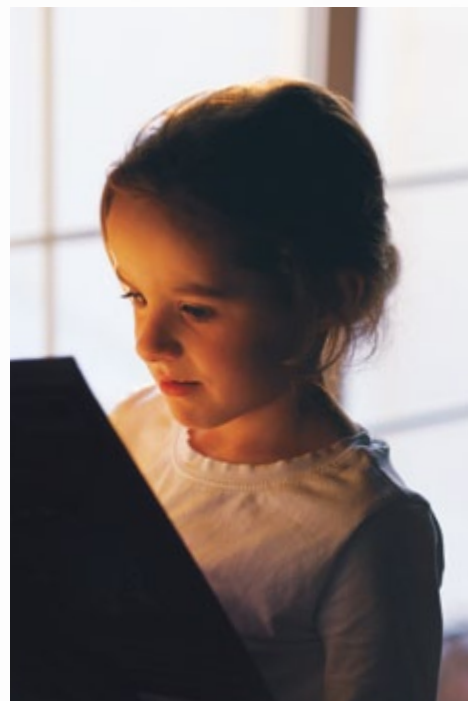
Later die avond, toen mama Joseph in bed instopte, zei hij: ‘Dat spel was misschien toch niet zo slecht.’

‘Jij hebt vandaag een heel mooi citaat bedacht’, zei mama.

‘Dankjewel. Doen we dat volgende zondag weer?’

‘Dat lijkt me een prima idee’, zei mama. Ze sloeg haar arm om hem heen, gaf hem een kus en ging de kamer uit.

Joseph kroop glimlachend onder de deken. Ze hadden een nieuwe zondagstraditie. ■

Raak vertrouwd met de lessen die de Schriften ons leren (...). Bestudeer ze alsof ieder van hen tot u heeft gesproken, want eigenlijk is dat ook zo.’

President Thomas S. Monson, ‘Wees de bovenste beste’, *Liahona*, mei 2009, p. 68.

HOE HET SCHRIFTCITATENSPEL WERKT

Hier zijn drie verschillende manieren om Schriftcitaten te spelen:

- Speel het spel zoals Joseph en zijn gezinsleden het deden: noem de naam van degene die de uitspraak heeft gedaan.
- Probeer het boek in de Schriften te raden waar het citaat staat. Bijvoorbeeld: ‘Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden’ staat in 1 Nephi.
- Noem een boek in de Schriften en laat de anderen een citaat of verhaal uit het boek bedenken. Bijvoorbeeld: in het boek Ether staat het verhaal van de Jaredieten die de oceaan overstaken.

Jezus leert hoe je met anderen om moet gaan

SAMARITANEN

Het volk van Samaria woonde in een gebied ten westen van de rivier de Jordaan. Zij waren van oorsprong gedeeltelijk Joods. De Samaritanen aanbaden Jehova, maar ze hadden sommige geboden veranderd. De Joden meenden dat zij beter waren dan de Samaritanen.

Diane L. Mangum

De Joden en de Samaritanen konden niet goed met elkaar overweg. De Joden mochten de mensen in Samaria niet. Ze vonden dat zij zelf beter waren dan de **Samaritanen** en deden hun best om niet door hun land te reizen. Als ze Samaritanen zagen, praatten ze niet met hen.

Maar Jezus leerde dat je mensen zo moet behandelen als je wilt dat zij jou behandelen. Zou dat kunnen betekenen dat je mensen vriendelijk behandelt zelfs als je ze niet kent of als ze Samaritaan zijn?

Jezus zei dat mensen van hun naasten moeten houden. Maar was een naaste dan iemand die in de buurt woont of iemand net zoals jij? Jezus vertelde een verhaal waardoor de mensen konden begrijpen hoe

ze anderen moeten behandelen.

In het verhaal reisde een Joodse man op de weg van Jeruzalem naar Jericho. Het was een gevaarlijke weg door steile heuvels. Vaak verscholen dieven zich achter grote rotsblokken en probeerden de reizigers dan tegen te houden en te beroven.

De dieven vielen de man aan en verwondden hem ernstig. Ze namen zijn kleren af en lieten hem langs de kant van de weg liggen om daar te sterven.

PRIESTERS EN LEVIETEN

Priesters en Levieten waren Joodse mannen die in de tempel werkten. Van hen werd verwacht dat ze rechtschapen waren en een goed voorbeeld voor anderen.

GULDEN REGEL

Jezus' leer dat je voor anderen moet doen wat je zou willen dat zij voor jou doen, wordt de gouden regel genoemd. Als we die regel volgen, zijn we zelf gelukkig en zijn anderen ook gelukkig.

Een **priester** die daar ook langs kwam, zag de gewonde man. Maar hij ging gauw voorbij aan de overkant van de weg.

Toen kwam er een **Leviet** langs. Ook hij zag de gewonde man. En ook hij ging aan de overkant lopen en liep haastig verder zonder te helpen.

Tenslotte kwam er een man uit Samaria langs. Toen hij de gewonde Joodse man zag, had hij medelijden en stopte om hem te helpen.

De Samaritaan waste en verbond

de wonden van de man, legde hem op zijn ezel en bracht hem naar een herberg waar hij kon uitrusten en eten. De Samaritaan betaalde de herbergier om voor de gewonde man te zorgen totdat hij weer in orde was.

De Samaritaan was aardig en medelevend voor de gewonde man. Hij behandelde hem als een naaste.

Jezus wil dat wij anderen behandelen zoals de barmhartige Samaritaan. ■

Naar Lucas 10:25-37.

Jakob uitnodigen

Chad E. Phares

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Daarom indien gij verlangens hebt om God te dienen, zijt gij tot het werk geroepen' (Leer en Verbonden 4:3).

3. Erik en Jakob hadden het in de kerk naar hun zin. Ze leerden bidden en zongen liedjes tijdens de participatieperiode. Erik was blij dat hij Jakob mee had gevraagd.

4. De volgende week belde Erik Jakob weer.

5.

6.

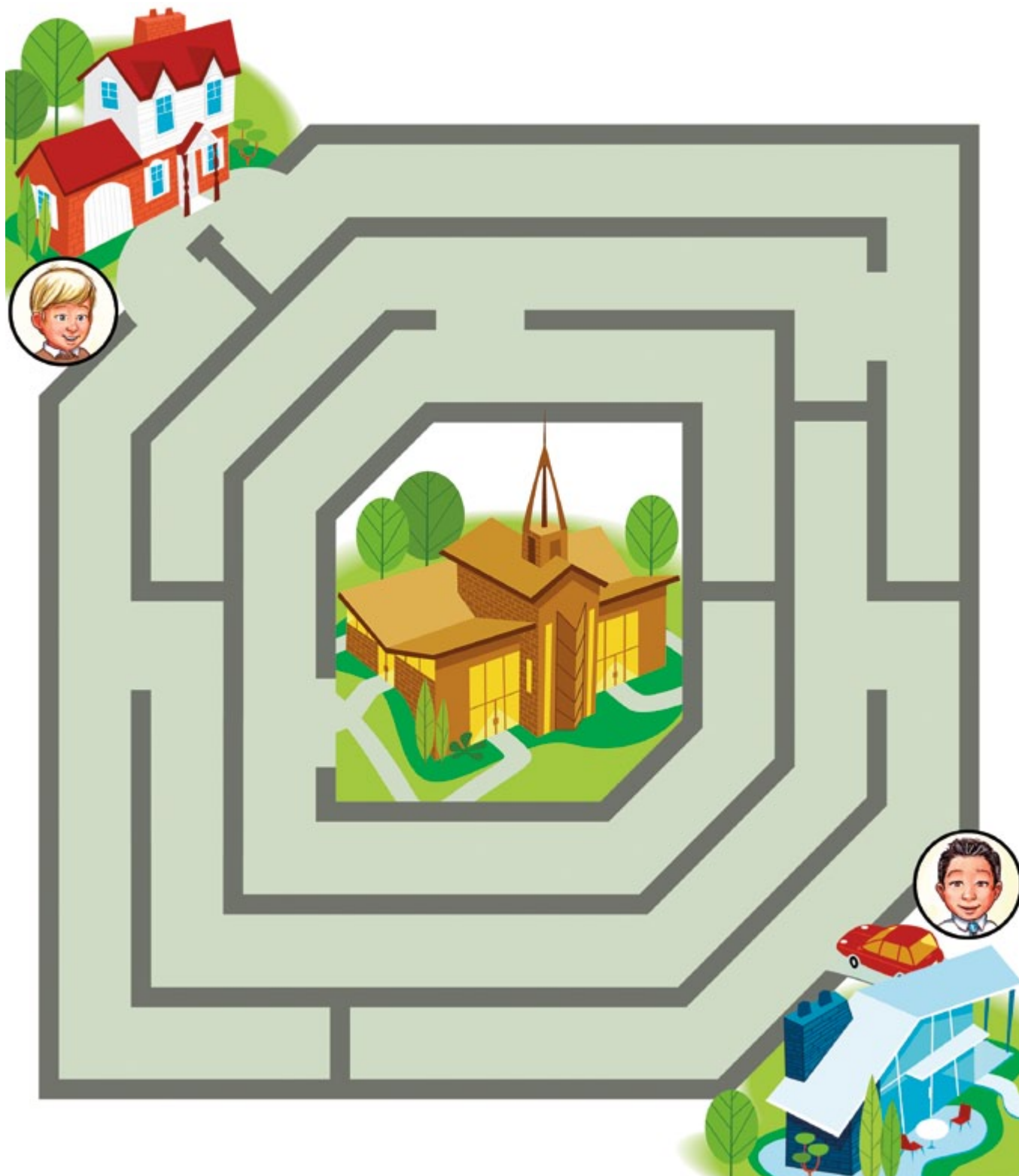
7. Erik belde Jakob de volgende week weer.

8. Erik was blij dat Jakob weer met hem naar de kerk wilde gaan. Erik wist dat Jakob zelf mocht kiezen of hij naar de kerk wilde of niet, maar hij besloot het Jakob altijd te vragen, zodat hij de kans had om te gaan.

Naar de **kerk** gaan

Erik en zijn ouders gaan Jakob ophalen om hem mee naar de kerk te nemen.
Help Erik om de weg te vinden naar Jakobs huis en daarna naar het kerkgebouw.

Een nieuwe vriend

Val Chadwick Bagley

De jongen op deze foto vraagt een andere jongen of hij met hem en zijn vrienden wil spelen. Kijk eens of je de volgende voorwerpen op het plaatje kunt vinden: pleister, banaan,

klok, kam, gebarsten ei, krijtje, envelop, kopje, vis, hengel, ladder, lieveheersbeestje, kwast, hooivork, tenn racket, tandenborstel, worm en horloge.

Ook u bent geroepen om te dienen

Heather Whittle Wrigley

Kerkelijke tijdschriften

Het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft alle kerkunits gevraagd om de 75ste verjaardag van het welzijnswerk van de kerk te vieren door in 2011 een dienstbetoonproject te organiseren.

In een brief van het Eerste Presidium staat hierover: 'Het dienstbetoon kan tot het einde van dit jaar op elk willekeurig moment plaatsvinden en de omvang ervan kan men laten afhangen van het soort dienstbetoon dat men kiest.'

De oproep om te dienen past precies bij de toespraak van president Eyring tijdens de zaterdagmorgensessie van de algemene conferentie in april.

'De gevoelens van eensgezindheid vermenigvuldigen de goede effecten van de verleende hulp,' zegt president Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium. 'En die eensgezindheid in gezinnen, in de kerk en in de gemeenschap neemt toe en wordt een blijvend erfgoed, lang nadat het project is afgelopen.' ('Mogelijkheden tot goed doen', *Liahona*, mei 2011, p. 25.)

Het Eerste Presidium heeft richtlijnen gegeven voor het plannen van dienstbetoonprojecten. Zo kunnen leden van de gemeenschap en zendelingen betrokken worden, en projecten kunnen zo gepland worden dat mensen individueel en als gezin deel kunnen nemen. Ook worden de units aangemoedigd om de projecten bekendheid te geven zodat meer mensen geïnteresseerd zullen raken.

Veel wijken, gemeenten, districten en ringen hebben al aan de oproep gehoor gegeven. Sommige dienstbetoongroepen trokken de gele shirts van Mormoonse helpende handen aan en anderen rolden gewoon de mouwen op, maar met activiteiten die varieerden van bloed geven tot het opknappen van gemeenschapsgebouwen was de reactie van de leden steeds overweldigend.

Ouderling Walter F. González van het presidium van de Zeventig presideert de kerkzaken in het gebied Noord-Amerika-Zuidoost. In 2009 riep hij iedere unit in zijn gebied voor het eerst op tot een dag van dienstbetoon.

Sindsdien organiseren de leden in het zuiden van de Verenigde Staten ieder jaar een dag van dienstbetoon.

Ouderling González zegt dat hij blij is dat alle leden in de hele kerk dit jaar diezelfde kans zullen hebben.

'We dienen omdat dienstbaarheid een christelijke eigenschap is en omdat het een kans is om een beetje meer zoals Christus te worden, een *houding* van dienstbaarheid te ontwikkelen, een vanzelfsprekende gewoonte om te helpen,' zegt hij. 'Als we dienen zonder te letten op iemands godsdienst of ras, dan worden onze helpende handen verbindende handen en krijgen we contact met de gemeenschap.'

In Jacksonville (Florida, VS) gaven elf wijken en gemeenten gehoor aan de oproep om te dienen door voedsel en bloed te geven. Verscheidene kerkgebouwen van de kerk waren inzamelpunten voor voedsel en andere werden opengesteld voor bloeddonthaties.

Leden van de wijk Jonesboro (Georgia, VS) kwamen op 14 mei met kettingzagen naar de legendarische Stately Oaks Plantation, waar de film *Gejaagd door de wind* is gefilmd, om afgebroken takken op te ruimen.

In de laatste week van april deden heiligen in Californië en Hawaï samen met vrijwilligers uit de gemeenschap mee aan de jaarlijkse Mormoonse helpende handen-dag.

In San Diego (Californië, VS) hielpen 150 vrijwilligers met de schoonmaak van 3.000 grafstenen in het Fort Rosecrans Memorial Park, een begraafplaats voor oorlogsveteranen.

Heiligen der Laatste Dagen in Palos Verdes (Californië) werkten samen met een non-profitorganisatie, genaamd Clean San Pedro, om de stoepen en straten in het centrum van San Pedro te vegen en schoon te maken. Ze verzamelden meer dan 900 kilo afval.

Het hoofd van Clean San Pedro zegt: 'We werken graag samen met deze kerk. Ze hebben altijd een goede opkomst van vrijwilligers.'

Leden van de ring Charlotte (North Carolina, VS) reageerden op de oproep van het Eerste Presidium tot dienstbetoon in 2011 door samen te werken met een plaatselijke liefdadigheidsinstelling bij het inzamelen van welkomstpakketten.

Er werden meer dan 2.000 papieren zakken met een

Noot van de redactie:

De afdeling welzijnsdiensten van de kerk is op zoek naar verhalen van leden die in 2011 als reactie op de oproep van het Eerste Presidium deelnemen aan een dienstbetoonproject. Om uw ervaringen in te sturen, gaat u naar providentliving.org, klikt op **75 Years of Self-Reliance and Service**, gaat vervolgens naar **Day of Service** in de linkerkolom, en dan naar de knop **Share** onder 'Share your Service Activity'.

lijstje van dringende behoeften in de gemeenschap verspreid. Een week later besteedden 130 vrijwilligers 150 uur van hun tijd aan het verzamelen van de gevulde zakken en het bezorgen ervan bij gezinnen die dakloos waren geweest en nu een woning kregen.

Jeugdwerkkinderen van de wijk maakten 'Welkom thuis'-bordjes voor de gezinnen.

Op zaterdag 21 mei kwam de wijk Griffin (Georgia, VS) bijeen om de binnen- en buitenkant van een opvanghuis voor daklozen, het House of Hope, een grote schoonmaakbeurt te geven.

In Clinton (Missouri, VS) kwamen heiligen der laatste dagen de diertuin, Jackson Zoo, opknappen. Ze werkten aan de bloembedden, schilderden en repareerden werktuigen.

Ouderling González benadrukt dat het dienstbetoon zowel de leden van de kerk als de mensen daarbuiten tot zegen is.

'Er zijn zoveel manieren om te dienen en contacten te leggen met de gemeenschap', zegt hij. 'En als we anderen dienen, zien we ook de hand van de Heer in het leven van onze leden.' ■

Leden in Californië (VS) ruimen hun stad op.

Reconstructie van de plek waar het priesterschap is hersteld

Het Eerste Presidium heeft aangekondigd dat een historische plek, vroeger bekend als Harmony (dichtbij het huidige Susquehanna [Pennsylvania, VS]), waar de profeet Joseph Smith een groot deel van het Boek van Mormon vertaalde en waar Johannes de Doper het Aäronisch priesterschap in 1829 herstelde, wordt gereconstrueerd.

Het project omvat de bouw van historische gebouwen en de boerderij in Harmony, alsook monumenten om de herstelling van het Aäronisch en Melchizedeks priesterschap in 1829 te gedenken. De eerste spade zal naar verwachting in 2012 worden gestoken en het hele project zal naar schatting twee jaar duren.

Harmony was de plaats waar Joseph Smith tussen 1827 en 1830 een groot deel van het Boek van Mormon vertaalde. Daar ontving de profeet 15 van de vroege openbaringen die nu in de Leer en Verbonden staan.

Op diezelfde plek, zoals vermeld staat in Geschiedenis van—Joseph Smith 1:66–75, ontvingen Joseph Smith en Oliver Cowdery in 1829 het Aäronisch priesterschap van Johannes de Doper. Petrus, Jacobus en Johannes bevestigden het Melchizedeks

priesterschap niet lang daarna op dezelfde plaats op hen.

Mark Staker, hoofd onderzoek van de afdeling historische plaatsen van de afdeling kerkgeschiedenis, zegt dat zijn afdeling al is begonnen met archeologisch onderzoek om de ligging van de oorspronkelijke gebouwen in dat gebied te bepalen.

‘Het is onze bedoeling om het huis waarin Joseph en Emma in Harmony woonden te reconstrueren, alsook de geboorteplek van Emma Smith en het huis van haar ouders,’ zegt hij.

Er staat op het stuk grond van zo’n 36 hectare al een standbeeld van de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery die het Aäronisch priesterschap ontvangen. Er worden plannen gemaakt voor meer gedenktekens. Er zijn tevens plannen om een bezoekerscentrum te bouwen.

Onze kerkleiders hebben leden die geïnteresseerd zijn uitgenodigd om een kleine eenmalige bijdrage voor het project te leveren. Dit kunt u doen door op het tiendeformuliertje dat u van uw bisschop of gemeentepresident kunt krijgen bij de kolom ‘Overige bijdragen’ ‘Locatie herstelling van het priesterschap’ in te vullen. ■

In Pennsylvania (VS) wordt een gebied van 36 ha in zijn oude vorm teruggebracht om de herstelling van het priesterschap en de vertaling van het Boek van Mormon te gedenken.

De geschiedenis van de kerk in de wereld

Verschillende afdelingen van de kerk werken samen met historici, architecten, archeologen, advocaten, aannemers en hoveniers om plaatsen van historische betekenis in de kerk in ere te houden. Die plaatsen zijn in drie categorieën onder te verdelen:

Historische plaatsen zijn plaatsen waar gebeurtenissen die van grote betekenis zijn voor de geschiedenis van de kerk hebben plaatsgevonden, zoals de boerderij waar Joseph Smith woonde, of het oude Kirtland. Er zijn ruim twintig historische plaatsen in de Verenigde Staten, en één daarbuiten, namelijk Gadfield Elm Chapel in Worcestershire, het eerste kerkgebouw van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Engeland.

Er zijn ook zo’n vijftig **historische monumenten**, waaronder tempels, tabernakels en kerkgebouwen die opmerkelijk zijn vanwege hun architectonische of esthetische waarde.

Tenslotte, omdat niet alle belangrijke plekken in hun oude vorm kunnen worden hersteld, identificeren **historische gedenkplaten** meer dan honderd andere plaatsen waaraan de kerk haar leden wil herinneren. Gedenkplaten kunnen ook gebieden aanduiden (zoals de tempelgrond in Far West) waar niet genoeg informatie is om de situatie zoals die vroeger was te herstellen. Er zijn tientallen historische gedenkplaten.

De *Liahona* breidt haar online aanbod uit

De kerk spant zich in om de online toegankelijkheid tot materiaal dat in andere talen dan het Engels vertaald is, met name *de Liahona*, het internationale tijdschrift van de kerk, te verbeteren.

Het is de bedoeling dat tegen het einde van 2011 de *Liahona* die elke maand gedrukt wordt voor de leden van de kerk ook in zijn geheel als pdf-bestand, en iedere afdeling van het tijdschrift apart als tekstdocument, online beschikbaar komt. Dat geldt alleen voor de tijdschriften die vanaf april 2011 worden uitgegeven.

De kerk gaat ook de Boodschap van het Eerste Presidium en de Huisbezoekboodschap online publiceren. Die boodschappen maken altijd een onderdeel uit van de *Liahona* en worden apart gepubliceerd in talen waarin de *Liahona* nog niet voorhanden is.

Beginnend met de uitgave van juni 2011 zal er in het Spaans en Portugees een audio-opname van alles wat in de *Liahona* staat online worden aangeboden. Bovendien zullen de eerste vier uitgaven van

2011 alsnog worden opgenomen en aangeboden. Audio-opnames van de *Liahona* in andere talen volgen spoedig.

Er zijn ook steeds meer vertalingen van de algemene conferentie online beschikbaar. De toespraken van de algemene conferentie van april 2011 zijn in 92 talen vertaald. Alle audio-opnames staan op conference.lds.org. De *Liahona* publiceert een gedrukte versie in 33 van die talen. Ze zijn te vinden via de inhoudsopgave van de *Liahona* van mei 2011 op liahona.lds.org.

Tevens is er een project opgestart om conferentiemateriaal van 1990 tot op heden in 25 talen te publiceren. Vanaf 1990 zullen de bijeenkomsten van de algemene conferentie die in die talen in kerktijdschriften gepubliceerd zijn, worden gescand en in pdf- en html-bestandsvorm online komen. ■

Het kerklogo in 100 talen gepubliceerd

Nu het kerklogo in het Bosnisch, Macedonisch, Montenegrijns, Perzisch, Tshilubaans en Yapees is ontwikkeld, is dit kerkelijke herkenningsteken in meer dan 100 talen gepubliceerd.

Dit project is in december 1995 van start gegaan. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) gaf toen aanwijzingen voor een nieuw logo. Het logo werd zo ontworpen dat de naam van de Heiland het duidelijkst naar voren kwam in de officiële naam van de kerk, en sindsdien is het in allerlei talen vertaald en gezet.

Omdat de naam van de kerk en het logo belangrijke

herkenningstekens van de kerk zijn — en omdat ze een geregistreerd handelsmerk of op andere wijze beschermd ontwerp zijn — heeft de kerk richtlijnen opgesteld voor het gepaste gebruik van de naam en het logo van de kerk.

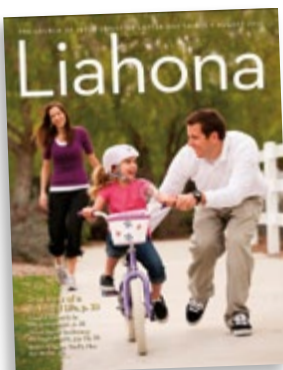
De units mogen de geschreven naam van de kerk (niet het logo) in hun publicaties afdrukken als aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- De activiteit of het programma waarmee de naam in verband wordt gebracht, vindt officieel onder auspiciën van de unit plaats (bijvoorbeeld het programma van een avondmaalsdienst).
- De naam van de plaatselijke unit gaat vooraf aan de naam van de kerk.
- Het gebruikte lettertype lijkt niet op dat van het officiële kerklogo.

Het officiële kerklogo wordt alleen gebruikt op voorwerpen die door de afdeling correlatie van de kerkelijke hoofdzetel zijn goedgekeurd, zoals:

- Officiële publicaties en briefpapier van de kerk.
- Naamplaatjes van zendingen.
- Borden op kerkgebouwen.

Het logo mag niet worden gebruikt als een decoratief element of als screensaver op een computer. Het mag evenmin worden gebruikt voor persoonlijke, commerciële of promotiedoeleinden. ■

Kerkwebwinkel voor leden over de gehele wereld

Door de toevoeging van drie talen aan store.lds.org is kerkmateriaal nu veel toegankelijker geworden voor duizenden leden. Deze website is voor ldscatalog.com in de plaats gekomen en was oorspronkelijk te gebruiken in het Engels, Russisch en Spaans, maar nu zijn Frans, Duits en Italiaans daaraan toegevoegd.

Evangeliemateriaal — hulpmiddelen voor studie, muziek, kunst, tempelkleding en andere zaken — wordt overal waar de website beschikbaar is zonder verzendkosten toegestuurd.

Er zijn plannen om store.lds.org in het Chinees, Japans, Koreaans en Portugees aan te bieden.

Updates vrijgegeven voor Gospel Library App

De kerk heeft updates vrijgegeven voor Gospel Library app voor de Android, iPad en iPhone op mobile.lds.org.

De vorige Android app beschikte over slechts enkele essentiële publicaties, maar de update geeft ook toegang tot kerktijdschriften, lesboeken en meer.

De update voor de app voor iPad en iPhone stelt de gebruiker in staat om aantekeningen in de Schriften te synchroniseren met de mobiele app en My Study Notebook op LDS.org, zodat men aantekeningen, markeringen en tags zowel online als op een mobiel apparaat kan zien.

De Atlantatempel (Georgia)

Vijftigjarig jubileum van de kerk in de Filippijnen

Op 30 april kwamen duizenden heiligen in Quezon bijeen om met een grote culturele show te gedenken dat de Filippijnen 50 jaar geleden opnieuw aan de verkondiging van het evangelie zijn toegewijd.

Op zaterdag kwamen negen ringen bijeen om hun rijke culturele erfgoed en de groei van de kerk in de Filippijnen met zang en dans te vieren. Op zondag 8 mei kwamen de leden bijeen voor een landelijke conferentie waarbij plaatselijke leiders, en via de satelliet ook algemene autoriteiten, aanwezig waren.

De USNS Comfort biedt hulp op 12 locaties

In april zette de USNS *Comfort*, een schip met een complete medische uitrusting, koers naar 12 locaties in het Caribische gebied, Midden-Amerika en Zuid-Amerika om medische zorg te verlenen en medisch personeel te trainen.

Vrijwilligers van de kerk, de marine van de Verenigde Staten en andere hulporganisaties gaan daar humanitaire hulp verlenen en plaatselijke mensen vaardigheden aanleren waardoor men zichzelf beter kan redden na het vertrek van het schip.

Atlantatempel open na feestelijkheden en herinwijding

Na een weekend van culturele feestelijkheden en twee zondagse herinwijdingsdiensten met president Thomas S. Monson zijn op 3 mei 2011 de tempeldeuren van de Atlantatempel (Georgia, VS) weer opengegaan voor het hervatten van het reguliere tempelwerk. Met president Monson waren ook ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, en ouderling Walter F. González en ouderling William R. Walker, beiden van de Zeventig, bij de herinwijding aanwezig.

De tempel, die aanvankelijk in 1983 werd ingewijd, werd op 1 juni 2009 gesloten voor een uitgebreide renovatie. ■

DVD over het Oude Testament in andere talen beschikbaar

De dvd-set met visuele leermiddelen voor het Oude Testament is nu verkrijgbaar in elf talen, en er volgen nog tien andere.

Amerikaanse gebarentaal, Kantonees, Engels, Frans, Duits, Italiaans, Mandarijnenchinees, Portugees, Samoaans, Spaans en Oekraïens zijn nu klaar. Deens, Nederlands, Fins, Bahasa Indonesia, Noors, Russisch, Zweeds, Tagalog, Thai en Tongaans komen tussen nu en het einde van het jaar beschikbaar.

Deze set van drie dvd's bevat 300 visuele hulpmiddelen en 54 filmpjes om mensen bij hun studie van het Oude Testament te begeleiden, en is verkrijgbaar bij distributiecentra van de kerk of via store.lds.org.

Tripelcombinatie in het Samoaans

Een gebonden uitgave van de tripelcombinatie — het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, de Parel van Grote Waarde en de Gids bij de Schriften — is nu in het Samoaans verkrijgbaar bij distributiecentra en via store.lds.org. ■

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten die gebruikt kunnen worden voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'Vrede vinden in moeilijke tijden', p. 12: Voordat u het

artikel leest, kunt u uw gezinsleden vragen om een lijstje te maken van problemen waarmee zij te maken hebben. Gebruik dan de suggesties van ouderling Malm om te bedenken hoe je vrede kunt vinden in tijden van beproeving.

'De verordening van de verzegeling verbindt gezinsleden voor eeuwig', p. 16: Voordat u het

artikel leest, kunt u met uw gezinsleden bespreken wat het woord *belofte* betekent. U kunt ook Leer en Verbonden 82:10 lezen, en bespreken waarom het zo belangrijk is om de Heer beloften te doen en je er aan te houden. Neem bij het lezen van het artikel eventueel de kans waar om te getuigen hoe het naleven van verbonden u tot zegen is.

'Plicht jegens God met papa', p. 54: Geïnspireerd door dit artikel kunt u aan een activiteit in het boekje *Plicht jegens God of Persoonlijke vooruitgang* gaan werken, zelfs als u geen tieners heeft (u kunt het materiaal vinden op DutyToGod.lds.org en PersonalProgress.lds.org). Als u wél tieners hebt die hier al aan mee doen, overweeg dan eens om als vader met uw dochter en als moeder met uw zoon samen te werken.

'Het evangelie zal in de hele wereld gepredikt worden', p. 64: U kunt het memoryspel doen met de jongere kinderen, en u kunt 'Uitgekozen Hem altijd te dienen' (*Heilige lofzangen*, 167) zingen. Bedenk hoe u voor het gezin een zendingsplan kunt opstellen met doelen zoals een ander gezin voor een kerkactiviteit uitnodigen of brieven schrijven aan zendingen uit uw wijk. ■

OPMERKING

Een onschatbare zegen

Er is geen gemeente van de kerk in de plaats waar ik woon en we vinden het moeilijk om het een hele week zonder contact met andere leden van de kerk te moeten stellen. Maar als we een artikel of toespraak in de *Liahona* lezen, is het net of degene die dat schreef persoonlijk tot ons spreekt. De woorden van de profeet in ons gezin te hebben, is een onschatbare zegen. Op die manier voelen we ons sterk met de kerk verbonden hoewel we fysiek ver van een kerkgebouw zijn.

Fábio André Haab, Brazilië

Raad geeft kracht en vervult met geloof

Dank u voor dit prachtige tijdschrift — er staan iedere maand boodschappen in die me raken. De

raad van de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen geeft me kracht en vervult me met geloof.

Dorris Cantor, Honduras

Een kanaal voor antwoorden

Ik heb mezelf ten doel gesteld om de *Liahona* elke maand te lezen. Ieder onderdeel van het tijdschrift inspireert me om meer zoals Jezus Christus te worden. Het is een van de kanalen waarlangs de Heer mijn gebeden beantwoordt. ■

Gilberto Júnior de Paula Rodrigues, Brazilië

Stuur uw reacties of suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

TEMPELZEGENINGEN NU EN VOOR EEUWIG

Stacy Vickery

Ik herinner me dat ik van kleins af aan foto's van de tempel zag. Hoewel ik te jong was om de zegeningen van de tempel te begrijpen, wist ik wel dat ik daar ooit naartoe wilde. Bij de jongevrouwen begon ik de zegeningen te begrijpen die we door de tempel kunnen genieten. In die tijd was het gezin waartoe ik behoorde minderactief en ik bad iedere dag dat we als eeuwig gezin verzegeld konden worden.

In de herfst van 1993, twee weken voor mijn achttiende verjaardag, gingen we inderdaad naar de tempel. Ik herinner me het gevoel dat ik in de Provotempel (Utah) had toen we allemaal een eeuwig gezin werden. Toen ik die dag de tempel verliet, dacht ik dat ik begreep welke zegeningen ik door de tempel kon ontvangen.

Twee jaar later, in de zomer van 1995, was ik verloofd en ging bijna trouwen, dus ging ik naar de tempel voor mijn begiftiging. Het was fantastisch om nog een tempelzegening te ontvangen! Drie dagen na het ontvangen van mijn begiftiging werd ik voor tijd en alle eeuwigheid aan mijn man verzegeld in de Mantitempel (Utah). Ik kreeg een besef van een zegening die ik nog niet eerder had meegemaakt: mijn man en ik konden een eeuwig gezin vormen. Weer dacht ik dat ik alle zegeningen van de tempel had ervaren.

Na zes jaar huwelijk ontdekten we dat ik zwanger was. We waren erg enthousiast om onze zoon groot te brengen en hem in het evangelie te onderrichten. Maar na 24 weken zwangerschap werd onze zoon al geboren en moest vechten voor zijn leven. Na slechts acht weken keerde hij terug naar onze hemelse Vader. Toen ik hem voor de laatste keer in mijn armen hield, ontdekte ik nog een prachtige zegening van de tempel: onze zoon was in het verbond geboren en

Mijn begrip van tempelzegeningen is gegroeid naarmate mijn behoefte aan die zegeningen toenam.

kon voor eeuwig bij ons horen.

Anderhalf jaar na het overlijden van onze zoon, kregen we een telefoontje van LDS Family Services met de boodschap dat een jonge vrouw had besloten haar baby aan ons te geven. Daar we wisten dat we geen eigen kinderen meer konden krijgen, waren we natuurlijk erg enthousiast.

Toen ons kleine meisje zes maanden was, werd de adoptie definitief en namen we haar mee naar de tempel om haar aan ons te laten verzegelen.

Vier jaar nadat ons dochttertje een deel

van ons gezin was geworden, besloot een andere jonge vrouw om ons de ouders van haar zontje te laten worden. Opnieuw ervoeren we de zegen dat we een kindje van zes maanden mee naar de tempel konden nemen. Ik zal nooit vergeten hoe ik me voelde toen ik mijn kinderen, helemaal in het wit, met mijn man en mij in de tempel zag om voor eeuwig aan ons verzegeld te worden.

Nu besef ik dat ik niet kon begrijpen welke zegeningen de tempel allemaal voor ons had toen ik een jongevrouw was of toen ik aan mijn man verzegeld werd of zelfs toen onze zoon overleed. En hoewel ik nu meer zegeningen zie dan in het verleden, begrijp ik dat de tempel een plek is van *eeuwige* zegeningen; zegeningen die ons in dit leven en in de eeuwigheid ten deel vallen. Sommige daarvan herkennen we nu gemakkelijk, andere zijn bedoeld om ons iets te leren, ons getuigenis te versterken en ons te helpen om naar ons eeuwig thuis terug te keren.

De tempel is een plek van vrede en troost, vreugde en vernieuwing. Ik ben dankbaarder dan ooit voor de tempel en bid dat ik, als ik daar iedere keer weer kom, mag blijven leren en de zegeningen van de tempel steeds mag waarderen. ■

Overpeinzingen in Kirtland, Al Rounds

Op paaszondag 3 april 1836 trokken Joseph Smith en Oliver Cowdery zich terug achter het spreekgestoelte van de zojuist ingewijde Kirtland-tempel en knielden neer in gebed. Daarop verscheen Jezus Christus aan hen en zei:

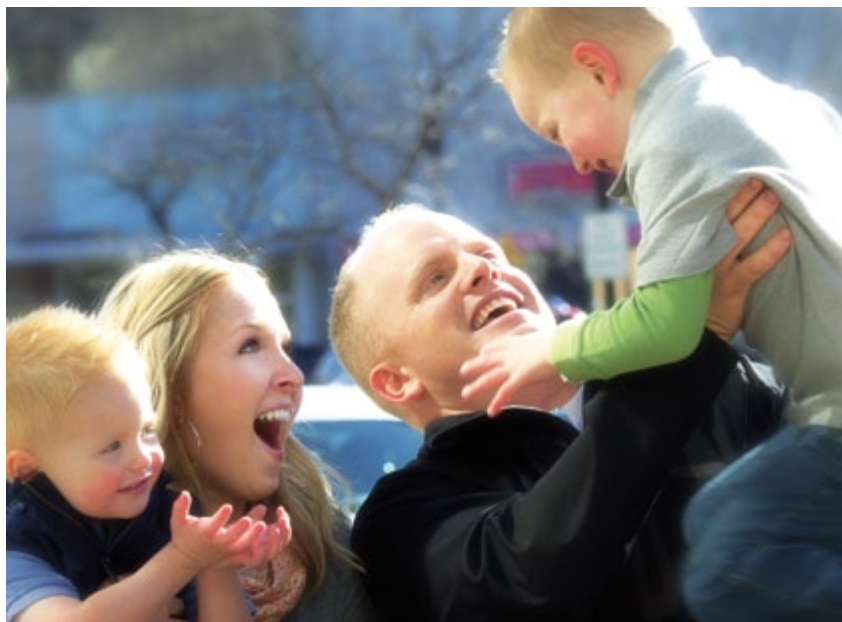
'Ik ben de eerste en de laatste; Ik ben het die leeft, Ik ben het die werd gedood; Ik ben uw voorspraak bij de Vader.

'Zie, uw zonden zijn u vergeven; u bent rein voor mijn aangezicht; daarom, heft uw hoofd op en verheugt u.

'Laat het hart van uw broeders zich verheugen, en laat het hart van mijn gehele volk, dat met zijn kracht dit huis voor mijn naam heeft gebouwd, zich verheugen.

'Want zie, Ik heb dit huis aanvaard en hier zal mijn naam zijn; en in dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken.

'En de roem van dit huis zal zich verbreiden naar vreemde landen; en dit is het begin van de zegening die op het hoofd van mijn volk zal worden uitgestort. Ja, amen' (Leer en Verbonden 110:4–7, 10).

'Als we leven volgens de wetten die bij een celestiaal huwelijk horen, zullen we met onze partner en ons gezin een beetje hemel op aarde kunnen beleven', zegt ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'En als we volgens die wetten leven, dan passen we dezelfde wetten toe die in de hemel worden toegepast.' Zie 'Een beetje hemel op aarde', p. 22.